

www.libtool.com.cn

دے کسٹائی کے سالہ

پستو تولند

۱۳۵۵

د پښتو ټولنې دخپرو زوږ پر له پسې لمېر: «۲۱۶»
www.libtool.com.cn

روښاني رساله

د

خير نوال دوست

په سريزه، تحليل، تحقيق اولغت شننه

پښتو ټولنه

مهمتم: محمد شيرين «سنگري»

«۷۰۰»

د چاپ شمېر:

ليکنه

۱۳۵۵ کال -

کتابخانه ولسي
د افغانستان
د کابل
د پښتو ټولنې
د چاپخانه

سترملی مبارز بایزید روشن

دائریہ (Theatrical) دپارہ پزیرہ پوری موضوع ده . سرشمردگی
www.littool.com.cn

چی دی کارته زره نه کوی بنی درین سو اویا تو به تاریخ ، دشرمنی
به تالکینو ، اهو پسریند لود به تیره داردی نقد به ستوه خان به

دپو موی .
دزور پو حقا نو نظری چیل حای کی دستایینی ویری نو منو دچا خبره

«علم دریای» دار دشرمنی بهیر به مقصود پراوته تر رسیده پوری دلم

و کوی
دانش به تاریخ کی روینانی نهضت روحان ارنه است

هیله زبیر چی زور بوزون دشرمنی به دروین عصر دشرمنی نو شال روین

وسای اود منو خست اجتماع - قهقهه ، سیاسی ، لاله اوزینی تیر

به علمی سیکه به زمان کی دشرمنی هیله بهی آکاران به زره کونو دروین

به لاره کی له سوره سوره و کوی چی ناخبرگی لود به خیله دشرمنی کی اود

ناخبرگی به خیله دشرمنی کی

۱۳۵۵/۲/۸
شیر نوال محمد دقو
دپو موی دشرمنی

به دچا اثر وی؟

په ۱۳۵۳ هـ ش دبایزید رو ښان دڅلور سوم تلین دبین المملی سیمینار په موقع پښتو ټو لنی ته یوه منظومه رساله ورسیده چه دپښتو ادب دتاریخ، په تیره پیادروښانی دوری دادبیاتو دڅپرکو له نظره خورا زیات ارزښت لری .

په هغه وخت کښی (درو ښانی ادب یونوی زوړ کتاب) تر عنوان لاندی دزیری دجړیدی ۱۳۵۳ دمرغومی دیوو لسمی نیټی په ۳۹ کڼه کښی، مانو موړی رساله معرفي کړه اودهغی دمؤلف په باره کښی می لیکلی وو: « دا چه رساله دمیا روښان په نامه شروع شوی ده ، ۲۱ ځایه دمسکین نوم راغلی دی چه هغه هم دبایزید روښان لقب دی . موضوعات یی دینی، تصوفی اوفقهی دی . » پخوانو شاعرانو او مؤلفانو کله کله څه چه اکثرأ خان او خپل نوم دغایب په صیغه یا دوی . نو ودی شی چی پخپله بایزید روښان ویلی وی :

میا روښان و یلی دینه

مسکین و یلی دینه

او که یی پخپله نه وی ویلی نوارو مرو دادده دکو م نژدی عزیز شاگرد ، مرید، ملگری او یا اولاد اثر دی چه دده نوم یی په دومره اهتمام یاد کړی دی او دده اقوال یی نقل کړی دی او دده دافکارو اوویناو نه یی یوه لویه قصیده یاوړه رساله جوړه کړی ده ... »

« ... دبایزید په نژدی شاگردانو کښی ملا ارزانی هغه سپری دی چه دخیر البیان په لیکنه کښی هم دبایزید مرستیال گڼل شوی دی . نو ودی شی چه دا رساله دملا ارزانی تالیف وی . بیا هم قطعی حکم هله کیدی شی چه لیکلی سند لاس ته راشی »

ځینی ښا غلی لیکوال ادعا کوی چی دا اثر دبایزید روښان دی . خو هغه دلایل چه په دی باره کښی ارائه او اقامه شوی دی په قطعی ډول دا مدعا نه شی ثابتولی .

دغه رنگه دلایل، چه زما په لیکنه کښی هم راغلی دی، که له یوی خوانه سپړی دی ته متوجه کوی چه نه چه دا اړ دبیزید روښان نه وی نوډبل پلوه په دی هم دلالت کوی چه نه! دا به یی دکوم نژدی شاگرد، مرید او ملگری انروی .

اخوند درويزه خو وایی چه روښان به شعرونه ویل ... مگر دشعر دغه نمونه خویی نه ده ورکړی. دخیر البیان نثرته هم شعر ویل شوی او دهغه ځینی برخی خو په نظم دی. او هغه نڅښی چه درويزه دروښان دشعر په باره کښی ور کړی زیاتره یی په خیر البیان کښی هم شته . درو ښان زیات آثار وړک او دهمدی اخون درويزه په فتواء سیزل شوی دی چه په هغو کښی به هم دشعر برخه وی .

ددی رسالی او دخیر البیان ترمنځ دلغتونو، اصطلاحاتو او مضامینو یووالی او یو راز والی مونږ ته جرئت راکوی چه دواړه کتابونه دیو ادبی او فکری مکتب محصول وبولواو په احتمالی توگه ووايو چه کیدی شی چه دیوه تن آثاروی ، مگر داږه نه شوو کولی چه په قطعی ډول یی دیو لیکوا لدوی لیکنی وگڼو.

دپښتو ټولنی له خوا ددی کتاب چاپول او خپرول به دا زمینه لا مساعده کړی چه افغانی پوهان او خارجی پښتو څیړونکی ، خصوصاً دروښانی دوری دهغو آثارو په مقابله او تطبیق چه په خارج کښی دی اولاً مونږ ته نه دی رسیدلی ، وکولی شی چه په دی باره کښی زیاته څیړنه وکړی . گوندی بیا ددی پوښتنی ځواب هم تر لاسه شی چه « دارساله به دچا اثر وی؟ » .

زه دپښتو ټولنی دغه اقدام گټور بولم او په داسی حال کښی چه دکتاب دمتن او مقدمو فورمی دپښتو ټولنی دښاغلی او محترم رئیس دلیکنی په شمول چاپ شوی همدی، دخپل نظر وړاندی کول ضروری گڼم . - کابل - ده ۱۳۵۵ ه ش دمرغومی اوله .

څیرندوی عبدالله خدمتگار
دپښتو ټولنی مرستیال

روښاني رساله

دميا روښان د سيمينار په لړ کې چې په ۱۳۵۳ کال کې د پښتو ټولنې له خوا په کابل کې جوړ شوی و، د پښتو يوه ديني رساله منځ ته راغلې وه. ددغې رسالې د مؤلف نوم په ښکاره توګه نه معلومېږي خو ښا غلي دوست يې د ميا روښان اثر بولي. ماچې ددغې رسالې يو څه برخه وکتله نو لږ غوندې شک من شوم او دغه نظريه راته قوی او منلې ښکاره نه شوه. په دې ځای کې زما نظر په داده چې دغه رساله به د روښان کوم مريد ليکلی وي لکه ارزاني، واصل يا کوم بل. خو زيات احتمال دادی چې ارزاني به ليکلی وي. په دې برخه کې زما دليلونه دادی.

۱- د رسالې شروع په دې بيت شوی ده.

ميا روښان ويلی دینه - دا سړی دې نغوړينه
په خيرالبيان کې ميا روښان ځان ته بايزيد وايي د ميا روښان لقب ورته د مريدانو له خوا ورکړ شوی دی، له دې نه څرګندېږي چې دغه رساله به دده د کوم مريدا له خوا ليکل شوی وي.

۲- په دې رساله کې څو ځايه دا عبارت راغلی دی چې:
مسکين ويلی دینه - دا سړی دې نغوړينه.

هر کله چې مسکين هم د بايزيد لقب دی او تل دده د مريدانو له خوا ورته ويل شوی دی. مثلاً د دولت لوانی په ديوان (۲۵۸) څخه کې ميرخان نومی شاعر وایي:
سيا مسکين په خلوت ناست په حق يې راز که.
چې نفر په قصد وراغی له افغا نه.

- ب -

نوله دې کبله گومان دادی چې دغه رساله به دده کوم مرید لیکلې وي.

۳- دا رساله کټ مټ د خیرالبیان د دیني مسئولو لخوا لیکل شوې ده چې په نیمه ډول نظم لیکل شوې ده. او اخری نیم بیتي يې هرو مرو قافیه او سجع لري چې په اهنگ اوتال ويل کيږي.

مطلب دادی چې د خیرالبیان مسئلې پکې په نوی رنگ بیان شوی دی او دا نوی خوند او رنگ به هرو مرو د میا روښان کوم مرید ورکړي وی لکه چې وايي: زه به رساله په پښتو وکښم * که عنایت د سولا ونه.

پکې به اسروڼې ساز کړم * چې سپری دنزو په دودلونه.

۴- په دې رساله کې د حقایق په حواله ځینې مسئلې راغلي دي لکه چې وايي. په حقایق کې دینه کښلې * چې پنځه اسمه پنځه کعبې دې زده کونه د حالته له روایتونه موږ ته معلومه ده چې ارزانی د (سراًة المحققين) په نامه یو کتاب لیکلی دی نو کیدای شي چې داته له حقایق څخه همدغه کتاب مطلب وی او د دې رسالې مؤلف دې ارزانی وی.

۵- دغه رساله په ځینو لغاتو کې له خیرالبیان سره فرق لري او یوشان نه دی مثلاً خیرا لبیان د ځمکې د زکوٰة په برخه کې د عربی د خضروات په لحاي د (زرغونکی) کلمه راوړې ده او په رساله کې ورته سوزی = سبزی کلمه ویل شوې ده. دغه شان په خیرالبیان کې د کوهی د پلټنې په بحث کې د (چینه دار) کلمه راغلې ده، او رسالې د (زیندی) کلمه راوړې ده چې د جاری اونه وچیدونکی کوهی معنا ورکوي. له دې نه معلومېږي چې رساله به دبل چا اثر وي، که نه پکارو چې په دواړو لخواوو کې یوشان راوړل شوی وی.

۶- په رساله کې یوځای په فقر نامه باندې حواله ورکړه شوې ده لکه چې وايي:

په فقر نامه کې کښلې دینه - دا سپری دې نغوړینه

چې خبروی له اته مقاسه - هم عمل يې کړی وینه

داسې بریدنی چې فقر نامه به دارزانی خپله رساله وی چې به دې رساله کې ورته اشاره کوي، ولې چې دروښان په اثارو کې فقر نامه نشته دی. او بله خبره داده

-ج-

چې دغه اته مقامه چې په دې رساله کې یاد شوي دي هغه په خیرا لیان کې نه دي راغلي .

له دې نه څرگندېږي چې دا رساله به دارزانی وی هغه مقاسونه دادی :
تایمان ، عابدان ، زاهدان ، صابران ، محبان ، شاکران .

اتم مقام د رسالې د نیمگړتیا په وجه له سنځه تللی دی .

۷- اووم دلیل دادی چې دمستر راوړتې په وینا ارزانی د خیرالبیان په لیکلو کې هم لاس درلود او بل اثر یې د (چار رساله) په نامه لیکلی دی .
زمونږ په فکر دغه (چار رساله) کوم څه انله اثر نه دی بیاکې مطلب ورځنی څلور رسالې دی چې ارزانی لیکلی دی :

۱- مرآة المحققین چې په حالنامه کې یې ذکر راغلی دی .

۲- فقرنامه چې په دې رساله کې یې یادونه شوې ده (۱) .

۳- حکایت رسول چې د وړسې مجلې د ۱۳۵۵ کال په اوله گڼه کې یې بیان

راغلی دی .

۴- همدا رساله ده چې د بحث لاندې ده او بیا غلي دوست یې روښانی رساله بولي .

دار د روښانی رسالې په باب زما نظریه ، خوسره ددې دا خبره نوره پلټنه او

څېړنه هم غواړي .

«پوهاند رشتین»

۱- د کلکتې داشیا یې انجمن په کتابخانه کې د سیرز انصاری د دیوان په پای

کې د ارزانی یوه رساله هم شته چې (۲۶) پاڼې لري او ځان پکې د فقیر په نامه

یادوي . نو کیدای شي چې فقرنامه هم دغه رساله وي .

درسالي دتاليف په باب نظر

دغه رساله په وخت لکه یو قیمتي لال دنا اشنایی په ایروکی د تحقیقینو له سترگو پټه وه. لوسړی لږ د هغې دخپل خاوند اروا بناد دوست محمد پریڅ مقالې د تحقیقینو زیاته پاملرنه ځان ته واړوله، هغه درسالي په خصوصیاتو، د خیرالبیان سره په نژدې ورته والی، لیک دود او نور وړې خونو زیاته رڼا واچوله.

اروا بناد پریڅ د اریانا مجلی د ۱۳۴۹ کال په سپر مه گڼه کی دغه رساله پوره معرفي کړې او دا یقیني شوه چی رساله د روښانی نهضت پوری اړه لری، خو په علمی ولکو کی داپوښتنه را پیدا شوه چی درسالي مؤلف څوک دی؟.

خپله اروا بناد پریڅ رساله «د خیرالبیان خور» بللی ده خود دغی مقالې پسې «پوهاند حبیبی» څو کلمې تبصره کړې او 'یکلی پی دی':

دا مضمون څوکا نه پخوا ښاغلی دوست محمد پریڅ رالیرلی ؤ چی اوس یی دخپرونی وار راغی او کله چی دغه رساله وروسته ولیدله شوه نو بی اهمیت او نادرتوب ښه ثابت شو. غالباً دا رساله باید د پیر روښان وی، مگر دا خبره نوره څیرنه اوسطاعه غواړی اوسړی سل په سل کی حکم نه شی کولای، ترڅو چی ددغی رسالی نسبت پیر روښان ته په یوه بل دلیل ثابت نه شی پخپله، د رسالی داخلي دلائل او اشارات دکا سل یقین مؤید نه شی کیدای، خو باید په دغه احتیاطی قید سره د پښتو ادبیاتو په تاریخ کی د پیر روښان په احوالو کی ځای ونیسی او هم چاپ شی»

ددغسی نظریاتو په څنگ کی درسالي دلوست، تحلیل، د خیرالبیان سره د تطبیق او

ځینو نورو د لیلو نو په موندلو له ماسره یقین پیدا شو چی :-

۱ دغه رساله خپله ډیر روښان تالیف دی.
www.libtool.com.cn
 ۲ له خیرالبیان څخه دسخه لیکل شوې ده.

۳ د روښان د کوم مرید تالیف نه دی. زما د لیلو نو لنډیز دادي :
 ۱ کوسی نخبی چی اخون درويزه دروښان درساڼې (يارسالو) په باب ویلي په دغه
 رساله صدق کوی. درويزه په خپل کتاب مخزن اسلام کی لیکي هوان سلهون په
 زبان افغانی شعر میگفت...» والته دغه رساله شعر دی.

زه به رساله په پښتو وکښم که غنا یت د مو لا وینه
 هکښی به امر نهی ساز کړم چی سړی بی د نر سو (نظمو) په دود لولینه
 درويزه درساڼی په باب لیکي :

« وانه چې وی در رساله خود آورده است که جز حلال نه باید خوردن غرض او
 این بود که...» مخزن (۱۳۲ مخ) په رساله کې د حلالو او حرامو مسئلې ډیری
 تکرار شوي دي لکه چی وایی.

اول دایمان شرطونه دا دی چی و خدای و ته په غیب ایمان ورینه
 دویم زده کړه چی علم غیب و اړه له خدای دی
 دریم چی بهشت دوزخ نالید لی و منینه

څلورم چی حلال په حلال شیخری

پنځم چی حرام، حرام گڼینه (۱۴ مخ)

د رسالې په باب درويزه لیکي:

«ورسایل بسیار در باب الحاد تالیف نموده اما یکی از خاصیت تلبیس آن شیطان
 سیرت آن بوده که در هر رساله خود سخنان بارمز وایماء نوشته (مخزن ۱۴)

په دغه رساله کې هم د درويزه په اصطلاح «رمز وایماء» لیدل کیږی لکه چی یوځای لیکي
 چی منکر دینه له فرضو پوښتنه کانوی چی له کومه قامه دینه

زه څر کند ویلاي نه شم ما په اشارت ویلی دینه

هر چی علاقلان دي به اشارت به پوهیږینه (۲ مخ)

مگر دلته هغه اشارې نشته چی د الحاد بوی ترې لارشی، څه چی درويزه احساسوی

هغه البته دنورو موارد وپه شان دده خپل احساس دی. www.libtool.com

۲- رساله دخیرالبیان په شان دروېشان په خپل نامه پیل شوي. دخیرالبیان دهری مسکین په سرکښي (اوبایزیده) په رساله کي (مسکین ویلي دینه) راځي داد مولفینو یو پخوانی دود دی چی د کتاب په سرکښي به یی خپل نوم څرگند اوه، درسالی په سرکی روېشان دي، ورپسی دمفرد غا یب په صیغه «زه به گفتار دفا یدی وکړم» په دویم مخ کی وایی (مسکین ویلي دینه - زه به رساله په پښتو وکړم) معنایی داده چی رساله خپله سیاروېشان- مسکین لیکلی ده. داخبره دشک او تردید وړ ده چی وایی «سیاروېشان» لقب سریدانو وړ کړی دی. په خیرالبیان کی هم هرځای ځان غا یب ښی «هادی ویلي دی دخدای رحمت په ده کلام» په رساله کی «هادی» په ځای «مسکین» دی چی داخپله دپیر روېشان تخلص و مثلاً دولت وایی

چی می حال د معرفت ځینی حاصل شو

پرمسکین بازید به تل وایم سلام زه (دیوان ۱۷۳ مخ)

له توحیده به خبرشی بی گومانه

چی په نغوته دروېشان مسکین بازید دی (۱۲۲ مخ)

دمسکین بازید سرید شه که د انایسی

دخفی ذکر تلقین ځینی رانسه (۲۱۶ مخ)

هر طالب که عمل کا مقصود به مومی

چی مرید داور م بازید مسکین شو (۱۹ مخ)

دخیرالبیان دپېښوردچاپ په مقدمه (۷۲-۸۰) مخونو کی ویل شوی چی (د بازید یو تخلص مسکین هم و) ددغی مقدسی په (۱۸۰) مخ کی ویل شوي «په پیر روېشان باندی ددرویزه دالحاد یوتور داو چی ده (بازید مسکین ها دی المضلین) سهر درلود» نود رسالی موف مسکین اومسکین د بازید تخلص دي

۳- رساله دخیرالبیان په شان په مخصوص طرز لیکل شوی او دغه هی له نورو کتابو څخه څرگند تو پیر لری، په دی معنا چی په دواړو کی شریعت او طریقت سره گډ وی او د هر ظاهری شرعی عبادت او طهارت سره دطریقت باطنی عبادت او طریقت

-ز-

لازم گڼي. د شريعت احكام د جسم او بدن او د طريقت احكام د باطن او اړخ هاكي گڼي لكه - رسالي (۲۰ مخ) د بدن ، عقل روح كعبه او نور . همدغه مطلب د خير البيان په (۹۰) مخ كي راغلي دي .

۴- په دواړو كي درويشان د طريقت د امنز لو نو تفصيل چي هغه (د شريعت ، طريقت حقيقت ، معرفت ، قربت ، وصلت ، وحدت ، سكونت) منزلونه دي په تفصيل سره بيان شوي دي .

د خير البيان په نسبت رساله ديوي ضابطي حكم لري او مسایل په ټاكلي عدد بشي مثلاً ليكي چي په نمانځه كي دوسره عدد فرض ، واجب يا سنت شته ، حال دا چي په خير البيان كي مسایل د ضابطي په شان معدودنه دي .

۵- په دواړو اثرونو كي د عبارتونو تركيب ، گراسري جوړوني او د هغو مخصوصو لغاتو استعمال چي بل ځای اصلاً نشته او يا په دوسره پيمانه نه دي استعمال شوي ددي شاهد دي چه دواړه كتابونه دايوه شخص تاليف او ديوي قريحي زيږنده دي دا خبره سمه ده چي د خير البيان په نسبت درسالي عبارت زيات روان او سليس دي خودا داسي مثال لري لكه د خوشحال خټك (دستا رساله) او (ديوان يسي) يا (بازنامه) او (طب نامه) بي چي د دستار ناسي نثريي دمنظومو اثارو په نسبت ډير پيچلي او گډوډ دي ، بيا يي علت يي د اوي چي هغه وخت په پښتو كي نثر لا قوي و او د تكامل پړاوونه يي لانه وو و هلي

رساله د خير البيان نه مخكي ليكل شوي څكه چې :

۱- دا هغه وخت ليكل شوي چي روښان يوازي د پښتنو د چاپيريال پيرو خو كله چې دده روځاني او سياسي نفوذ د پښتنوله چاپيرياله ووت هغه وخت يي په سيمه يزو ژبو او عربي چي د مسلمانانو بين المللي ژبه وه خير البيان وليكه .

۲- خير البيان درسالي په انډول بشپړ او مكمل دي درويشان سیر طبعاً د كمال خواته و او د خير البيان نه وروسته به درسالي د ليكلو ضرورت نه و ، همدغه د خير البيان د كمال شعاع وه چي دده رساله يي دده د دريدانو سره بي دركه اويي نوسه كړي وه .

۳- رساله د روايت او خير البيان د الهام په صورت ليكل شوي - په رساله كي خوځايه

په (کتاب الحقایق) (۱۸ مخ) (قرن نامه) (۵۸) او په نیمو روایاتو استناد شوی خو په خیر البیان کی په نورو کتابونو او د عالمانو په روایه، نو اتکانشته، ټول د کامل پیر الهام دی. له دغه محایه ښکاری چې بايزيد مسکین په دغه مرحله کی دنورود روایت تابع اود درایت په لاره لانه وروان شوی اوله دغه محایه ښکاری چې خیر البیان به له رسالی څخه پنځلس، شل کاله وروسته لیکل شوی وی .

د رساله د بایزید د کوم مريد تا لیف نه دی څکه چی :

- ۱- د رسالی په کوم محای (غالباً په سر کی) به د پخوانو نوروتالیفاتو په شان دده نوم وای
- ۲- (کوم مريد چې که دخپل پیر روایت نقل کولای حتما به یی کوم محای د هغه نوم په خاصو احترامانه الفاظو (که (رحمت الله علیه، غفر الله له کامل پیر او نور و یاد کړی و.
- ۳- خیر البیان یو بشپړ اوجامع کتاب و د هغه د موجودیت په څنگ کی به مريدانو د دغې رسالی د لیکلو ضرورت نه احساساوه .
- ۴- دغه رساله چی دخیر البیان په روحیه لیکل شوی د کتاب الحقایق ، فقر نامه او نورو په شان به دخیر البیان کوم ذکر ور کی وای بلکې د هغو په محای به حتماً په خیر البیان حواله موجوده وای .

۵- دروینیانو په پیر وانو کی د «مسکین» په نامه کوم شاعر یا لیکوال نه دی لیدل شوی دغه دلیلونه که په انفرادي ډول هر څنگه وی په مجموعی ډول د نمرغوندی څرگند وی چې رساله خپله د پیر ویتان تالیف او دخیر البیان نه دمخه لیکل شوی ده او په دی حساب د پښتو د ادب او سړی بشپړ اثر ورته ویلی شو و .

درسا لي ليک دود

د پښتو او سمي ليک دود د عربي الفبا په اساس جوړ شوی دی. د عربي الفبا په چوکاټ کې د پښتو د غږونو د پاره خاص توري ډیر پخوا جوړ شوي دي، لځکه چې پښتو ژبه وه اولیک دود به یې هم و، خو د ځینو روایاتو له مخې په هجري څلورمه پېړۍ کې جوړ شوی دی. په دی باب قاضي خيرالله د خير اللغات (پښتو-اردو قاسوس، لاهور ۱۹۰۶م. په مقدمه) کې ليکلی چې (د سلطان محمود د یوه وزیر حسن میمندي په خاصه لار ښوونه قاضي صيف الله د پښتو د خاصو غږونو له پاره توري جوړه کړي . . .)

له دغه لخوا په وياړې شو چې د پښتو د خاصو غږونو له پاره توري لا ډیر پخوا جوړ شوي وو خو د هغو د جوړولو نسبت کله پېر روښان، کله درويزه او کله خوشحال خټک ته کيږي دغه دريو اړه شخصيتونه د پښتو په ليک دود کې خاصې لارې لري ښايې دوی به په پخواني ليک دود قناعت نه لاره دريو اړو د پښتو خاص توري په دی ډول ليکلي دي (۱)

(د تورو لست په کلمه کې وگورۍ هلته اتم توري «د» په ښځ کې ټکي لري چې سهواً هاتې شوي دي .)

دا رساله او خيرالبيان په يوه ليک دود ليکل شوی دی.

د دغه ليک دود په غځځ کې په دواړو کتابونو کې کوښښ شوی چې عربي

۱- د درويزه دمخزن الاسلام د هغې ارغونې نسخې په شهادت چې په ۱۳۲۱ هـ کې په سلتان کې عبدالغني کاسي ليکلي او د خوشحال خټک د ديوان د هغې ارغونې نسخې په اټکاء چې په ۱۰۹۹ هـ کې د اپريد يو په جا نکوره کې ليکل شوی ده.

کلمې د پښتو په غړونو ولېکې، عربي هغه کلمې چې په پښتو کې زیاتې ننوتې او د پښتو له پاره یې ویل گران وو په پښتو ورته منامېبه کلمه پیدا شوی او په هغې یې اړولی لکه.

(ضمیمه استنشا، عورت، ضمیمه کیدل، ضمیمه کول، سفیدات) عربي کلمې په رساله کې (اوبه په خوله کول (۲۹ مخ) اوبه په پوزو کښیا سل، (۹۲ مخ) شرمخای (هرخای) سره وتل، تبه، کړونې) (۳۶ مخ)

۱. خیر البیان کې (په خوله اوبه ویستل ۵ الف په پوزد اوبه ویستل ۵-الف) شرمخای (هرخای) سره وت، سره، ایستل خو خای په اویا په اصطلاح مغنی پښتو شوی دی چې دلته یې خوشالوفه وړاندې کوو هرخای (احتیاط) (په یت) او (احتیاطی) په (هتیا) لیکل شوی لکه درسا ۵ مخ ۱۰ کرښه ۷-۳۲-۳ کرښه

په خیر البیان کې: «۱۳۲-الف ۱۱ کرښه، ۵۲ ب ۱۱ کرښه په دواړو کې هرخای (جس) په خای (جنس) لیکل شوی

په رساله کې: (۱۰ مخ دویمه کرښه، ۱۵ مخ- پنځمه کرښه، ۲۱ مخ، اتمه کرښه دولسمه کرښه)

په خیر البیان کې (۱۱ ب ۳، ۱۳ کرښه، ۱۰ ب اوومه کرښه، ۱۱ الف ۳، ۷ کرښه) په دواړو کې (کلمه) غالباً (کلیمه) لیکل شوی.

رساله: (۱۳ مخ ۱ کرښه، ۲۴ مخ لومړۍ کرښه او نور)

خیر البیان: (۵۰-الف ۳، ۴ کرښه، ۸ ب ۱ کرښه او نور)

درسا ۸ مخ ۱۱ کرښه) کې (غلط) په (غلت) لیکل شوی د خیر البیان په (۹۱ ب دویمه کرښه، ۹۸-الف ۱۱ کرښه) کې (غلطی) په (غلتي) لیکل شوی

په دواړو کې (ض) کله کله په (ز) لیکل شوی درسا ۱۱ مخ ۳۱ کرښه) کې (استحاضه) په (استحازه) لیکل شوی

د خیر البیان په (۲۵-الف نهمه کرښه، ۲۱ ب دویمه کرښه، ۷ ب ۸ کرښه، ۸۵ الف

۷ کرښه، ۳۳ الف اتمه کرښه، ۵۰ ب ۹ کرښه کې (دضا) په خای (رزا) لیکل شوی همدارنگه د (قضا) په خای (قزا) په (۸۳ ب لسمه کرښه) کې او د (ضروری) په خای

-ک-

«ضروری» په ۵۲ الف. ۱، ۲، ۳ ب ۹ کرښه کې لیکل شوی وی.
دوسالې لکه ۲ مخ ۱۳ کرښه کې د (نظم) په محای (نزم) په ۳۵ مخ دریمه کرښه کې
د (محتاج، محتاجی (محتاج)، محتاجی لیکل شوې او په (۵۷، ۵۶) مخونو کې غلورغا
په (لفظ) په لوزم لیکل شوی وی.

په خیرالبیان کې هر محای (چې) او په رساله کې په لومړۍ نیمایۍ کې (چې) او ورسته
کله (چې) او کله (چه) لیکل شوی.

رساله او خیرالبیان یو لړ نور ګرځو صیات هم لری!

(اسان) په دواړو کې (هسان) لیکل شوی، (نمر) په رساله کې هر محای (نور) لیکل
شوی خو په خیرالبیان کې زیات (نمر) او کله (نور) لیکل شوی لکه ۸۴ الف لوسړی کرښه
په رساله کې هر محای (زسکه) لیکل شوی خو په خیرالبیان کې (زسکه) په
(۳۳ ب دویمه کرښه ۳۵ ب ۷ کرښه او کمه (زسکه) په ۶۸ الف لوسړی کرښه، ۳۴
ب ۱، ۹، ۳، ۱۰ کرښې) (حیات) چې عربی کلمه اود ژوند) معنا لری په رساله او خیرالبیان
کې د (ژوندی) په معنا خو محایه راغلی دی او داسی نور.
(خیر نوال دوست)

در خوشال ختک

در کار و پزیر

در و سنان

پ
ط
چ

پ
ت
چ

پ
ت
چ
خ

ع

خ
خ-ز

و

و

ب
ب
ب

پ

م

ب

ش

ن
ش

ن
ن

ش

ش
ش

ش
ش

ک

ک

ک (ک)

ن

ن-ن

ن

ه ی - می (پچین حالونو کچ)

یی (په چین حالونو کچ)

بسم الله الرحمن الرحيم

www.libtool.com.cn

ميار و سنان و ملين داسري مي نفون
 زبکهار و فادي دوايم گئي شوک پر ز فم لرین
 ظاهر عمر دي شور و دي دي مي پکر کند تاسيدین
 مرک رسياد و بزکيد بي پشک ظاهر عمر مکيدین
 دسري کوي بوي جي مرک ويره يا دوين
 چوکال سري سرويک پيل کال دمنی و می نفون
 و خدای استا و دمی مرکي باور کافي ناکا با بوشين
 سريد و چل خاوت لظي ترک جي مشغول کوم چاردين
 پهر چار کني سري مومي مرک بدغو چار کوي لين
 دوين چار پراضاص کني بي اخلاص نج چار نقدین
 ديوکنا هيسل و سنجي لهر چا بهر چل کر دوين

پهروي کي سڀي ڇڏي ڇڏي
حيات بي خوابون باوڻ
دوين دنيا چاري ڇڏي
ماسمي پوزو ڏکري دين
پنين پست ساوي
که بايات پڄڻ م باور
لڙڪ پس جي نئي سولڪ
پڄات نه دواڻ حصيدون
وسرو ڪري بوي
جي دوين علم زڪوين
دعلم طلب سر صدي
پڻ پاورت پروڻ
جي دعلم طلب نڪ
نه لفرض منڪروين
جي منڪروين لفرض
پونين کائي جي لکوم قلم
نڙڪندڙي شمس
ماپا شارت و بيدر
هرچ عاقلان دي
پا شارت پوهيد
زبر سال پڻ تو کيسم
که غنايت دمولي دين
هرچ عاقلان دي
غنايت و سنجادي و پورا
پکيني بلورني سا زڪرم
چي سري نر مود پوڻ

چي ٻيروي ويو سڀاڻي
 او ويو نروڻي جي نروڻي
 اول خداي ڏٺا ٻيڻ
 چي ٻيڻا پڻ سڀاڻي
 هر ڏک محراب ڏسي
 وي محرابي ويڇا ٻيڻ
 او وصفت خداي ڏسي
 چي سو پڻ ٻيڻا پڻ
 جي سڀاڻي ٻيڻا پڻ
 جي سڀاڻي ٻيڻا پڻ
 باور ڪاڻي ٻيڻا پڻ
 وي بي بي ٻيڻا پڻ
 سڀاڻي ٻيڻا پڻ
 عالم ڏاڏي ٻيڻا پڻ
 سڀاڻي ٻيڻا پڻ
 وي ٻيڻا پڻ
 وي ٻيڻا پڻ
 وي ٻيڻا پڻ
 وي ٻيڻا پڻ

سرمي پښتو ټولې هم پسر او از پښو هيد

خدايي پي سترگو هر څه ويني او هم نظر کړنې وړين

مخلوقان پېښا دي اولي نظر کړنې هر څه وړين

هر چارو مخلوق پېښا دي وار چارو خالق پېښا

چي رضا ومني وکړ او هر چي ضايع ومني پېښا

لمو لار لور ورسره دي هم دي زوږي لولې لارين

خولا مخلوقان يې کړي لور دي لمر اصل اکاه وڅرگند

چي مخلوقان پېښا دي دغ پسر يې څرگند کړي پېښا

مخلوقان يې څرگند کړي دي ستر لمر جا به کړي پېښا

نور مخلوقان يې سرمي ټول دي سرمي د جنت د پارکونو

دوي هم نايک تا دي بشپړي کڅوک و ندي نه يې وړين

قوي غالب چل چار دي د خدايي چار بچدایي سان پېښا

مخلوقان پي لور زړه دي دوه ستر لور يې لارين

دمي پيش ڪي ڪري يا بيهي لک سر سر ڪي نه دين
 خدائي لک ڪي ڪي پي هڪ ڪي او به ل ڪي
 مائي جي پاڻ ڪي ڪري مائي واهه واهه واهه
 اهي جي سري جا روزي مائي واهه واهه واهه
 خدائي حضور بادشاهه واهه واهه واهه واهه
 دمي پو ڪي ڪي اوسي لک سر سر ڪي نه دين
 شفي سعيد شفي رانده رانده رانده رانده
 ذليل عزيز عزيز ذليل فقير بادشاهه بادشاهه
 مع پڇو ڪي ڪي لک ڪي جي لک ڪي لک ڪي لک ڪي
 به ڪي ڪي ڪي ڪي لک ڪي لک ڪي لک ڪي
 دمي بادشاهه ڪي ڪي جي لک ڪي لک ڪي لک ڪي
 سري جي ڪي ڪي ڪي دمي لک ڪي لک ڪي لک ڪي
 اوسي ڪي ڪي ڪي لک ڪي لک ڪي لک ڪي

خداي دايمل چارک
خداي چار دتامل پي
خداي سي قادر ديك
دخالق چار ديك گران
كد ريلون شين توپي
سري پري وشت گاتي
وا صفت بي وكناي شي
دخداي نناد و ير
دخداي حمت پنج كان
لكي حقدي دستاين
دووم د محمد صفت بوايم
دهي خاتم د انبيا و
احمد محمود سدي نوم دي

چي سچكل چار ديك
نقصان د مخلوقان چار ديك
چي پاكل ي وار چا كرين
مخلوقان چي سچكل گشتين
اوون بوتني قلمون شين
نزد د خداي صفت بوايم
كتو پيكل و حشني قلمون بي شين
باچكل اكل و ميبه ين
چي د نر نداد خداي و امين
دان بدي پيل و ستاين
داسري دي تو ديك
تمل مخلوقان بهو هر چين
داعي نومي سراج د رسول مكلو

رسول الله زيم و خدای نور و امو منان ببالنور دين
 پنه صفت رسول موصوفی و وصف پد ابدن شایین
 نور خوک بی خه تناک و دشنا بن خدای مایین
 شناچی خدای مایلی پر بنی سر می می مطلق بنی کین
 تاسی وار و بی عالم چي خدای محمد و مایین
 داسمانون زکلی وار هاستال ابروی کریدین
 رحمت بنادی بدین و بی چي پدین محمد بنایین
 چي کله دهنی و ایی او خدای مومنان و سین
 شفاعت بی روزی کچار دهنی پخت کین
 دریم صفت لولیم دلسو یارن چي دوی هم بهتری یادین
 مع شمره بنه زود چي نمون دلسو و اچر کین
 ابابکر و حسن و حسین عثمان علی پرومان یادین
 سعد و عید طلحه زبیر ابو عبیده عبد الرحمن و بنین

چهار ياري خليفه و دڌو زواريه و خويون خرين

ابا بکر و قافه به و پصدق عمر خطاب پهلوان کين

عثمان و عفا جلد نيم سر علي ابي طالب پهلوان رين

نروخوي سنگاني عالم هر څوک بستر خوي پور باد

اول علم و توحيد و ملمان همي ز کون

و همي پوښتن مېتوحيد و بدو اب مي کوي شين

چي لتوحيد اگاه و شي دواب توحيد کوي شين

پهر صا بوشه سید باور کافي اول جد مي پښتن

عاقلا کسان بعد کي هر چي و دين علم نيات و

رسول و دين مغز زبان کار و چي دور و دسم او سين

مقصود و نه موي چي باخلاص عمل بعلم کړين

سکين و پديد و داسې دي لغو دين

و توحيد علم بدر بيان کړم چي سري ز کون

جي توحيد ي پڻين
بلذواب ي کوهي شين
توحيد مقام دي ڏيکجا سڀني
جي شيد دي منزلدين
www.libtool.com.cn

منون هي سڀ وليم
کد چاپ رضاون
شعير طيفت حقيقت رک
معرفت قرب وصال ديکجا

پنهنل کڻي امر دي سم نهی
بند بچد اي لوا رو پڻين
منزلون توحيد امر نهی وار
پنهنل سري بزرگ پڻين
هر جو کڻي وچن روپ نظر رک
جبل زنگير نه و کورين
کد منزلون او مقام هي مڻي
او عمل هي هم کڻي مڻين

تر ووسي اميد کاسي
جي ذواب بڻ بچد اي و کڻين
سري امر نهی زرو
جي و خدا في واپ کڻي شين

جي و خدا في ذواب وک
پد پوان بڻ بچد اي و کڻين
دي پڻ پڻ حمان شين
پڻ پڻ پڻ پڻ پڻ پڻ پڻ

دعا قلان کڻي بوس
جي پڻ پڻ توحيد علم حاصلون
پڻ پڻ پڻ پڻ پڻ پڻ پڻ

نور علم عبادت خیر مشا و توحید و توحید

توحید وی در این ک و چاه پادشاه

توحید و عام و خاص و دریم وی و خاص و خاص

توحید و عام و خاص و وی و وی و وی

توحید و خاص و خاص و لکلی لکلی

توحید و خاص و خاص و لکلی لکلی

و عام و لکلی و خاص و خاص و لکلی

و خاص و لکلی و خاص و خاص و لکلی

و خاص و خاص و خاص و خاص و خاص

و خاص و خاص و خاص و خاص و خاص

و خاص و خاص و خاص و خاص و خاص

و خاص و خاص و خاص و خاص و خاص

بزمیان مجمل بل مصلحت ہے دوا رہے کن کہنے پہا پہن

ایمان مجمل صحت مذہبی نمون مغفرت ^{ایمان} اوس ہے دوا دہر علم فہرین

ہے ایمان مجمل کی رو ترو ایمان مفصل دی زکوان

اوجھفت دایمان دیک سہریدہ لہو دایمان دیک

دوسرے ایمان دوسرا ہی دور دایمان درودہ اول دین تائین

ہے ایمان دوسرا ہی دور ہنر چار دوسرا ہی دور

ہر چار دوسرا ہی دور دایمان دوسرا ہی دور

دوسرا ہے ایمان دوسرا ہی دور فتنہ بہت مٹا دینا

ہر ہے ایمان دوسرا ہی دور ہنر چار دوسرا ہی دور

دوسرا ہی دور دایمان دوسرا ہی دور ہے ایمان دوسرا ہی دور

دریم ہے ایمان دوسرا ہی دور ترو دایمان دوسرا ہی دور

ہے بخت علم و کس باد رکھا دوسرا ہی دور

خود مہر ایمان دوسرا ہی دور ترو دایمان دوسرا ہی دور

چپ دینا لونی مخاغبی س دینا بنیادین
 مہنہ دم دوری رستی توڑ پور پستی و دہر پور زمین
 منافان یا کافہ نشی سہ کورسی و دہرین
 شہرہم نکین ی و باور کا ذلیو خدای کین
 سیکہ بڑی کونی خدای سیکہ خدای خدای زمین
 اودم ہستی پھنک سہ لک پین و دہرین
 سہ لک خاوری بٹک سہ لک ہا زمین
 سہ ایمان بنیادین خیل ایمان بچیت ہا زمین
 سہ خیل ایمان دہرین مہرک سہ لک زمین
 پاکھنیم ایمان سہ لک اود ایمان دہرین زمین
 دہرین دہرین دہرین دایم سہ لک زمین
 نوری سہ لک دہرین دہرین اود حکمی سہ لک زمین
 اعنہ سہ لک دہرین دہرین اود سہ لک زمین

میسو د عیسم غازی ایا صید زو زو بسنجی او دود و دود
صبر کرد ایمان غلام کرد ترو ایمان دقتا سر طون اندوین
بدر ترک ایمان غازی بر ایمان بوند جو خوشن سین
دو دوسم چه کسید تی داند دو دریم چی ایمان کو کو نه میا
لوی ییزو ایمان دیک سه خیل ایمان بیاید
خو غور خند و ایمان یک خور دایر واکه بیسی جانین
و ایمان بچرخن بوند کو داند یک دو دوسم چه ایمان و خدایین
او دریم چه ایمان ز غازی خو دم چی ستر لایمان کسین
او د ایمان سر طون دی بیرو خدای و تیز ایمان دین
دو دوسم ز کوه علم بوند دیک دو دوسم چه پست دو دوزخ نالیکه دین
خو دم چه ایمان چاییم او دوسم چه پست دو دوزخ نالیکه دین
او د ایمان د ایمان بولیمان صید او دوسم چه لغا بختان رشتین
دریم چه خدای او دیک خو دم چه زنده در پستین

اندر

او دوسم چه پست دو دوزخ نالیکه دین

منبرم غمخیزان شمع غمخیزان
اوم چه مرد و چه زن
غم خیزان سینه دلاکت
بسم در محبت بر عجم کن
بود بسم و علمان شمع
دود بسم بهل اعمال و ایمان
ایمان می بندد و بسم
سپمانان به بند و از بزم
ایمان محصور و بیاویک
معتبر بهل مومنان به بزم
آیمان موقوف و مضافان
آدم و شیوع و مغرور و ملکین
ایمان مردود و کافران
مومنان به بند و پایا
رسولان به بسم
جی ایمان به بزم و بسم
ششم به ایمان و بزم
ایمان کج و زان و بزم
او چار و ایمان به بزم
جی به بزم و بسم
تر و ایمان عمل و بزم
مسکین و بزم
و بسم به بزم

دایمان عمل در بیان کج
 جے سری زو کو رین
 جے دایمان عملی نہ کو رین
 بلکہ دایمان گریہ نشین
 دایمان عملی نہ کو رین
 جے باورست مجھ فرض شہرین
 ورنے کلہ ہستیا دیک
 تعجب صحیحی پیکان
 ہنر کلیم ہستیا نشین
 تعجب فاسد ہی دوائین
 تعجب صحیحی وعدہ دیک
 جے لمبی سلیس لہای کاورین
 جے کلیم باخراص دایمان
 سر جہ نواسی لاکھ زین
 اتعجب فاسد وعدہ دیک
 جے پاپے زو کو رین
 کلیم رینیا پاک بناو
 لہ روزع بہود و خوش کنہ کر
 جے چھل کھنڈ رکت
 دبی باہل نہ کرکے
 جے چھل کھنڈ رکت
 دبی باہل نہ کرکے
 جے چھل کھنڈ رکت
 دبی باہل نہ کرکے

چو آن کسبیری کسبیلی ان لا یفیع امر الحسنین
 پنج کسب ان کا فزندی حبیب کلید نوا این
 و بنای ایمان ایمان نعمت انقاخ و غلبه
 سچ کلید خلاصی مع الاجر کند نقاش کسب
 و مفت این سبب حبیب در روز مار و فم
 حبیب در روز خود رسول دوم دو یاد کردن
 نعمت آن کسبیری کسبیلی منافقان کا فزانی بخیر کسب
 و امی سم زدگری بویک جی بکلمه روح کلین سیر
 کلید شهادت بوی روح او کلید بلیت سیر
 لا اله الا الله بوی روح محمد رسول الله این
 لا اله الا الله بوی لیتن لا اله الا الله روح هرین
 دو دم عمل ایمان نمود بوی حبیب در حضور کذ این
 سببیتی نمود بخدای از وی نماز کند روز خدای از کسب

چی نمونہ بخشو کیند و نشت دوزخ و روح حست بیامون

www.libtool.com.cn

دوزخ حضور لخدای ازینجوی چه خدای چه پسر ازین

چه زهری نبی بکینجی حضور منع نمونہ دمار و اکین

مینیسی نبی و یلیدین و استیسی و نی نمونہ

خدای حست پنهو کوی هر چه بی حضور نمونہ کد این

و مشافهان یونسان و چه نمونہ پسته بر یانی کد این

زیست بخافون لخدای چه بیلید چه پسر یون

و مسلمانان کوی بوی چه خوی و مشافهان ترکون

مشافهان بامید کا چه طاعتی بعیت یا لکھا و بیامون

کافیشی نه منج و چه هر چه منکران نازین

و نمونہ کد و نیکو کوی چه نمونہ پستی کد این

نادر سبلی بیکو نسیم چه لویا بله نمونہ بی کاصحی کد این

بخفانی کسبی کین بیل چه پسر بام نمونہ کد این

اول می سراید و در قفس کفین	او اصل داس بکلیه
نخل از م طواف و عسکین	در می می و تر نمونذوی
شبه دم چه نه من و مورو بهلازم	مبندم چه بوزن در تنگ
چه بفرمایه شفقت و این چنین	اوم دوم الارحام دیس
اول نضره دوم و در حاکمین	حکمون و بخشش اینه دیس
مبندم حلال شبه دم موم اکین	در می هست خلو جی مستحی دیس
سکه دانه واره یادارین	اوم مباح اتم مکر و دیس
ببند واره و اوست نکد ارین	ببند بوزن نذ با و تو نما رو دیس
ببندم کو جمعی نمونذ و یادارین	امامت حلال من جاز و دیس
چه عقل بلوغ او علم دین	شبه بنیاد و نما بند دیس
نماز گذار و دو شبه دم موم اکین	اسلام باکی شبه دم می سیک
بر عین مل و کفایت نمین	و افق یی و دو بوس
نمونذ و نماز و شب می کلام	اسلام ببند بنیاد و در صحت سیک

کت تا غنچه چشم کاینه در پیشش چه سر نوبی نشین
 او پس کت نموندیدی دیار پس فرزند نهانند کسیدین
 خلود علم خلوت کت اب خلود در سوال پس برین
 خلود نمیب پندگیب پدین اهل هم با دشویدین
 نوبی خلوتت سر بران پیشی موشان دسل در پیش واپادین
 هر چه بدل در پیش بی نزدیک سوال بد نماد بر پاسبان نشین
 بدینی کت کسینی کسینا هم در امان و بدین
 نضر و حبسنتی بر کسینا باور که نوحی نامی نرودین
 دسبم بر کسینا حبس دعو غیر نمون نرودین
 هر چه دعو نرود منع دعو نرود کسینا
 مسکین و بدین دعو بدی نموندین
 دعو بدین و کرم دعو بدی نرودین
 دعو بدین و بدین دعو بدی نرودین

www.libtool.com.cn

سرچشمه بزم بس و بزرگ ترو بیا که بستی مشک که کوی در دهر گشت

او کس پرینغ او کس کید
چون ل میس نیستید باوین

کشتہ بہ کشتہ کھڑا ہو گیا

کتابخانه بنیاد سید الشهدا
کتابخانه بنیاد سید الشهدا

کشتہ بڑا بالدریغ ہے کب ہوں غفران پاؤں

اور بس غنیمت کی سزا دید کہ کلبہ و دریدہ اور میتیں

ہر روز غرض عین یہ چلے دو اس میں غم و غم

کبریا کی مکتوبیں پہنچاؤ

بہارِ بونج اکبڑی بل منغ نہ کو دین

بر غنی ہستی بن و خدایا کہ کن

کیکو کینیی باکیداو بی بیو
 جی روان من ندرین
 لک پنج عنبس لرم
 پنج اوب پاک اوسین
 ک پنج پاو کینیی و مری
 جی ریت پاو کینیی
 لک پنج عنبس ریت نشی
 یا نور خدایه وین
 کیکو کینیی یلنی پر پور
 پنج اوب دوا کید پار واکا
 کیکو کینیی یک مرغی
 یا نور دسی غم و مرین
 لک دی شیت پولانغ
 اوب راوکا دین
 کیکو کینیی سی نالت
 یا نور دسی غم پر نورین
 پرستور سری کینیی و مری
 اوا اوب دوا کید یل کینیی
 لک کونیی منی و اوبی و کینیی
 جی کینیی هونر بالیو لاغز واکا
 کیکو کینیی مری واکا نور دسی
 پر سولی اوب نیک نوین
 منی دوی جی کیکو کینیی
 دیوئی شیی اوب دوا واکا

کچه پوسولي يا بونياک ويا
دوري شي چي روډونو ډولجاړ

هر چي پنجه بلوسولي ويا
مخ د واه پر پوښه زرين

د سربو پر پڼو او د حل اخځر ښکله
ونالت د پسي او د نوريو پوښت

د پښي جرگه د مکړ وېدې
او د نورو هس چي کورن پوښ

د خړو چر پر پڼو منځ کوي
پنجه او بړه دم او د منځ کورن پوښ

چي د اوبه تر زړه ښک
د اند لپه ويري کارانو کونډ

لپښت او بلک پکي حاصل شي
هسني شرک پيري پکي منډ

مکين ويلي د سړي
د سړي د پي لغو د پښ

د استجايان بوکړم
چي سړي زد کوي د پښ

چي لاستجايي پوښن
بلد و اب پکي کوي د پښ

ښه د نس استجايي ويا
چي استجايي پوښن

پاڼه پکي استجايي پوښن
استجايي پوښن

د حوض د لغو د غل د پاړو ضد
غلو د پاړو د پاړو د پاړو د پاړو

کے خود رم وی خود ایچے کدہ رم وی پست مین
کے بنا یا کہی ہی سجدے جہ پائے انم نام وی اور کین
دستیا اور بار دند جلد ایچے جہ خوشک باد و باروک محمد بن
او مکروہ داس پنجا اور کس جہ اسنجاک خج کو کشتین
دو دم جہ باغدر پنی لاس پنجا دریم جہ پنجا کشتی خاکن
خلو رم مکروہ دغس جہ چو دیر کو شرم و پنی کوین
دو و پس دین زن مک بشید و دندید و نار و کین
جنت اور پنی پنی دوا پنی یار کز او جہ لکھ پنی
محبوب پنی پنی پنی بسکار پنی پنی پنی پنی پنی
کس خج نموی جہ پروا کس ترو پنا و علم مساجین
بغور دیا خج خج جہ جہ پنا اندام پاکب پنی
جید شری پنی خج ترو و طریقت جہ حقیقت میر و کین
اس پنجا غازی و پاک مونس ان پنجا کز اغا کین

[illegible]

او هر پادشاه است که دشمنی علی را بداند	بستجوی دشمنی و دوا
خلورم چه در دوزخ و آئین	دریم چه بری و بسیدی
شدم چه بخت و خاندن	مبندم چه عینت و آید
چی خد و لاسون لشکر و پوزیدن	نفر خد و دوس و غریبی
دو ایشی لشکر و پوزیدن	خلورم چه بمرح و سر
بمنو چه پادشاهی و دوزن	مبندم چه پادشاهی و دوزن
چا و به دشمن و پادشاهی و دوزن	واجب دوا و دوس و دوزن
چه زاری و پادشاهی و دوزن	او دریم چه پادشاهی و دوزن
بندم چه پادشاهی و دوزن	خلورم چه پادشاهی و دوزن
چه لاسون و دوزن و پوزیدن	بند دوا و دوس و دوزن
دریم چه پادشاهی و دوزن	دروم چه دوزن و پادشاهی و دوزن
بندم چه پادشاهی و دوزن	خلورم چه پادشاهی و دوزن
او دوا و دوس و دوزن	بندم چه پادشاهی و دوزن

اتم هرندام در یوار و عیدیا غم چه در دین حلاکین
بسمیح دغور و عیدیا چه در دین پسر و نیاکین
بخت و داو در نیت دیا او و تمام پسر مهج و کین
دریم چه باند نام نیا و دبانده کین خلورم چه داو و ستر تیغیم لیم
او مکرده داو و پس دینیا چه پسر کین لا بر او پسر کین
دروم چه پسنی لا بر او پسر کین دریم چه داو و ستر تیغیم لیم
خلورم مکرده دغور و عیدیا چه پسر و کین تیغیم لیم
هر چه بر طغر داو و پس دینیا او و پس دینیا و ستر تیغیم لیم
چه داو و پس دینیا و ستر تیغیم لیم و ستر تیغیم لیم
هر چه نمونده تبا و عیدیا خصل دین در دانه کین
دین بخت ال دین کور دین راحت به پور دین کور دین
سکین و یلیدین داسک دین و یلیدین
داو و ستر تیغیم لیم چه پسر دین کور دین

چو در او دین تو را بپوشد / بلند و آسای گری زمین
 با در کاین عالم / او دین را و پسران کاشین
 بیا و بپوشد به پسر و پشی / بسکند و دیو و شیطان
 بنده به پستان شمشیر / چه دالو اندر رخ و وزیر
 بود و کند یک چشم هم شمشیر / چه بود به تیر و تورخ و وزیر
 بپوشد به پسر و پشی / او بس و کور و پوچین
 بس و تیر و پشی و پشی / کتیب به گری و زمین
 بس و تیر و پشی و پشی / کتیب به گری و زمین
 تیر و پشی و پشی و پشی / چه بود به پسر و پشی
 بپوشد به پسر و پشی / چه بود به پسر و پشی
 چه ماند و زنی و او دین / او دین و کتیب و پشی
 مسکین و پشی / داس و دی و پشی
 و تیر و پشی / چه بود به پسر و پشی

چون نیم ی بختین بلد و آب کراشین
نزد نیم دیش چ پاک خاور و غواین
دوم نرضی تری دریم چه لاسن بکوی داه وین
بوداری بخر کادی دووم وار دی لاسن کلین
ک لاسن ی کروی محمد پوایان مکین
تیمم بنو نرضی چه بوب وردنه نین
چه کورده لار وین تمام دواو داو بوسیا کین
در کرده نرضی او کرده دی حلو و ز کامین
یاک نرضی بکین رتو تیمم کا چه و وین
تیمم کین خالص نرضی لک باد بستی و وین
تیمم بزمک نرضی دزمک بستی و وین
لک ریک کاف کرد یا جامه چه کردین
دزمک بستی نرضی چه نرضی ز لیدیم تر بختین

[illegible]

سپنت غسل دهمی عید و عید خورم و منوقت چا خورم برین
مستحب بد را نه نوی
دویم و در یک باغبانی یا نیکو بخت
نمودن یس رواندی
خوب بخاست کسیرین
بغسل کنی و افشردی
چاوب و خوله و پوز و تمام کن
بغسل و استیا ترک
چاوب و بنت و چاوب و نشین
تر و و بنت اند خاست
و امین رسول و امین
واجب و غسل و دایه
چاوب و مدی و چاوب و پوز
دووم چاوب تن
خوگرایی شیشی بلتی کوین
او و دوز و امین و استیا ترک
او و دوز و امین و استیا ترک
چاوب و بنت و چاوب و نشین
مستحب و غسل و خوله و پوز
چاوب و مدی و چاوب و پوز
کس و رنه بلتی یا که کدم بلتی
مستحب و دوز و امین و استیا ترک
کس و خورم و استیا ترک

کله د رم دوی یی سندی کپسک ننیم ستونیم کم کم
 کله کم دوی مروتی دی چه دهنه سیاه د بار برونید
 دسپس دوی بوی چه درنه سپنک پیتی دزدان

درنه سپنک پیتی دوی دوزخ یا دایسی چه سرد دوزخ
 نکرکین دیک دهنه چون چه غوښی ارام دین
 دهنه دوی کله د پاک چه کپسک پیت غوښی دلالان

سپنک پیتی دوی دهنه چه غوښی حلال دین
 دسپس دوی بوی دهنه د پاک دهنه دوی بوی دهنه د پاک

دسپس دوی بوی دهنه د پاک سر دوی بوی دهنه د پاک
 سپنک پیتی دوی دهنه کله دوی بوی دهنه د پاک

کله دوی بوی دهنه د پاک چه دوی بوی دهنه د پاک
 کله دوی بوی دهنه د پاک چه دوی بوی دهنه د پاک
 کله دوی بوی دهنه د پاک چه دوی بوی دهنه د پاک

دهنه دوی بوی دهنه د پاک چه دوی بوی دهنه د پاک
 دهنه دوی بوی دهنه د پاک چه دوی بوی دهنه د پاک

که بسیرین روئی ز مایه شبنمی
باک نشی که وار و درونین

ب داسم پاکیزه ششی
نخا و ریایر جزو مدین

هر چه چهره می غسل زدک
غسل می منم هر دو این

چه غسل یی روانوی
هنج ک غسل نهی چوین

بختا کبسی می کنی
داسم هر بی بستین

کجا که کم مخلوم نخر پاکیزه وی
منوذر بر او کی نو جامه دین

مسم چو به در ده رویه
چه مع جامه ب بر دین

کجا که نوی منوذر دهاشت
ب دلا یا پاشی و کدین

کبت کشیدین کنی
بر منم دمنوذر دهاشت

سکین و بیدین
داسم هر بی لغو دین

منم منوذر چه بر نمی فیدی
اول کت پشمار دین

دیار پس کنی قصه
دین حکمون دین کنون

ک دجا ضاویج داتود
ور بیان ب که دنا حکمون

جی لکھی ہر سببیں بعد و اب ہی کی نشین
 ہر جہ و حکم خطاک تر و بد ہنوز نہ تبا کی دین
 اول حکم پاک دین و دو دم و حاجی ملا کرین
 در ہم چہ نمونہ پاک دینی و کا تر و پاک دینی نہ طرد و کین
 پاک دینی ہنوز نہ کفر و کین چہ پس ہی سر بردہ دینی کین
 کد و دایہ بیت دوی پروں ہر چہ کد لہنی بندین
 تر و نمونہ کد و دینے دوی چہ ہنوز دایہ دورین
 کد دایہ بیت کد و دینے تر و دھم دایہ دینے
 کد ہنوز دایہ چہ دینے دینے کد بر خن ہنوزین
 کد بن خرم ہنوزین نہ نمونہ و مار و کین
 کد پاک دین دایہ دینے نمونہ و پاشات کد و دینے
 دین دایہ ہنوزین چہ نمونہ دینے
 دین دایہ ہنوزین دین دایہ ہنوزین

داوستره مدایی و اترن دی مخ لا پستنی دنیا بدو تو نه دای
دو نید بنر مدایی کلن زبکیا سیر لیمی نه بر سر مدایی
بشهرت کات و سر مدایی پنا محومان و مدین
ک خلوم کور و سر مدایی تمام ناید منع نمونند و نار و اکین
د مخ کر زول و کور حکم دنا بدو بد نمونند و سر مدایی
پرون و دونه وار و س زو نمونند و رضا و سر مدایی
ک د کوبی بر سر مدایی تر و د و سر مدایی
او د کوبی بر سر مدایی منع نمونند و نار و اکین
کمال خوک و سر مدایی پی و د و سر مدایی
تر و د نمونند و سر مدایی چه د و زه باور و سر مدایی
ک زه باور و سر مدایی تر و د نمونند و سر مدایی
سجین و د خایوت و د د خایوت و سر مدایی
سر مدایی و سر مدایی د خایوت و سر مدایی

کدرویی دسواره یوکی چریت کاو کوروت مع و جاز سین
 ترو در پهنو ری بولی نموند وهر رخت جی دین
 نقل نموند وهر رخت دین هم دیت که هم دمنوب کدرا دین
 دمناب نیت حکم دمناب دیک بله نموندی صحیح شین
 وخت دخر گذارین صبا بین کبل وخت دین
 دز پیت مطلق فرضیدی دز بستج دی کیشین
 کد بند کروی نیت می پشین روادی که بستج وخت دین
 دز پیت دسری مطلق دز بستج بهکشین
 پسر می نموند روادی پولاک پست است و گذارین
 که سیری کعبی و جاز و نموند کوروت و گذارین
 هر جی دگبی ولور و نیک به نموند و نار و انگین
 هر جی امام بر کعبی می ترو دکتیر پولاد و وایت
 کتیر پولاد و آیت امام بر کعبی نموند

منج رگمت می نشی بود بل هم نکند این
چه دماند حکمون زدک نمونذ بی مهنه پس دایشن
سیکن و پیدین داسر میری فتودین
زب در بیان کهم دمناندار کاخچین
چه ارکے پستین بلد داسر کراشین
هر چه پور کن خطاک دمنع نمونذ زدت شین
حکمون رکنون دید یک منج کپان چی نمونذ این
اول می نگه بیدر یه چه اند اسر دوداین
دو دمنسب ام دلا دیه دریم می سرانندی لیلین
خلورم رکوع بندم سجد دیه شبد هم دچی ماسی کشتین
اول کجی دسری ماسی صد پ دروایتی لار کاشین
هر چه دماند حکمون رکنون زد نمونذ بی مهنه پس دایشن
هر چه نمونذ یه روایه بهود دای مهنه دی جکرین

مسکین و مبدین داسر مدی خود دین
 و نماز واجب دریا کیم چه سری زندگوین
 حبس نماز واجب بین بلد و آب کراشین
 باور کاسنه عالم ب نماز کسبی و کسبین
 و رعی چه الحمد زیا دو دم چه صورت و برین
 دیم چه روحی کشتن چه تر است نکندین
 خلوص چه ترب غوری چه چاکر چه قوت و جاک
 بنسب دم تعدیل و کان چه بر کوی سجود کین و زین
 شدم چه درستی نسید او دم چه بد و استکب کین
 اتم چه سلام نماز و دین غم چه دعا تنه و کین
 بسم چه کبر چه دوز و عیب کین
 بسم چه بیاختن چه امام چه زور و کین
 دو و سلم نماز پنین نماز چه و و امام کین

چشم‌نیزاد یو بی کاندیس منع کپ خنہمارین

بِزور باد می موی و باد و ایجب دی می هم ز پزیرین

هر چه واجب نماید بزرگ نمونید بر منقصان این چنین

مسکین و علیین واسمہ میری نخواستہ

منع خبر نروان در میان کما هم بسجده و پیشین

چہ لکھنؤ خیر نوری پمپن بلدیہ واسی کی کمیٹی شہن

بابور کا فیہ عالم مسجد و مدرسہ اہل سنت و اہل حق

وہ میرے ہر نام کی شہینہ، دو دو دم، دو دو لہر، پیر پیر کشتین

در بزم پند و دوستی ترو بس و سرچشمه دلین

خلو دم چہ جنت دور و سمن کے نزدیک زوری اولین

میں بدتم ہوؤں تو تیری عطا شدہ نعمتیں بدتم ہو جائیں گی

اوم چہ بنو ندی تمام نویں
اتھ چہ تمام ویں سلامین

نعم الحمد لله ووهي كعت
بخلو فرض من نور الدين

سم به دو دوی کونین چالچمدی بهرین
 بوسم به پیرین بشکر کنیزی بهیرین
 دو دوسم به پیر غازی دعای تنوت تکون
 هر چه سجد و سوزد سجده و دعا تبارک و تعالی
 مسکین و یتیم و مسکین و یتیم
 رب و ربانیم مع سنت و نماز و سجد
 بهل سنتی بهشتین بلد و آب و کوه و زمین
 بکنایه بی نیکو نماز کنی آنرا بهشتین
 او بواله او دوی به کونین او بسجده و آب و سجد
 مع او به بواله کونین و لا اله الا الله و محمد و آله
 دو دوسم به پیر غازی نیز به پیر غازی
 دریم به خط سجد و کاه بهینه و خلوت است
 خلوت به سجده و کاه بهینه و خلوت است

شېدم جي سم آهيدا اوم چه نصالين ميسر اوسون
منع اوست چه برکودي ور جي تجر و ايج و کوهوت و دين
دووم چه نط و بنو و کت دريم چه دوانه زنگ و بنين
خلورم چه دري و ايج و ايج مندم چه برکوي و دين
شېدم ميسر ميسر ميسر چه اام ميسر و دواين
اوم ميسر ميسر ميسر چه ميسر ميسر و دواين
منع اوست چه برکودي ور جي تجر و ايج و کوهوت و دين
دووم چه پاوانه ميسر ميسر ميسر ميسر ميسر ميسر
دريم چه دکتور و دن کوکوت دوا و لاسر ميسر ميسر ميسر
خلورم چه کجه لوانه ميسر ميسر ميسر ميسر ميسر ميسر
مندم چه دکتور و دن کوکوت اوديد ميسر ميسر ميسر
شېدم چه دکتور و دن کوکوت ميسر ميسر ميسر ميسر ميسر
اوم جي ترو جليدي چه ددو و سپيد و ميسر ميسر

نه دوست نه پناستيد وروحي کين نه برهه پي کينين
 دو ورم چي نه مکتو ولاير سررم چه دو ولا بر نه مکتو ولاير
 خلورم دکتو خج چه دکتو دکتو مکتو دکتو
 شيدرم چه صلو له لولا اوم چه صلو له سلام دکتو دکتو
 هر چه پست و نماز دکتو نموندي بي يي لامکتو دکتو
 مکين و بکدين داسه دي نه دکتو دکتو
 و نماز تبا که روز دکتو دکتو دکتو دکتو
 چه و نماز تبا که روز دکتو دکتو دکتو دکتو
 اوستب که روز دکتو دکتو دکتو دکتو
 که بقتب دکتو دکتو دکتو دکتو
 تبا که روز دکتو دکتو دکتو دکتو
 بخت و نماز دکتو دکتو دکتو دکتو
 او بخت دکتو دکتو دکتو دکتو

ب تو که غم سبیدی	ب خوب یک بیدیت
ک لده یاد زنده داینه	حقیقه با کجی بین
دو دم شکم قفسه	ب تو قفسه تو در شین
دریم دیر چار و چه دیو رکاید	ب سرون به صلاح و نماند
او نماند صلاح و عود	چه او دس و امام مانده غلغله در شین
یا نمونده کرد	ب نماند کسبی و مال و بزرگدشتن
خوهرم چه نماند فرض و خوراک	ب ندم چه بقیه او و سید و تان
به تبا که کرد و نماند بزرگ	نموند و دست به ساه که و نماند بزرگ
به تبا که کرد و نماند بزرگ	ک نموند به تبا به شین و نماند
سکین و بیدین	داسر و نماند
زب در بیان که چه نموند	چه دمن و نماند و نماند
چه بلمک و به تبا به شین	بید و اس که به شین
دو دم چه بلمک و به تبا به شین	دو دم چه بلمک و به تبا به شین

دریم و گمگو نکلده بس خورم تحسب کس پتین
نبندیم چه نظر و نکتت حرت کا شبدیم کس بی مایه بی حشر
اوم چه لامام و راند کوه عجبده اتم چه سر لامام و راند کون
نم چه و راند صورت و جوهر نوپا لسم چه و راند راز و رازین
ایسم چه و راند پیکر و پیکر دوو لسم چه و راند کورستانین
حبید نما بند کرامت بزرگ مغل مکر و مات بنیاده کون
هر چه نمونده خطا هر چه پاک مغل باطن هم چه پاکون
بعثت ان کس نبی دین کبلی واسم چه و راند پتین
هر چه نمونده زکات و استی یک لا حول و لا قوه الا بالله
مکین و بیدین واسم چه و راند پتین
هر چه علم و نامان بزرگ نرو علم و حقیق و تقاسم بزرگ
چه و بجز ان تقاسم بزرگ بلده و آب کس کوشین
کبدله و حقیق و ریشی بود زیات و پشیمانی و کف

کد چالسن باور و دودنی بودار بدریا بکنی و دین
غسل او نمونذ دزدک دمر صحبت دمار و کفن
ب یو عادت کچی خوش مالو و دودن
عاده جاره بود و کس ک بچا بم باورین
کد چالسن باور و دودنی مین بریا کچا دودن
زیت نقاشی خلوت بود اولد نقاش و دودن
کد چالسن باور و دودنی مین بریا کچا دودن
کد خلوت بود و دودن د چاوین و دودن
غسل نمونذ دزدک دمر صحبت دمار و کفن
پایند کد دودنی مین بریا کچا دودن
کد خلوت بود و دودنی مین بریا کچا دودن
هر چه نذر نذر نذر مین بریا کچا دودن
نقش کد مین کسبلی دودنی مین کسبلی

نزد سبک دلاور و سرنگ
 خواجه فضل نقاش بنک نشین
 عساکر لکن در ارم و سبک
 به محیف نقاش کنسر نزد نشین
 مسکین و بلبدین
 داسریدر نزد نشین
 هر چه علم و حیض و نقاش در ک
 نزد علم در روز دزد کوبین
 چه در دزدیر و سبک نشین
 بلبد و اسبیکه کرای نشین
 دریم و ایمان عمل در روزی یک
 چه روار و زرد و لربین
 بر پنجه بن هر روز و ضعیف
 میسر به منان و ضعیف
 در شرف و روز یک
 در شرف بدر شرف نشین
 دمسلمانان کرای یک
 چه شپت و اربادارین
 میت در روز و اسبیکه
 هر چه زرد کوبین
 و ایزد کاند و غرض و ارم
 کندی می حیا و پنجه و مالین
 پر و زرد و غرض و شپت
 احرام و اندام لربین
 مسکین و بلبدین
 داسریدر نزد نشین

در روز آجبر بر کرم هر چه بر وار و روز دما و بار و پند
هر چه در روز امر نیز زد ک روز بید و نهج پس روشن
هر چه بر مهری در روز زو همانند نهج و خا و می زیت
هر چه بکین منقش ک او خور و مستم بر یون
لو دیت مدی جزادی ک نوز جزا غواری مجتبی
هر روز بی و او کوی تشن در ماند کا بخودین
مال پیستودی بیان کرمی دای ک کین کین بیان
هر چه در روز منکودیه مع تر و امیتی و دندین
هر چه ظاهر و در بر دایک مع و باطن هم بر دایم بیان
مسکین و یلیدین داسک و یلیدین
دزکوات بیان بر کرم هر چه سلمان نی داکون
هر چه در کوات بی نین بلد و اسب کرامتین
خلورم دایمان عمل کونیدی هر چه در کوات مسکین

نرگوست بهنج و زیند
 چارادو عاقل مانع مسکوب
 نه دسبی دور کا میوینے
 حساب ملک لکینی کو بجائے دانتن
 نبد دوی بخو تا نذر دوا نشت
 سبن ز رتو خلیت منغالوی
 او از ریسن در سر و نمری
 کس مودهی شکل کو روی
 او هر برکت وز مینای سم و با
 کس میر کوشینج بار و بار دی
 چه دوی چوب و پیر شمس و دگر
 شمس و هم در ک
 کسب کسبیدین کنیا
 سب مال تو انزان من
 نر و ز کواست عال دین ملک
 نه بنده کام زانو می مالان
 نه هوش من مانع و تیدین
 نه او را سبیل چون کوه و دین
 که زیر ز روی منلو و نیم منگلین
 بسا دمنع کایج و فرخت و
 بزرگای بی بند با سوز و ج و نرسن
 نوار و داسمان و پیر جهان
 او دینت سیر و سیر و سیر
 لچ و سم و کینه بند و ارطاب
 کسب با شاهر و ملکین
 ان خیر ز بر کس و نوبین

که عجزش رخسار روی گل بنی	تو دیشو روزگار چین
که غلبت بی بود بر درک	تو دیشو بر درکین
که نسبت بی شکست بر درک	لاو بازار بود بر دیده این دو
که قیامت از این بود بر درک	که نوشی تو دوزخ می برین
که پسش دوزخ بر درک	تو بر لبی ز راه بر چین
که غلبت بر گل بنی	بر لبی شکست بر درک
که این باهشتی تو در درک	که در صورت بی تو در درک
که غلبت بر درک	تو بر لبی بی باهشت
که پند بربان بر درک	بر لبی تو بر زبانت چین
که شکست بر درک	که لب لبش تو در درک
که لبش بر درک	تو بر لبش بر درک
که پند بربان بر درک	تو بر لبش بر درک
که شکست بر درک	تو بر لبش بر درک

[illegible]

نوبه روزنه من چه زانکه رویا زماشینی صغیر و در کوبین
 زعقیلا و جازایه نمین و مطلقه مذکورک و هوه و روانین
 کس و احسان کج نکوهه و کج بقدر زبختی و تو نکر ماشینی کج و بون
 کجی بلار بار نمین و ریباده و ک بیرون کین بسته و دیو مال و کج
 مکرده دی و کج بکوه بندر و بکن سهر و ت نکوت و تیرین
 بیرون کج پنج بندر و لفر کت حوکت فیضیه و در ماند وین
 هر چه نکوت نیاسی عیشی ک و مال بان زیر تعلیدین
 هر چه نکوتی لک و کات لم مع تر و کجش کنگ و نشین
 سیریه و کج نکوت و کج چه و دان و کم و نمین و چه و دان
 مذکبی نور و نکوت و کج مذمخ و چه و کج و کج و کج
 مذمخ و چه و کج و کج و کج مذمخ و چه و کج و کج و کج
 سیریه و کج و کج و کج سیریه و کج و کج و کج
 او و کج و کج و کج او و کج و کج و کج

هر چه خوار و خوار بر زبانی
 بر من نزد سپهر و پیشین
 تو ای که بر سپهر و عید رود
 ب زور و خات لغت و اندیشه
 غریب که بر سایه ی کبر است
 در روز تو ای که معلوفت
 مسکین و عیدین
 و اسیر و نفوذ بیت
 و حج باین بسوگرم
 چه سپهر و دکنیت
 هر چه حج بر و سنین
 بده و ای که بر پیشین
 بنده م عمل دایمان حبس
 چه رواج و دو مکنه اربین
 و حج کنه اردن مسلمان و تنیه
 باز و عاقل و بالغ وین
 چه خار و بر تنه و بنا و دکنه و قریه
 او و حج ب ایام و مین
 و بستان که بر و سی
 چه حج و خدا یار و مکنه اربین
 چه حج و مکنه اربین و سی
 بیرون و حج و مکنه اربین
 و حج کنه اردن بنو و مکنه اربین
 چه حج و مکنه اربین و سی
 هر چه کعبه نیا و مکنه اربین
 و حج و مکنه اربین و سی

هر چه لبی کفایتی در پیا www.libtool.com هوش و چراغ است مایه
 و هر چه مقام پایزوی www.libtool.com چه دایم امان یک پستی دین
 هر چه لبی کفایتی در پیا www.libtool.com خصل جلی و عیب دخی و جلی کنین
 بخت سبب و بختی با کجی نایک www.libtool.com ب کور و غریبی و غم غمزدین
 لکھری و د www.libtool.com هر چه ب شکلی شین
 و سلام بنید بیا و آید www.libtool.com سلمان و دگر و دوازده گزین
 چه سلام بنید بیا و آید www.libtool.com و این دل سلمان کنین
 و سلمان کرای بیا www.libtool.com چه و این بنید بیا و دایرین
 ترو چه رسد و یک جمع و کانی www.libtool.com او نه و نک www.libtool.com چه رسد و دین
 هر چه زدک بنید بیا www.libtool.com ترو بنودند و کن بنید و کنین
 و خدا کیست برین بیا www.libtool.com و خورکت برین بیا و کنین
 نوریت بوز و عبرتین www.libtool.com و موسی و خدای ربانین
 انجیل بوز و سیران www.libtool.com و عیسی و بنده خیرین

زینورب زور دینایی و داد و دست خدایی آید و برون

سرفغان پوز عریبی محمد در تخیل این دکان

صلوات حجت بدوین زیات بن خدای بدوین

چمنون دکت ابوزک نزد خلوص پیکر بزرگان

محمد و عبد الله و عبد الله و عبد المطلب و ابن

عبد المطلب و اسم او هاشم و عبد المطلب و ابن

هر چه خلوص پیکر بزرگ نزد خلوص ام و کلیمه در این

هر چه خلوص ام کلیمه نزد دفع لقمه عجم دین

نشریبت طریقت حقیقت و خلوص دم و منت کین

داشریعت کلیمه داد و اسرید سبب بین

لا اله الا الله محمد رسول الله جبرئیل

در طریقت کلمه داد سالکان دی نمودین

لا اله الا الله عظمت محمد رسول الله خلیفه در این

و حقیقت کلید داد صاف و سببیتن

لا اله الا الله بید قدرت محمد رسول الله ^{صلی الله علیه و آله}

و معرفت کلید داد عارفان دباور کربن

لا اله الا الله حق حق محمد رسول الله ^{صلی الله علیه و آله} مخلصان

بفقر ناکر بسیدین کبلی واسمه یی فخر دین

چرخ بر روی لایه مقام هم عملی پاک کربن

ب نفاق مشایخ نودی و رادوی خ تو به دور کوبین

اول مقام دی قیام بیان نمایان و کفاده جاذبین

هر چه کفاده نخب روی پویا بتا بیان نشین

چه تبارش کفاده نمایان ب لادم و رین

دو دم مقام دید عابدان عابدان و با خلاص نیکو گین

هر چه با خلاص نیکو گین و ان دل عابدان کنین

عبادت با خلاص کان عابدان ب لادین سرین

دریم مقام دید زاهدان	زاهدان دلدینا مین کم دین
هر سبب جبین از نیا د	بزرگترین خشن کنین
چو بستنی ز پاشی	زاهدان عیب پس لعل کوبن
غلام مقام در چنان	صابران دپ پلا صابرین
چو بپای صبر	دان دل صابران کنین
چو بپای صابری	صابران بدو صیف کینین
نبدیم مقام دید ازین	امنیان د بقضا ازین
چو بقضا ای نهی لوی	نعمت از اضیابین
چو بقضا ای نهی لوی	امنیان د پاشی لوی
نبدیم مقام در چنان	محبت از دجبت نهی لوی
هر چه د محبت نهی لوی	د محبت د عوی در دین
چو د خدی نهی لوی	محبتان د پلا دیم
دوم مقام دی شکران	شکران د پلا دیم

بسم الله الرحمن الرحيم

د امړی دې بې نفورینه	سیا روښان و یلی دینه
که بې څوک په زړه فهم لرینه	زه به گفتار د فایده (۱) ووايم
دی سې په غرگندله تاسې مخینه	ظا هر عمر دی خور وځي
بې شک ظا هر عمر کمږي	سرگ رښتیا در نژدې کيږي
چه سرگ ډیر ډیر یا دوینه	د سې یو کړی بسوینه
په بل کال مخینې وی مخینې نه وینه	په یوه کال مړی سره وي
با وړ کانه نا گاه به درښینه	د خدای استاخی (۲) می یو سرگ دی
چې مشغول له کومې چارې دینه	مړی دې و خپل چارونه نظر که
سرگ به د هغو چارو گواهی لینه	په هر چار کې چې (۳) - پی سوسی
بې اخلاصه به نور چار نه قبلږینه	د دین چار په اخلاص کانه
له هر چا سره به خپله کرده وینه	د یوه گناه به بل وانه خلی
په هر خوی کښی چې څوک ومړي (۲) مخ (حیات) به یې خوږونه یادوینه	

۱ - «فادې» لیکل شوی. ۲ - «استا وحي» لیکل شوی.

۳ - (چې) له بل چاله خوا لیکل شوی ښکاروی. «م» (حیات = ژوندی).

ددين ددنیا چارې دی څرگندې تا سې سې (۱) پسرورده کړې دینه
پو پښتنه به په رښتیا وي که په ايات، په حديث موبا ورښینه
له مرگه پس چې مخني سوال که په حیات هغه خواب دې حاصلوینه
د سر یو کړی بو یه چی د دین علم زده کوینه
د علم طلب فرض دی پېشک په اورتته په میرونه
چې د علم طلب نه که عفه له فرضو منکر دینه
چې منکر دینه له فرضو پوښتنه کانه چی له کوسه قلمه دینه
زه څرگند و یلی نه شم ما په اشارت ویلی دینه
هر چې علاقلان دي په اشارت به پوهیږ دینه
زه به رساله په پښتو وکښم که عنایت دسولی وینه
هر چې علاقلان دي عنایت دې له بهه خدایه وغواړینه
پکښی به امر نهې سا زکړم چې سړي (بې) دنزمو (۲) په دودلولینه
چی وهیر وي دهغو به یاد شی (۳) او دهغو به زده شی چې (بې) زده کوینه
اول د خدای ثنا به وایم چې د یر ثنا په ده بیا ینه
هر څو که محتاج (۳) د (ده) دی دی محتاجی (۴) دهیچانه لرینه
او واصله د خدای دادی چې یو بیت (۵) یاد شوی دینه
دی حیات دې نه په روح چې به هیڅکله نه سرینه
مخلوقان په ده حیات دی باور کانه چی آخر خو به ومړینه

۱ - «تاسې» هم لوستل کیږي، خود لوستی مخ ددریمې او اوس کرښې په شان
(سې) زیات دی. او دلته د چارو د زده کړې په باب خبره ده، نه د «سمې»

۲ - نظم. ۳ - محتاج. ۴ - محتاجی.

۵ - د ۲۲ مخ په اسم بیت کې د (یو بیت) په محای په (یو بیت) لیکل شوي.

دى بى ژ بى گو يادى
 سړى په ده گو يا دى
 عالم دانا دى له هر څيزه
 سړى په مخلوقان كښى داناتردى
 دى قا در هسى توانا دى
 زاره مخلوقان چاره په ده كه
 او بى غوړو هر څه وورى
 سړى په ده شنو ادي (م مخ)
 خداى بى سترگو هر څه وينى
 مخلوقان په ده بينا دى
 هره چاره دمخلوق په رضا نه شى
 چى بى رضاه هغه بى وكړه
 له سور له پلار له ورور دمنزه دى
 خو لا مخلوقان بى كړي نه وو
 چى مخلوقان (بى) پيدا كړه
 مخلوقان بى رنگا رنگ كړه
 نورمخلوقان بى دسړى دپاره وكړه
 دى بى همتا يك تسادي
 قوي غالب پر خپله چاردى
 مخلوقان بى لورى نه دى
 دى په مثل پاك درياب دى
 خداى له هر څيزه په علم په هستى دى

هم له هره لوزه (۱) اگاه دى هر خودينه
 هم له هره لوزه (۲) اگاه نه دينه
 هم ده واپه مخلوقان پوه كړي دينه
 او له واپه دانا بى اگاه نه دينه
 چى هر څه دى كړى شينه
 هره چارمخلوقان كړى نه شينه
 هم په واپه او زدي پوهيرينه
 هم په هراوازه پوهيرينه
 او هم په نظر كښى هر څه وينه
 او نه بى په نظر كښى هر څه دينه
 واپه چارې دخالق په رضا شينه
 او هرچى (بى) رضادى هغه به شينه
 هم دى زوى لونه نه لرينه
 دى له هر اصل اگاه و هر خودينه
 دغه پس بى څرگند كړه چى نومينه
 سړى (بى) له هرچا بهه كړى دينه
 سړى (بى) دخپل شناخت دپاره كړي دينه
 شريك بى نه څوك نه دى نه به بى وينه
 دخداى چارى په خداى هسانى (۳) دينه
 دده هستى هيڅ لورى نه لرينه
 دى په مثلكه دى
 خداى له هر څيزه په علم په هستى دى

ماهی چی په اوبو کښی گړزی	سخ یی تل و او بو و ته اوسینه
هسی چه سړی جا روزی	سخ یی وښه خدای و ته که پښه ۱
خدای حضور با دشاه دی	د بادشاه په حضور گناه ترونه پنا یینه
د حق په ویره کښی دی اوسی	دله ویری یی هیڅوک نه وځینه
شقی سعید، سعید شقی که	رانده خوانده که خوانده رانده کوینه
ذایل عزیز، عزیز ذلیل که	فقیر بادشاه با دشاه فقیر وینه
هغه په خوارو کښی لاخوار دی	چی له سوندلی نعمت نا امید شینه
بهنه کبیر شیطانسی دی	له دغه کبیره دې هریو هتیا اوسینه
دی بسا دشاه غنی دی	چی د اوسې چاری په ده شینه
سړی یحیی چارې کالی کړی نه شی	ده واره مخلوقان یی کالی کړی دینه
او سړی کله چار که	کله له چارې ودرینه
خدای دایم چار که (۶-سخ) چی هیڅکله له چار نه درینه	
د خدای چارده تماشه یی نقصانه	په نقصان د مخلوقانو چاری دینه
خدای هسی قادر دی	چی په اتکل یی واره چاری کړی دینه
د خالق چارې دی گرانې	مخلوقان به یی هیڅوک کړای نه شینه
که دریا بونه شینه توری	او و نی بو تې قلمو نه شینه
سړی پیری فریفتی کاتبان شی	ترو د خدای صفت به واره کښینه
واره صفت به یی وکښای نه شی	که توری په کښل وچ شی قلمونه یی سات شینه
د خدای ثناء ده ویره	ما په خپل اتکل و یلی دینه
د خدای رحمت په هغو کسانو	چی ویره ثناء د خدای وایینه
لکه یی حق دی دستا یی	محان به دې په خپله وستا یینه

دووم د محمد صفت به وایم د ا سړي دې پي نغوړ دینه
 دى خاتم د انبياوو هم له سخلو قانو بهه وهرخود دینه
 احمد، محمود، محمد پي نوم دى داعی، هادی، سراج د رسول صفتونه دینه
 رسول ویل زهیم د خدای له نوره (۷ صخ) دا مومنان زما له نوره دینه
 په نېه صفت رسول موصوف دى د ده صفت په ده باندې ښایینه
 نور څوک به پې څه ثنا که ده ثنایه خدای ویلی دینه
 ثنا چی خدای ویلی پر نښی ده سړی دې مطلق ر ښتیا گڼینه
 تاسی وا رویء عالمه ! چی خدای و محمد ویلی دینه
 د آسمانو نه زمکې واړه ما ستاله ا بروی کړی دینه
 راحت ښا دی په دهغو وی چی په دین د محمد به ټا بش شینه
 چې کلمه د نسبى وایی او خوی د سومانو و نیسینه
 شفاعت به یی ر و زی شی که چاردنښی په نغوته کړی دینه
 دریم صفت به وایم د لسو بارانو چی دوی هم په بهتری یادشوی دینه
 هغه عشره، مبشره و و چی نومونه دلس واړو څرگند دینه
 اها پکر، عمر دده خسران وو عثمان، علی، په زومان یادشوی دینه
 سعد سعید، طلحه، زبیر ابو عبیده، عبدالرحمان د شپږو نومونه دینه
 چها ریارښی خليفه و (۸ صخ) د څلورواړو خو بو نه څرگند دینه
 ابابکر د قافه به و په صدق عمر خطاب دې په عدل بهه گڼینه
 عیمان د عزان حلیم هم شرمناک و علی د ابی طا لبدی په لوان ستار گڼینه
 تر و خوی ښه کانیء عالمه هر څوک به تر خپل خوی پورې یادشینه
 اول علم د توحید دى مسلما نان دې زده کوینه
 وړمى پوښتنه به له توحیدوی بل خواب یسی کړی شینه
 چی له توحیده اگاه نه وی خواب د توحید کړی نه شینه
 په عرصات به و شرمیږي باور کانیء اول چی دي پوښتنه

عاقلا ن کسان هغه دی هرچی ددین علم زیا توینه
رسول ویل هغه زیان کاردی چی دوه روځي سما وسینه (۱)
مقصود به هغه سو دی چی په اخلاص عمل په علم کړینه

* * *

مسکین ویلي دینه

دا سړی دې یی نغوږینه

دتوحید علم به در بیان کړم چی سړی یی زده کوینه
چی له توحیده یی پوښتینه (۹) بل لخوا ب یی کړای شینه
توحید مقام دی د یگا نگی چی شهر سزاسه دینه
نومو نونه به یی وایم که د چا په رضا وینه
شریعت، طریقت، حقیقت دی معرفت، قربت، وصلت دې گهینه
په هر منزل کښی امر دی هم نهی بنده به خدای له واره و پوښتینه
سز لونه د توحید او امر نهی واره بی شک دسړی په زړه کښی دینه
هرڅوک دی وخیل زړه وته نظر که خپل زړه ته پکښی سیر شه وگورینه (۲)
که دامنز لونه او مقام یی وی موندلی او عمل به یی هم په کړی وینه
ترو دې هسی امید کاندی چی خواب به دینه خدای وکړی شینه
سړی دې امر نهی زده که چی د خدای خواب وکړی شینه
چی د خدای خواب وکړی شینه په دیوان به دینه خدای وشر میرینه
دی به د پرېښیمان حیران شی په هغه پښیمانی به سود دده نه وینه
دعا قلا انوکړای بویه چی په حیات د توحید علم حاصلوینه
نور علم عبادات خیرات حسنات واره (۱۰) دتوحید دشناخت دپاره کړی دینه
توحید دی درې جنسه (۳) که د چا په باور شینه

۱- مطلب یی پوره څرگند نه دی.

۲- ښه نه لوستل کیږی. (خپل زړه ته که پیر . . .) هم لوستل کیدای شی.

۳- هرځای (جنس) به (جنس) لیکل شوی دی.

د ریم دې د خاص الخاص گڼینه
 چې وایی خدای یودی یقین یې وینه
 چې له یگا نگي اگاه وینه
 چې یگا نه له حقه شینه
 چې توحید د خاصو زده کوینه
 چې توحید د خاص الخاصو زده کوینه
 ترو دې چار د مؤحدانو په دود کړینه
 خدا یې خوی دې و نیسینه
 مؤحدان دروح راحت دې زیاتوینه
 خواب د توحید په اسان شینه
 راحت د یگا نگي ورسره وینه
 بهتر د یگا نگي دې گڼینه
 هر څوک دې په یوه خدای ایمان ورینه
 توحید د عام د خاص دی
 توحید د عام دغه دی
 توحید د خاص دغه دی
 توحید د خاص الخاص دغه دی
 دعا سو کړای بویه
 د خاصو کړی بویه
 چې توحید د خاص الخاص حاصل که
 د بشر خوي دې ترو پر دی
 خدا یې خوی دروح راحت دی
 هر چی علم د توحید زده که
 تل په یگانه وینه له خدایه (۱۱) سخ
 راحتو نه رنگا رنگ دی
 توحید یگا نگي د خدای ده

* * *

مسکین ویلی دینه (۱)

دایمان بیان به وکړم
 چې له ایمانه یې پوښتینه
 دایمان فرايض واجبات شرایطی
 هر چې خپل ایمان اوس مستقیم که
 دایمان ورور له فرضو پخوا فرض دي
 له فرضه پس فرض دادی
 چې سړی یې زده کوینه
 بل خواب یې کړای شینه
 احکام، ارکان، نور، ظلمات هم پکښی دینه
 دایمان زده کړه دې واره زده کوینه
 اوسیا نه فرض دې پاکي گڼینه
 چې مسجد د زړه په حضور وینه
 نکاح یې روانه دی په کتاب کښی دی کښلی

چې احکام ارکان دایمان یې نه زده وینه

دوه وکړونه د ايمان دى دژبې اقرار د زړه صدق دې هسې گڼينه
چې خداى بې شکه يودى دده شريک دې هيشو کڼه گڼينه
يو ايمان مجمل بل مفصل دى (۲ مخ) د واړه په کتاب کښې بيان د يڼه
ايمان مجمل چې دخداى ونوسونو صفتونو ايمان وړى

۱ و چې د د واړه حکم قبلو يڼه
چې ايمان مجمل يې زده کړه
او وه صفت د ايمان دى
ورې ايمان دې و خداى وړى
چې ايمان وېنه خداى وړى
هو چې چاردينه خداى په اسرته کړه
دووم چې ايمان وړى و فرېتگا نو
هر چې ايمان و فرېتو وړى
دخداى بندگى دې په پاکى کړه
درېم چې ايمان و کتاب وړى
چې په کتاب عمل ونه کړه
څلورم چې ايمان وړى و پيغمبرانو
چې دانبيا و له خوى مخالف دى (۳ مخ) په دين دانبيا ثابت نه د يڼه
پنځم دې وړى دور و ستى رولخى
منافقان يا به کافران شى
شپږم نهکى بېدى واړه
نهکى بېدى کړى خداى دى
اووم دې هسې يقين کړه
چې له سرگه پخوا و سړى
چې ايمان يې ثابت نه وى

تر و ايمان مفصل دې زده کړو يڼه
سړى دې اووه واړه زده کړو يڼه
دايمان وروړه اول په ده بڼا يڼه
هغه دې چاردينه خداى په امر کړيڼه
دايمان دعوى يې دوغې د يڼه
څپتې په عبادت مشغولې د يڼه
هغه د فرېتو خوى دې ونيسينه
چې ايمان يې په سلکوت کى ثابت شينه
ترودې عمل کړه چې امر و يڼه
باور کاښى ومنزل بې نه و مېڼه
ترودې خوى دانبيا و ونيسينه
په دين دانبيا ثابت نه د يڼه
په وروستى رولخ په هريوجزاسو يڼه
چې وروستى رولخ به نه منينه
بسا ورکاښى له يوه خداى په کښينه
په نيکى خداى راضى په بې ناراضه و يڼه
چه له سرگه پس به ژوند ي شينه
بېشکه تل حیات به بيا مو مېڼه
خپل ايمان دې په حیات ثابتو يڼه

چی خپل ایمان اوس ثابت نه که هغه کسان زیا نکاران دینه
پا که کلیمه دا یمان سپردی او دا یمان تن دې نمونځ گڼینه
د قرآن لوستن یې زړه برکه دډیر ذکر د ا یمان تنگي پلټی چارې دینه (۱)
نور یې رښتیا دروغ یې تاړیکی ده او حکم یې چې له ویرې په امید کښی اوسینه
اغوسن یې پاکیزه گی هر هیزگاری ده او شرم دې ښایست د ا یمان کښینه
میوه یې علم، باغزه یې اخلاص دی (۲ مخ) زیور یې ښه خوی او خوا نه دې دینه
صبر شکر د ا یمان نقطه دی ترود ایمان د بقا شرطونه دې زده کوینه
په دری تو که ا یمان باقی وی یو دا یمان په سونده چی خوښ اوسینه
دووم چی ورکړی تر واندوه که دریم چه دا یمان له وړکونی هتبات (۲) اوسینه
لوی نیمز (۳) د ا یمان دی سړی دې خپل ا یمان نه زیا نوینه
خلو ر فرضه د ا یمان دی خلو ر واره داله گو ښی بیانوینه
ایمان له فرضو یوزده کړه د خدای دی دووم چی ا یمان و خدای ورینه
او دریم چی ا یمان ژغوری خلورم چی سرتیر له ایمانه گوره وینه (۴)
او دا یمان شرطونه د ا دی چی و خدای و ته په غیب ایمان ورینه
اووم زده کړه چی علم غیب واره د خدای دی دریم چی بهیت دوزخ نالیدلی وینه
خلورم چی حلال په حلال شمیری پنځم چی حرام په حرام گڼینه
شمیرم چی په ویره په امید د خدای اوسی اووم چی په نفی ذکر د ایم خدای یادوینه
اول واجبات: ایمان یوله عالمانو (۵) صحبت دی دووم چی له فاسقا نولری شینه
دریم چی و تیری او به ورکه خلورم چی رنځور و پو ښتینه

۱ - ښه نه لوستل کپړی ۲ - احتیاط.

۳ - (لوی نیر...، لوی نیرد...) هم لوستل کپړی.

۴ - پښه نه لوستل کپړی. ۵ - علمان لیکل شوی دی

پنځم په فقیرانو شغفت دی (۱۵ مخ) او شپږم چی سړی پر یو ینځینه
اووم چی مړ ورسره پخلا که اتم چی له لاری اغزی کانی لری کوینه
نهم چی پلیتی د لار که پته لسم دې مړ حمت پر یتیم کړی ینه
یو لسم د عالما نو (۱) زیارت دی د و لسم چی اهل، عیال و نه ایمان وروښینه
ایمان دی پنځه جنسه (۲) مسلمانان دې پنځه واره زده کوینه
«۱» ایمان معصوم دانسیا ی «۲» مقبول د مومنانو دې گڼینه
«۳» ایمان سو قوف د منافقانو «۴» او متبوع دهغو دی چی هلك وینه
«۵» ایمان سردود د کافرانو مومنان دې پنځه واره بادارینه
رسول دینه ویدی چی ایمان په زړه په خوله په چار و پتینی شینه
چی د ایمان پیژندوی نه وی - تش نوم به د ایمان ورځینه وینه
ایمان په کافرانو فرض پر مومنانو سنت دی او چار د ایمان په هر چا فرض دینه
چی پیژندوی شی له ایمانه ترو د ایمان عمل دې زده کوینه

مسکین و یمی دینه

دا سړی دې یې نغوړینه

د ایمان عمل به در بیان کړم (۶ مخ)	چی سړی یې زده کوینه
چه د ایمان له عمله یې پوښتینه	بل خواب یې کړای شینه
د ایمان عمل پنځه بنیاده د اسلام دي	چی په اورته په سپره فرض شوي دینه
رړسی کلیشه د شهادت دی	چی تقلید صبحی (۳) وایې مسلمان شینه
هغه په کلیمه مسلمان نه شی	چی په تقلید فاسدی ووا یینه
تقلید صبحی (۲) دغه دی	چی له دې مسئلې (۴) دې اگاه وینه

۱- «علمانو» لیکل شوی دی ۲- (خنسه) لیکل شوی دی

۳- صحیح (م- مسلمانن) هم لوستل کیږی.

چې کليمه په اخلاص وایي مسلمان شی
هر چې نه وای لا کافر دینه
ا و تقلید فاسد د غم دی
چې یې هسې زده کړې په رسم وواینه
کليمه گوی دې رښتیا پا که وینا وایینه
له دروغ بیهوده فحشۍ که دې حذر که
په حبات دې خپل گفټا رڼا پوښنه
هر چه خپل گفټا رڼا بت که
دی به اهل شریعت شی
په خیالات به ثابتي اوسی
په قرآن کښی دینه کښلی (۱۷ مخ)
ان الله لا یضیع اجرا المحسنین
هغه کسان لا کافران دی
په دنیا به له ایمانه یې ایمان مخی
چې کليمه په اخلاص نه وایي
د منافقانو نښان د غم دی
چې دروغ بیهوده فحش شرک، بې فهم وایي
په قرآن کښی دینه کښلی
منافقان کافران به خدای په جهنم کښی وسپړینه
دایې هم زده کړای بویه
کليمه شهادت به وی له روحه
چې به کليمه له روحه که له تنه سره وینه
او کليمه طيبه به له تنه سره وینه
محمد رسول الله به له تنه سره وینه
الا الله به له روحه سره وینه
چې دزپه په حضور یې وگزارینه
نماز گزار دې د خدای په راز کښی خوش اوسینه
چې دای یې په زړه پوژندلی وینه
هغه نمو نخ دې ناروا کښینه

چې کليمه په اخلاص وایي مسلمان شی
هر چې نه وای لا کافر دینه
ا و تقلید فاسد د غم دی
چې یې هسې زده کړې په رسم وواینه
کليمه گوی دې رښتیا پا که وینا وایینه
له دروغ بیهوده فحشۍ که دې حذر که
په حبات دې خپل گفټا رڼا پوښنه
هر چه خپل گفټا رڼا بت که
دی به اهل شریعت شی
په خیالات به ثابتي اوسی
په قرآن کښی دینه کښلی (۱۷ مخ)
ان الله لا یضیع اجرا المحسنین
هغه کسان لا کافران دی
په دنیا به له ایمانه یې ایمان مخی
چې کليمه په اخلاص نه وایي
د منافقانو نښان د غم دی
چې دروغ بیهوده فحش شرک، بې فهم وایي
په قرآن کښی دینه کښلی
منافقان کافران به خدای په جهنم کښی وسپړینه
دایې هم زده کړای بویه
کليمه شهادت به وی له روحه
چې به کليمه له روحه که له تنه سره وینه
او کليمه طيبه به له تنه سره وینه
محمد رسول الله به له تنه سره وینه
الا الله به له روحه سره وینه
چې دزپه په حضور یې وگزارینه
نماز گزار دې د خدای په راز کښی خوش اوسینه
چې دای یې په زړه پوژندلی وینه
هغه نمو نخ دې ناروا کښینه

بڼه نبي ويلي دينه

دا امتي دې يې نغوړينه

خداى لعنت په هغو كړى هر چې بې حضوره نمونځ گذارينه
د سنا فقا نو يونبيا ن د غه دى چې نمونځ په سستۍ په ربابي گذارينه
زيات به غافل وينه له خدايه په ژ به به يې لږ په رسم يادوينه
د مسلمانو كړى بويه چې خوى د سنا فقا نو تر كوينه
سنا فقا ن به اميد كه چې د اطاعت دى په قيا مت به يې له گناهه بيا موسينه
كا فربه شى هغه ژ وى هر چې به منكر له نما نځه شينه
دنمونځ كړونى كړاى بويه چه نمونځ يې هسې گذارى چې روا وينه
ناد رې مسئلى به د لې و كنيم چې لوى هلمه نمونځ له صحتي (۱) نمونځه شينه
په حقايق كښى دينه كښلى چې پنځه امامه پنځه كعبې دې زده كوينه
دا امام د كعبې نبيا نې واره (۱۹ مخ) د سړى په تن كښى د ينه
دانبيا نه په لځان كښى وينى هغه كسان چې نمونځ گذارينه
اول امام تن دووم بى زړه دى دريم روح خلو رم دې فهم گڼينه
پنځم امام دى عقل داسې دې يې پتوينه
اوله كعبه مجرا ب دى د و و مه د ابراهيم كعبه گڼينه
دريم بيت المعمور دى خلو رمه دې كرسى گڼينه
پنځمه كعبه عرش دى كه د چا په ها و ر شينه
كه څوك پوښتنه كاندې چې لځا يونه يې كـوم د ينه
وايى لځاى د تن مجرا ب دى او د روح دې كعبه گڼينه
د عقل لځاى بيت المعمور دى او د فهم لځاى كرسى گڼينه
د زړه لځاى مطابق عرش دى ترو په خپل لځان كښى دې هريو امام لرينه

امام اعظم ویلمی دینه

دخدای رحمت دې پرده وینه

چی څلور مسئله یی نه زده فتوه ده دعا لمانو (۱) (۲ مخ) چه نمونځ دې دورا ندې نه گذارینه
که وایې ته امام زما یی، ستا امام کوم دی وایه زما امام قرآن دی که دې باور شینه
ما اقتدا په تا پسې ده کړې تا په چا پسې ده کړې پوښتینه
وایې ما په محمد پسې ده کړې چی مید (ی) (۲) مرسلانو دې کړینه
زما نمونځ په تا روا دی ستا په چا روا دی که دی پوښتینه
وايه زما نمونځ دخدای په علم په شریعت د مصطفی روا دی که یی پوښتینه
زما نمونځ کړې که خپل کړې وایه نمونځ خپل کړم امامتی ستاسې چې وشینه
له تاسې یې قرأت اوسجده سهوده اخیستې که ستا سې باور شینه
هر چی امانت که اول دا مسئلې دې زده کوینه
هر چی یې زده کړې امان شې دعا لمان (۳) په فتوه به سلامت شینه
اصول نه ددین اته دی اول تو حید، دووم دې عدل گڼینه
دریم امانت څلورم یې نبوت دی پنځم امر شپږم دې نهې گڼینه
اوم یې تبراء اتم یې تولی ده دا اته اصله ددین دې یاد لرینه
اووه اصله داسلام دی (۲۱ مخ) اول یې سر سایه دووم دې قربانی گڼینه (۴)
دریم یې و تر نمونځ دی څلورم طواف د عمرې گڼینه
پنځم چی غور ته د میړه حرست که شپږم چه زهمن د مور وپلار خادم شینه

۱- (علمان) لیکل شوی دی. ۲- باید (سیدی) وی (ی) ورکړه شوه.

۳- (علمان) لیکل شوی دی ۴- (قربان) لیکل شوې دی.

www.libtool.com.cn

چه به قربت، شفقت ویل پوښتینه
اووم ذو الارحام دی (۱)
اول فرض دووم واجب گڼینه
حکونه د شریعت اته دی
پنځم حلال شپږم دې حرام گڼینه
دریم سنت څلورم یې مستحب دي
سپږی دې اته واره یاد لرینه
اووم سباح اتم سکر وه دی
پنځه جنسه (۲) نمونځ په اور تو ناروادی
پنځه واره دې اور ته نه گذارینه
اما مت، جماعت د جنازې د دوو عیدو
پنځم د جمعې نمونځ دې یاد لرینه
شپږ بنیاده د نماز څه دی
چه عقل، بلوغ او علم دینه
شپږ کی شپږم یې نیت دي
نماز گذار دې دا شپږ واره زده کوینه
دا فرض دی دوه جنس (۳)
یو عین بل دې کفایت نو مینه
(د) اسلام پنځه بنیاده فرض عین دی
نمونځ د جنازې ځواب د نژی د سلام (۴) کفایت دینه
فرض عین چی په ځان که کړو نی خلاص شی (۲۲ مخ)

کفایت که یو یو که گرد ند نورو ما قط شینه

ښه نجی ویلمی دینه

ښه به له نو حیده پس له نماز څه پوښتینه

د اسپږی دی با ورکا ندی
خدای به له څلور پا کی ادسی پوښتینه
له استنجا، له اودسه، له غسله، له تیممه
اوله اسره، نهی چی پکښی دینه
چه دا څلو رځوا به ورکه
دغه پس یې له نماز څه هسی پوښتینه
چه فرض، واجب و سنت، مستحب
مفسدات او مکروهات یې تا پس وزده کړی دینه
هر چی اگاهه وی ځواب ورکه

چی اگاه نه وی هغه به یې ځواب کړی نه شینه
د مسلمانانو کسپ یو یو
چی سل د برش مسئلې دي زده کوینه
سل د برش مسئلې دا دی
که څو ک یې پتینه

۱ - «دوم الارحام» لیکل شوی دی . ۳، ۲ - (خمس) لیکل شوی .

۳ - «اسلام» لیکل شوی دایمه (سلام) مطلب دی

پنجه پښا ده دی مساما نی او وه صفته د ایلان دینه
 او وه صفته د ښه خدای دی چی به یوه بیت یا دشوی دینه
 درې په غسل پنجه په اودس کښې د رې فرضه په تیمم کښې دینه
 د یرش واره چې زده که د خدای رحمت په هغه زړه وینه
 د یرش فرضه روژې دی او د یرش یې نیتونه دینه
 که تا سی فهم کانی (۲۳ مخ) د یرش شپږمه سره نوی شینه
 او ولس رکعتونه نمونځ دی (۱) د یاراس فرضه په نما نځه کښې دینه
 خلور علامه خلور کتا به خلور د رسول پیرې دینه
 خلور مذهبه پنجه تکبیر ه په ځینې قول هم یا دشوی دینه
 نوی خلور بیت سره سل دیرش شې مومنان دې سل دیرش واره یادارینه
 هرچی سل دیرش مسئلې زده که سوال به دنمانځه پرې همان (۲) تینه
 په ځینې کتابو کښې دینه کښلې هم ځینې اما ما نو ویلې دینه
 فرض واجب سنت بیروانه دی باور کانی عی نامه بی نه زده وینه
 د سپړو کړی بویه چه داسر نهی نومونه زده کوینه
 هرچی اسرنه ی زده که هغه دې اسرنه ی نه که، امر دې کړینه

مسکین ویلی دینه

داسرې دې (یې) نغو دینه

د او بویان به و کړم چه سپړی یې زده کسوینه
 چی له او بویې و پوښتینه بل لخوا ب یې کړای شینه
 خلور جنسه او به دی له اسمانه (۲۴ مخ) بارر کانی خلور له زسکې دینه
 داوړه، واورې، پلې، پرخوله اسمانه دی رود، دریاب، چینه له کوهی، له زمکې دینه
 هرچی اته جنسه او به زده که
 ترو دې پاکې، پلټې، مشکو کې مکروهی زده کوینه

چه له و ئې له سېوې نېشتيد لې و ینه

چی د اوبو له صفتنه یې و باسینه

که په ا و بو کښې اکثر شینه

که یوصفت داوبو وچار باسینه

که سا بون زعفران یا پی وینه

که اړی ودرید لې اوبه پلټی شینه

چله له خواب له پلټی فهم لرینه

پلټی نه شی که اثر د پلټی څرگنده وینه

بل روخ (بې) نه کورینه

بل رخ دې یې پاکې گڼینه

که په کوعی کښې یا په اړاوبه کښې هغه و سړی (ه ۲ مخ) چې روانه وینه نه لرینه

په هغه اوبه پاکې اوسینه

چی یې زیست په اوبو کښې وینه

یا نور څه دا هسې وینه

هغه اوبه دې د پاکې دپاره واکړینه

یا نور دا هسې څه و مرینه

ا و به را و کاړینه

یا نور دا هسې څه پر یو زینه

اودس په هغو اوبو روانه دی

په هغو چی نور څه په کښې ډیرشی

لکه شربت، سرکه یا نور دا هسی

که پاک څیز ورسره وزی پلټی نه شی

لکه نیز و بې یا لیره زسی

اودس غسل یې روانه دی

په سړیو فرض عین دی

که په روانو اوبو کی پلټی پریوزی

دچهر چی بوروخ اوبه کوروی

که یو رخ یې پلټ شي

که په کوعی کښې یا په اړاوبه کښې هغه و سړی (ه ۲ مخ) چې روانه وینه نه لرینه

لکه ملخ، سچ غو مېسه لم

که هغه په اوبه کې و سړی

لکه کب چونگینه په پلټنه شی

که په کوهی کښې پلټی پریوزی

که په کوهی کښې مرک سر غی

له هغه دې شینه په سولاغ (۱)

که په کوهی کښې سې، نالت

پسه یا ستو رسې چې پکښې و مری

واړه او به دې وکاړی یا که پکښې حیوان وېر سپړینه

که کوهی زیندی وی واړه او به یې وسوړ کښې نه شی

څو پکښې هو سره یا له سولاغ تیر سوو کاړینه

که په کوهی کښې سړک یا نور دا هسی سومی

په سولې او به بوی نا کې نه وینه

نه یې زده وی چې کله پکښې پریوت

که په سولې یا بوی ناک و (ه ۲ مخ)

هر چې په څه به سولې وی

هغه دې واړه پر پوښتینه

دسړيو پر بښون اود حلال څيز هاك دى
د نالت، د سبى اود نور ليوه دې بليت گڼينه
د پيشى د چرك د سر كك سكر وه دى او دنور دا هسى چې په كور كچى وينه
د خړه د كچر پريښون سكه كوكد دى

په هغو اوبو دې هم اودس تيمم وكه كه نورې نه سوسينه
چې دا و بو تر تيب ز د ه نه كه لځان دې له پر هيز گا ر انو نه گڼينه
له پليتو! و بولكه پاكي حاصله نه شى هسې له مشر كه پيره به پاكي نه سوسينه

مسكين ويلمى دينه دا سړى دې يې نغوږينه

د استنجا بيا ن به و كړم چې سړى «يې» زده كوينه
چې له استنجا يې پوښتينه بل ځواب يې كړاى شينه
نهه جنسه (۱) استنجا دى چې استنجا استبرا هم پكښى دينه
په او بوبيا كې استنجا په لوتنه استنقاده
استبرا هغه ده چې زړه يې په پاكي گواهي وينه
د حيض د نفاس د غسل د پاره فرض ده څلورم چې ځاى زيات له در مه بليت وينه
كه څو درم وي هغه واجب دى (۲۷ صخ) كه له درم كم وي سنت دې گڼينه
كه پېښاب بې كړى وي مستحب دى چې يې لس اندام اندام دې پر بوينه څښينه
دهتيانى (۲) د پاره دغه ده چې پر اندام موشى چې د خشك باد د پاره وكه هغه بدعت نوسينه
او مكر وه دا استنجا د ادي چې استنجا كه مخ وكعبې وته كښينه
دويم چې بې عذر په ښى لاس استنجا كه در يم چې په استنجا كښى څه وا يينه
څلورم مكر وه د غه دى چې ډير دشرم ځاى وته گورينه
دو لس جنسه (۳) له ز مكي شپور روا شپور دې ناروا گڼينه
په خاوره په لوتنه په كانې روا ده په شړى په لرگى په زاړه چې له چارويستلى وينه
په هلو په غوشا په خېټه روا نه دى په سكاره په پېښه نه په واښه چې سبزي ارينه

که هغه نه مومي چه په روادۍ تر وېهه مېلې شينه
 په خور د نې غيز حر ام دی چې په اندام پاکيز وینه
 چې د شریعت استنجا زده که ترودطریقت، د حقیقت د معرفت دې زده کوینه
 استنجا اغا زدی د پاکۍ مومنان دې ښه پاکۍ اغا وینه
 هر چې امر نهی د استنجا زده که (۲۸ مخ) استنجا به یی دهغه پس روا شینه
 چې استنجا یی روا نه وی اودس یی نه شی په حقیقت هغه کسان نا وی دینه
 چې اودس یی روا نه وی دهغو نمونځ مطلق نه شینه
 نادانان کسان هغه دی چې په نا روا بندگی کښی دینه

* * *

مسکین و یلمۍ دینه

د سړی دې یې نغوږینه

چې سړی (بی) زده کوینه	دا و دس بیان به و کړم
بل خواب یی کړای شینه	چې له اودسه یی پوښتینه
که د چا په باور شینه	دا اودس دی غلورجنسه (۱)
خلوړم دې مستحب گڼینه	فرض و اجب سنت دی
اوچې قرآن بیغلافه واخلینه	دنمانځه، دسجده تلاوت دپاره فرض دی
چې د کعبی طواف په کړینه	واجب دی دهغه دپاره
اوچې زیارت دگورستان کړینه	سنت دی دخوب د کتاب دپاره
پنځم چې قرآن په یاد لواینه	اوچې په سزدک کښی ننوزی
د هغوچه علما دینه	دستحب دی دخوړو دپاره (۲۹ مخ)
خلوړم چې د روغ وایینه	د ریم چې مری وینځی
شپږم چې په قهقهه واخلینه	پنځم چې غیبت وای
چې مخ دوه لاسونه له څنگلو پر یو ښځینه	فرض داوس دغه دی

څلورمه بسخره مسحه د سر ده
 دوامه پېښې له پښگر و پر يو پنځينه
 پنځم مسحه د گټې ډيرې
 په هغو چي يې گټې ډيرې و ښه
 چي اوبه وشو نه وو بانه وسترغلي ورسوڼه
 چي زړه يې په هاكي گواهي وايښه
 پنځم چي له شيطانه زړه ژغورښه
 چي لاسونه له سر ونډه پر يو پنځينه
 دريم چي اوبه په خوله كوښه
 پنځم چي اوبه په خوله كيښي كورويښه
 اووم چي اوبه په پوزه كيښي باسيښه
 نهم چي ډيرې خلال كړيښه
 چي درون بيرون يې كړيښه
 اود تمام سر مسحه ډي گڼيښه
 څلورم چي داودس په ترتيب فهم اړيښه
 او سكر وه داودس د غه دي
 دويم چه پېښې لاس پوزه پاكيزه كه
 څلورم سكر وه د غه دي
 هر چي اسر نه ي داودس زده كه
 چي اودس يې روا نه وي
 هر چي «يې» نمونځ تبا ه وي
 د يسن په مثال د كوردې
 چي په كين لاس اوبه په خوله كويښه
 دريم چي اوبه ونيو ته په زوره آچويښه
 چي په اوبو كيښي وتو كيښه
 اودس يې دهغه پس رواشيښه
 دهغو نمونځ ډي هم تبا ه گڼيښه
 خپل دين ډي روا نه گڼيښه
 راحت په وران كور كيښي نه سوميښه

۱- دخيرالبيان په (۹۵ الف مخ) كي د (پناود باندنوندك) په ځاي (پنا نونده
 باندنوندهول) ليكل شوي چي مطلب دادې: (پخوا له ډي چي يو غري وچ شي بايد
 پر يمنځل شي) د لته هم همدغه مطلب ورته مراد دي .

مسکین و یلی دینه

داسپری دی یی نغون ینه

داودس د ماتو ونی بیان به و کرم چی سپری (بی) زده کوینه
چی داودس له ماتو ونی پوښتنه (۱ مخ) بل لخوا ب یی کړای شینه
بسا و ر کا نهی عا له اودس په اولس توکه سات شینه
په متیاحی په هوس اوبه په سپر و به شی په سنک ریزه یی هم سات شینه
پنځم په استخازه (۱) شی چی داله وړاندې رخه ووزینه
په وو، په گنډگی، په چیم چی هم شی چی له وروستی سور اخه ووزینه
په وینه په زړه په زیری شی اوبه ډکه خوله چی واچوینه
په لیونو ب په نیهوښی په خوب شی که تکیه (بی) په څه کړی وینه
په مستی ه قهقه خندا شی که په ظاهر نمونځ کښی وینه
تیمم هم په هغه سات شی چی اودس یی په سات شینه
بیرون چی هغه او به موسی چی په څاکی «۲» یستلای شینه
چی ماتو ونی داودس زده که اودس دې وکا په هر توك چی سات شینه

* * *

مسکین و یلی دینه

داسپری دی یی نغون ینه

د تیمم بیان به و کرم چی سپری (بی) زده کوینه
چی له تیمم یی پوښتنه (۳ مخ) بل لخوا ب یی کړای شینه
فرض د تیمم د غه دی چی پاکه خاوره وغواړینه
دویم فرض یی ترو نیت دی دریم چی لاس په زمکی دو اړه ووهینه
یو وار دې په مخ را کاړی دویم وار دې په لاسونو را کاړینه
که لاسونه یی پرې کړی وی مخ دې په دیوال یا په زمکې و مړینه
تیمم په هغه فرض دی چې اوبه ور څخه نه وینه
چی یوه کړوه لا روینه تدا مه دده او داو بو په میان کښی وینه

دري كړوهه يو فرسنگك دى او كړوه دې څلور زره گامه گڼينه
يا كه هغه اوبه وي په څاكنښي ويستلى نه شي ترو دې تيمم كه چې روا وينه
تيمم په جنب په حايطه په نفا سه هسي روادى لكه په اود س ماتي روا وينه
تيمم په زمكه روا دى د زمكي په جنس «۱» دې هم روا گڼينه
لكه، ريگ، كانې، گرد يا جامه چې په گرد وينه
د زمكي جنس (۲) هغه دى چې نه سوزي نه ويليري هم سهرنه اخلينه
په تيمم دې هو مره نمونځ كه (۳۳ مخ) چې د نمونځ كړونى رضا وينه
د اودسي نمونځ روا دى چې په تيممې پسې وگزارينه
تيمم د جنازې دعيد د مانځه دپاره روادى كه وقت تنگ وي اوبه نه وينه
هر چې امر بهي د تيمم زده كه تيمم به يې د هغه پس روا شينه

* * *

مسكين و يلى دينه

داسړى دى يې نفون ينه

د غسل بيان به و كړم چې سړى (يې) زده كوينه
چې له غسله يې پوښتینه بل ځواب يې كړاى شينه
دپارلس غسله دى په شريعت كښي پنځه فرض دوه دې واجب گڼينه
څـلور پـكښي سنت دي د وه دې مستحب گڼينه
دا غسل په ادميانو په مني په حيض په نفاس شى
پنځم فرض غسل دغه دى چې كا فر جنب مسلمان شينه
واجب غسل چې سړى پښخى يا كافر چې جنب نه وي مسلمان شينه
سنت غسل دجمعي دعيد د عرفې دى (۳۴ مخ) څلورم د هغه وقت چې احرام ترينه
مستحب غـسل د پـرات د شپې دى دويم دور كى «چې» بالغ شى يا پښخلس كاله په تير شينه

نمونځ يې ر و ا نه دی خو په لاسه اچولای شې وېشنه
 په غسل کېنې دا فرض دی چې اوبه وڅولې وپوزې وتمام تن ورسوینه
 په غسل دې هتیا تی (۱) که چې یو وېشته وچ نه پسا تو شینه
 تر هروېشته لاندې جنابت دی دا مې بڼه رسول ویلی د ینه
 و ا جب د غسل د ا د ی چې شرمځای ینه پر یو ینځنه
 د ویم چې لسه و ا ه تنه خو کړای شې پلټی لرې کوینه
 اودس په غسل کېنې منت دی اوچې دځینو دا یوه تیا تی (۲) کړینه
 چې غوړستر گسې نوم شرمځای وچ نه پاتو شینه
 مستحب د غسل خلال دغاښ ، دنوک دی
 چه اندام په لاس په او به ینه پر یو ینځینه
 که په د ر نه پلټی زیات که درم پلټی وی
 وله یې فرض دی یا په سپکه زیات له نیم استونی وینه
 مقدار د درم وی وله یې واجب دی که سپک څو نیم استونی وینه
 که له درسه کم وی وله یې سنت دی (۳۰ مخ)
 که سپک له نیم استونی هم کم وینه (۳)
 که لاکم وی ترو مستحب دي چې دهتیا (۴) دپاره پر یو ینځینه
 د سر یو کړی بو یه چې درنه سپکه پلټی دې زده کوینه
 د ر نه پلټی ستیا ځی ، وینه زوه با داهسې چې (له) سر یو ووزینه
 شراب ، گندگی دهغه حیوان ، مرغه دی چې (یې) غوښی حرامې و ینه
 د هغو مرغو گندگی ده پا که یې چرگ چې «یې» غوښی حلالې وینه
 سپکه پلټی دهغه حیوان ده (چې) غوښی حلالې و ینه
 د سر یو پر ینون او خوله دی پاک
 دخره او کچرپس خورده دې مشکوک گتینه

۱ - ۲ - احتیاطی . ۳ - د خیرالبيان په (۶۵ ب او ۶۶ الف) ، غونډو کېنې
 د سپکې او درنې پلټی دپاره همدغسې معیار شوول شوی دی .
 ۴ - احتیاط .

۲- مطلب يې (له خديدو) دي. ۳- «څيڅه» هرځای «څيڅه» ايکېل شوي.

هر چې يو حکم خطا کړي

تر و به دهغو نمونځ تېاه کيږينه

اول حکم ها کی د تن ده د ویم دې جا مې پا کې اړینه
دریم چه نمو نځ په پا کځای وکا تر و د پا کځای شرط دې زده کوینه
پا کځای هوسره اټکل شرط دی چه پښې سر پرې بر دی سجده کښینه
که واره خای پلمت وی بیرون چي سجده که یا پښې پې پښینه
تر و د نمونځ کړ و نی بو یه چې په هغه خای دې ودرینه
که خای پلمت نو جن وي تر و وچ خای دی نه موسینه
که په هغه خای جاسه واچوی نمونځ په روادی که یو رخ یې په نوشینه
که بل رخ یې هم په نو شي هغه نمونځ دې ناروا گڼینه
که پا کځه چ خای نه موسی نمونځ دې په اشارت په کانی یا په نورڅه وگزارینه
دشر میخای پټول حکم دنمانځه دی چې نمونځ یې صحی (۱) شینه
دسپره شرمیخای له ناسه له زنگانه دی ولې نوم دې شرم خای نه گڼینه
داور تې شرمیخای واړه تن دی (۳۸ مخ) لاس پښی دنمانځه په حق دشرم خای نه دینه
دوینځی شرمیخای له گردنه له زنگانه دی سر، لیچې، پو نلوی دشرم خای نه دینه
په شهور کا ته وشرم خای و ته په ناسرما نو حرام دینه
که څلورمه بخره دشرم خای په تمام نماز یخه څرگندوی هغه نمونځ دې ناروا گڼینه
دسرخ گرزول و کعبې و ته حکم دنمانځه دی بله نمونځ یې صحی (۲) شینه
بیرون چې دڅه و اړوی (۳) تر و نمونځ چې رضاوي هغه رخ و ته گذارینه
که د کعبې لوری و هیرشی تر و دې و پوښتی چې حضور وینه
اود کعبې بی پوښتی نمونځ که هغه نمونځ دې ناروا گڼینه
که هاله څو کڅ حضور نه وی چې یې و پوښتینه
تر و دې نمونځ که وهغه لور ته چې دزړه باور یې شینه

۱-۲- صحیح.

۳ د «څه و اړوی» پر خای «دڅه و اړوی» لیکل شوی دی خو معنا یې سمه نه ده. ځکه چې د «خوف» نمونځ مطلب دی.

که ز به یسی با ورنه که
سجده و خدای و ته روا ده
فر ض نمونخ بسی عذر ه
که پا روی دسواره بونه (۳۹ مخ)

چې نیت که و کعبی و ته دې مخ و جار باسینه
ترو دز به حضوری دې په سورلی نمونخ که و هررخ و ته چې لځینه
نفل نمونخ و هررخ و ته چې لځینه - هم دې نیت که هم دې نمونخ گذارینه
د نما نځه نیت حکم د نما نځه دی بله نمونخ یې صحنی (۱) شینه
وخت دې څر گند لر یسده صبا پښین که بل وخت وینه
د ز به نیت مطلق فر ض دی د ژ بې مستحب دي که پتینه
که د نمونخ کړونی نیت وی چې پښین کړم

روا دی که ژ به بل وخت و وایینه
د ژ بسی له نیت بهه گڼینه
په بې و لاره که په ناسته یې وگذارینه
نمونخ کړونی دې هم و کعبی و ته وگرځینه
هغه نمونخ دې نار واکڼینه
تره دې تکبیر په ولاره وایینه
اسام په رکوع کښی نه موبینه
یو دې بل هم وگذارینه
نمونخ به یې دهغه پس روا شینه
د ز به نیت دې سړی مطلق
په بې نې - نمونخ روا دی
که بېری د کعبی له رخه و جاروزی
هرچه مخ د کعبی واورو ته نه که
هر چې اسام په رکوع کښی موی
که تکبیر په ولاره ووا یی
هغه رکعت یې نه شی (۳۰ مخ)
چې د نما نځه حکمونه زده که

* * *

مسکین و یلی دینه

داسې دی یې نفونینه

ز به در بیان کړم د نما نځه ارکان خو دینه

چي له رکنه يې پوښتینه	بل خواب يې کړای شينه
هر چه يو رکن خطا که	دهغه نمونځ ترو تبا ه شينه
حکمونږه رکنونه دې په لځاي که	هغه کسان چې نمونځ گذارينه
اول وړسي تکبير دى	چي الله کبر دې وو ايينه
دويم قيام ولاړ دى	درېم يې قرات دى چي لواينه
خلورم رکوع پنځم سجود دى	شپږم وروستى ناستى دى چي کښينه
اول تکبير وروستى ناستى فرض دى	په دې روايت يې له ارکانه نه گڼينه (۱)
هر چي دنمانځه حکمونږه رکنونه زده که	نمونځ به يې دهغه پس رو اښينه
هر چي نمونځ يې روانه وي (۲م څخه)	بیهوده يې مشقت دى چي (يې) کړينه

• • •

مسکين و يلى دينه

داسې دى يې نفونينه

د نمانځه واجب به در بيان کړم	چي سړى (يې) زده کوينه
چي دنمانځه له واجب يې پوښتینه	بل خواب يې کړای شينه
با وړکانه عالمه	په نمانځه کښى دواړس واجب دينه
وړسى چي الحمد لولى	دويم چي سورت ورسره باسينه
درېم په دوه وړسى رکعت کښى	چي قرائت څرگندلر ينه
خلورم چي ترتيب ژغورى	چي چار که چي يې وخت د چارو ينه
پنځم تعديل د ارکان دى	چي په رکوع سجود کښى قرار شينه
شپږم وروستى ناستى دى	اووم چي په دواړو ناسته کښى التحيات لولينه
اتم چي په سلام له نمانځه ووزى	نهم چي دعا قنوت په و ترو کښى لواينه
لسم په وړسى تکبير (کې)	چي د دوو عيدو تکبير رواينه
يواسم په صباح په نماينام په خفتن	چي اسام په زوره و لو لينه
دولسم په نماز پښين په نماز ديگر	چي په و رو اسام لولينه
چي نمونځ يوازي کاندې (۲م څخه)	هغه کسان اختيار لر ينه

په زوره يادې ورو لولي ولي بهه دى چى دى هم په زور لولینه
هر چى واجب د نمازڅه زده که نمونځ يې بى نقصانه روښينه

* * *

مسکين و يلى دينه داسې دى يى نفورينه

هغه څيزونه به در بيان کړم چى سجده په واجب شينه
چى له هغو څيز ويى پوښتینه بل خواب يى کړاى شينه
باور کاښى عالعه سجده په دولس توکه واجب شينه
ورسې چه د ناست په ځاى ولاړ شى دويم چى دولاړ په ځاى کښينه
دویم چى به زور دلوستن وخت وى ترو په وروچى (يې) لو لینه
څلورم چى وخت دورو لوستن وى ترو په زوره يى لولینه
پنځم چى د قراءت په ځاى دعا لولى شپږم چى د دعا په ځاى قراءت لولینه
اووم چى نمونځ يى تمام نه وى سلام لى اتم چى تمام وى سلام نه لینه
نهم چى الحمد په دوه ورسى رکعت (کې) په څلور فرضو کښى سورت ولولینه
لسم چى په دوه ورو ستى رکعت کښى (۳۳ مخ) چى الحمد يې وهيره شينه
يوو لسم چى تکبيرونه د دو وعيدو به څر گندي يې په و (۱) هير شينه
دولسم چى په وتر نمازڅه کښى د عاى قنوت تر کوينه
هر چى سجده سهوه زده که سجده دې وکه په هر توك چى واجب شينه

* * *

مسکين و يلى دينه داسې دى يى نفورينه

زه به در بيان کړم هغه سنت چى په نمازڅه کښى دينه
چى له سنته يې پوښتینه بل خواب يې کړاى شينه
په کتاب کښى دينه کښلى په نمازڅه کښى اته ويشت سنت دينه
اووه په ولاړه او اووه دى په رکوع کښى اووه په سجده او اووه په ناستى کښى دينه
هغه اووه چى په ولاړه کښى دى دلاس هسکول دى چى تکبير وايينه

دويم چي شي لاس په کين باندې نارينه په نامه، اور ته په سينه پښه
درېم چي نظر و سجده گاه که په سينه دې خلور گوتی ارتي لرېنه
خلورم چي سبحانك اللهم لوی پنځم چي اعوذ بالله و ايه
شېرم چي بسم الله و ابي (م م بخ) اووم چي له خالين پسې نورامين و ايه
هغه اووه ستنه چي په رکوع (کې) دی

دويم چي نظر و پښو ته که درېم چي دواړه زنگونه و نيسپنه
خلورم چي درې واره تسبيح و ابي پنځم چي له رکوع پسې چي ودرينه
شېرم سمیع الله لمن حمد دی چي امام دي و ايه
اووم بيړنا لك الحمد دی چي مقتدي (بي) و ايه
هغه اووه ستنه چي په سجده کښي دی وړسې چي تکبير و ابي چي سجده و ته و رزينه
دويم چي په اووه اند اسه سجده که

په لاس پښو په مخ په دو اړه زنگونه يې گڼينه په لاس پښو په مخ په دو اړه زنگونه يې گڼينه
درېم چي دگوتو سرونه و کعبې و ته که دواړه لاسه له تخرگه ارت لرېنه
خلورم چي گيله له وړانز گوښي اري اودرې واره دې تسبيح هم ووايهنه
پنځم چي سرددوه لاسوتر ميانه کيردي او دی دې بڼه فهم لرېنه
شېرم چي و پوزي و ته گوري سترگي دې هم و نهي لرېنه
اووم بي تر و جلسې دی چي ددو و سجده په ميان کښيښه
هغه اووه سنت چه په ناسته کښي دی (م م)

وړسې چي کڼه پښه پر يبا سي پر کښيښه

دويم چه شي پښه په گوتو ولاړه لري درېم چي دواړه لاسه په وړا نو باندې پښه
خلورم دگوتو مخ چي و کعبې و ته که پنځم چي نظر و سيني و ته لرېنه
شېرم چي صلوات لـو لـی اووم چي سلام و شي کين رخ و ته ايه
هر چي سنت د نما نځه زده که نمونځ به يې يې ملا متگي و راشينه

داسړی دی یی غوږینه

چی سړی (بی) زده کوینه
 بل ځواب (بی) کړای شینه
 چی د شریعت چار نقصا نوینه
 که په هیر که پاکې نه وینه
 په لار دی ډیر قول وگڼینه (۱)
 او په حق د غرنمازی چی نمونځ گذارینه
 په قصد که په و هیر ووا یینه
 په خوب یا که بیدار وینه
 حقیقی یا حکمی وینه
 په فقه هم اودس تبا ه شینه
 بیرون چی صلاح د نما نځه وینه

چی اودس دامام مات شی خلیفه دي ونیسینه

مسکین و یلی دینه

د نما نځه تبا ه کړونی به دریا ن کړم
 چی د نما نځه له تبا ه کړونی (بی) پوښتینه
 اووه تبا ه کړونی د نما نځه دغه دی
 که په قصد که گناه گارشی
 تبا ه کړونی د نما نځه دی پنځه توکه
 په حق د هر نما نځه دی
 اول (۲) خبرې چې د سړی په دود که
 په قهر که په خوښی دی (۴۶ مخ)
 که لږ یا ډیر څه وایي
 د و یسم ضحک فقه دی
 دریم ډیر چارده چې درې وارې کا ندی
 او (د) نما نځه صلاح دغه دی

یا نمونځ کړونی چې نمونځ که

په نما نځه کښی دسار په وژ له مشغول شینه

څلورم چی د نما نځه فرض بی عذره ترک که

پنځم چې په قصد اودس دی ما توینه

چی تبا ه کړونی د نما نځه زده که

چی تبا ه کړونی د نما نځه زده نه کا (۴)

۱ - مطلب یی پوره مرگند نه دی.

۲ - د (اول) په ځای (او) لیکل شوی خو له یوې خوا دلته د عطف (او) معنا نه ورکوی او له بلې خوا له وروستی شمیره پیکاری چې (اول) دی نه (او).

۳ - (ردکا) لیکل شوی ښایي اصلا (زده نه کا) وي چې (نه) به سهواً پاتی شوی وي.

مسکین و یلی دینه داسې دی یی نفورینه

زه به دریان کړم په څرکند چې د زمانځه سکرو هات دینه
چې له مکر و ځا تو یې پوښتینه بل ځوا ب یې کړ ای شینه
ورمې چې لوبه له تن له جاسه که د ویم چې ا ر ر مینه
دریم د ګو تو ټکول دی (۴۷ مخ) څلو رم تکیه که پتینه
پنځم چې نظرو شی کین رخ و ته کا شیر م لکه مې پا پلتي بې عذره کتینه
اووم چې له اساسه وړاندې رکوع یاسجده که

اتم چې سر له اساسه وړاندې کوبینه
نهم چې وړاندې صورت د حیوان وې لسم چې لځای برا بر نه وینه
یولسم چې په وچه سپکه پیلتي پایت وی دولسم چې لځای گور ستان وینه
چې د نما نځه کړا هت زده که

هغه دې له مکر و هات هتات (۱) او مینه
هر چې نمونځ ظا هر په لځای که هغه دې با طن هم په لځای کوبینه
په قرآن نېسې دینه کتلی داسې دی پستینه
هر چې روا نمونځ زکات په لځای که

لا خوف علیهم دوی دې هیڅ اندوه نه کړینه

* * *

مسکین و یلی دینه داسې دی یی نفورینه

هر چې علم د نما نځه زده که تر و علم د حیض د نفاس (دې) زده کوبینه
چې له حیضه له نفاسه یې پوښتینه بل خواب بې کړ ای شینه
لږ حیض دي د رې شې رو لځې زيات دې لس شې رو لځې گڼینه
که دچالاس یا اووه رو لځې عادت وی (۴۸ مخ)

یو وار په درې یا پنځه کبې وینه ودرینه
غسل او نمونځ دې وکسه (۲) د مېړه صحبت دې نا روا گڼینه
په یو عادت (دې) نه اوسی څو اس یا اووه رو لځې تیرې شینه
عادت جارواته یو وارې بس دی (۳) که په کتاب موبو وړ شینه

۱ - احتیاط. ۲ - (زده کا) ایکل شوي. ۳ - د خیر البیان په (۹۲ ب) مخ
کې داسې ده (دادت جارواته یو وار بس دی عیان)

پنځلس په پاکی اس دې حیض شخړینه
او لږ نفاس تروحد هم نه لرینه
په هغه ساعت شی پا که چې وینه ودرینه
د چا وینه و درینه
د سیمه صحبت دې نا روا گڼینه
خو څلو پښت شپې تیرې شینه
هغه وینه ده غلطه (۱) دې گڼینه
هغه دې په کړو که چی اسروینه
د اسسری دې پستینه
خوله حیض له نفاسه پاکې شینه
چې په حبض په نفاس کښی نژدې شینه

که د چا علت روان وی
زیات نفاس دی څلو پښت روځې
که د اور تی زهمن و زیری
که څلو پښت روځې وړاندې
غسل نموند روژه روا دی
بې بسند گۍ دې نه اوسۍ
که څلو پښت شپو پسي بیا وینی
هر چې خبر شی له حیضه له نفاسه
په قرآن کښی دینه کښلی
نزدیکی دې له اور تو سره نه که (۲م مخ)
له حلال کښی حرام هوې دی

داسپری دی یی نفورینه

ترو علم د روژې دی زده کوینه
بل خواب یی کړ ای شینه
چی روا روژه دې وارینه
هسی پر مؤمنانو فرضې دینه
د یرش په د یرش نیته ونیسینه
چی شپيته واره پادارینه
هر چی (بی) زده کوینه
که خدای سی حیات په خپل فرمان لرینه

مسکین و یلی دینه

هر چی علم د حیض د نفاس زده که
چی له روژې یې و پوښینه
دریم د ایمان عمل د روژې دی
پر پیغمبرانو چی روژې فرض دی
د یرش فرضې روژې دی
د مسلمانانو کسری پویه
نیت د روژې دادی
واپې دې گاهنده (۲) نه فرض روژه لرم

په روژې دې نه خورې نه څښې نه دې صحبت که
 له خرا مو دې اندام پرې رینه

* * *

مسکین و یلی دینه داسې دی یی نغورینه

دروژې اجر به و رکړم (۵۰ مخ)

هر چی رواروژه زماله پاره ولرینه
 هر چی دروژې امر نهی زده که
 روژه به یې د هغه پس رواشیننه
 هر چی امر نهی دروژې نه زده
 په ما نند غغه د خا روی دینه
 چی په غیل کی مشقت که
 او خوله بی هم تر ای وینه
 لوړه تنده بی جز ا دی
 که نوره جز اغواړی نه موسینه
 تش د رماندگی (بې) بخره وینه
 چې روژه یې روانه وی
 داسی په کتاب کښی کښلی دینه
 ما په پښتو دی بیان کړی
 هغه تروامتی دده نه دینه
 هر چی لاه روژې منکرووی
 هغه دې باطن هم پر خای لرینه
 هر چی ظاهروژه پر خای که

* * *

مسکین و یلی دینه داسې دی یی نغورینه

دزکات پمان به وکړم
 چی له زکات ته یې پوښتینه
 چی مسلمانان یی زده کوینه
 بل خواب یی کړ ای شینه
 خلورم دایمان عمل زکات دی
 چه روا زکات و با سینه
 زکات په هغه فرض دی (۵۱ مخ)

هر چی په مال توا نگران وینه

چی ازاد عاقل بالغ مسلم وی
 نه دې و باسی دونه کی یالیونی
 تروزکات د مال دتن دایمان دې و با سینه
 نه بند هگان (۱) چی ازادشوی په مال وینه
 حساب دې نه که په مال کښی کورنه جاسه دا غوستن

نه هغه خریان چې د تیڅ وینه

نه داورتي پېسول بېرون که اوړی د زر ووينه
 سپين زر يو څلو يېنتم مثقال دی
 که ز پېرزوی دشلودې نيم مثقال گڼينه
 اوله زېړپه سپين ورسره دې وشميري
 بها د هغه کالې چې د فړ وخت وینه
 که ميوه يې تر کاله پوري ورسې
 بې لرگي بې نلکه بې سوزی چې وايښه وینه (۱)
 اوهرچې له زمکې وزيري لسم دې باسې
 نور (۲) اوبه دا سمان په اوبه چې پاڅه شينه
 اوړی اته ميره دي سیر دې شل ستاره گڼينه
 له پوسې لسم دې که پنځه خروار غله بهاشينه
 که ميوه شې پنځه باره اوباردې شپيته وې
 چې د کوهی په اوبه پيداشی شلم دې ورکا
 (۳) له شاتو دې هم لسم ورکه
 که په پاد شا هی زمکه کښې نه وینه
 په کتاب کښې د يته کښای
 له خرا جی زمکې لسم نه وبا سينه
 که دچاشل خاړوی کال په تيرشی (۴) (۵ ۲ مخ)

تر دیر شو پوري زاری واجب شينه
 که څاو يېنتم شي بووا ری دې ورکه
 تر و دې تر شپيتو پوري و گڼينه
 که شپيته شي تر شپيتو پوري دوه زاری دی
 له اویا زاری دوه زاری دې تر اتيا پوري گڼينه
 له اتيا تر نهه اتيا پوري دې دوه زاري دي ورکه
 که نوی شي ترودي زاری تر نوی پوري واجب شينه

۱- دخير البيان په (۳. ۱ ب. ۱) کښې داسله داسې ده (بې لرگي بې نلکه - بې وښو
 بې زرغونکي عيان) «يعنې د سوزی سابه ، په عوض د زرغونکي» دی.
 ۲- لمر .

۳- دخير البيان په (۳. ۱ ب. ۱) کښې داسله داسې ده له پنځې که
 دپنځه خروار غلې بهاشی لسم دې وباسې.
 ۴- دخير البيان په (۴. ۱ الف. ۱) کښې داسله داسې ده (څلو يېنتم يو واری دی
 د شپيتو دوه زاری دی په توانگر ان).

۵- (۲) په رساله کښې پاتې ده خو په خير البيان ۴. ۱ ب. ۱ کښې (درې) دی .

که سل شی دوه زای یو بواری دې ورکا- تروپه هر اس پسی زای، بواری واجب شینه (۱)
که د چا څلو یښت پسونه کال په تیر شی - یو پښه یې تر سلو شلو پورې زکات شینه
که یوزیات شی ترو دوه تردوه سوو پورې واجب شینه

که له دوه سوه زیات شی ترو د (ر) د (۲) تر تیر سوو پورې واجب شینه
که څو نسو شی څلو ردې ورکه ترو په هر سل پسی (دې) یو یوز یا توینه
که د چا پنځه او بیا وی کال په تیر شی یو پښه یې تر نهو پورې زکات شینه
که لس شی دوه دې تر څوار لسو پورې ورکه

که پنځلس شی ترو درې (۳) تر نولس پورې زکات شینه
که شل شی څلور دې ورکه ترو تر څلور ویشو پورې دې گڼینه
که پنځه ویشو شی زای دې ورکه ترو پنځه دیرش پورې دې گڼینه
که شپږ دیرش شی بواری دې ورکه او تر پنځه څلو یښتو پورې دې گڼینه
که شپږ څلو یښت شی دوه غاښی دې ورکه (۵۳ مخ)

ترو دې شپيته پورې گڼینه
که یو شپيته شی څلور غاښی دې ورکه
ترو دې پنځه او یا پورې گڼینه
که شپږ او یا شل دوه دوه غاښی دې ورکه
ترو دې سل شلو پورې گڼینه
داو بیا نوزکات دیر دی
دانور دې هسی گڼی چې ا سروینه

۱- د خیر البیان په (۳۰ مخ) کېنې دا مسئله داسې ده (اوله سل دوه زای یو
بواری دی تروپه هر اس زای بواری واجب شینه ...) .
۲-۳- د (درې) (ر) سهواً پاتی شوې ده د خیر البیان په (۱۰۵ الف) مخ کېنې
دا مسئله داسې ده (په پنځلس کېنې درې دې ورکه شل او بیا وی تمام).

که خوگ اس یاسپی لری کال په تیر شی

دهرخریان دپاره دینار دې ور کوینه

یادې بها کاله دوه سوه درم دې پنځه درمه زکات گڼینه
نشته زکات د آس دکچر نه د خره بیرون چی د سودا دپاره وینه
زده کانه چې زکات په چاروا او ناروا چس په چا وینه
چی کم دارنادا روی په هغو روا دي اوچی لږ خواره وچا پادشاه ورکړی وینه
او وهغه بنده چی په مال ازادوی وغه چی دکور له ماله گوښی وینه

نه دې وهندوور که نه دې په مزدک روغ که

نه دې په کفن کانه دې په پرده ازاد وینه

نه ویلار ونیگه نه وزهمن ونمسی نه وهغه هرڅو پورته کښانه وینه
نه مېړه واورتی نه اورته و مېړه نه تښتن وهغه بنده چی په مال ازاد کړی وینه

نه وېږده نه وزهمن چی دتو انگری «مسخ»

نه وها شمی و جعفری دې ور کوینه

نه وعقيلي وحارثی چی زهمن دستلب دی

نه دی ورکه وهغه چی روانه وینه

که په داگومان خوگ زکات ورکه چی فقیر دی

ترو خبرشی چی توانگر، ها شمی با کافروینه

که بی پلار بازهمن وی بیا دې نه ورکه

بیرون که بنده وی په مال ازاد کړی وینه

مکروه دی چې له پوه بهره و بل بهر و ته زکات و راستوینه
بیرون که په هغه بهر دده له قراباتو خوگ فقیر زهیر درمافده وینه
هر چی زکات نه باسی عاصی شی که واره مال بازی نه قبلیر یینه
هر چی منکرشی له زکاته هغه تر و په خرگنده کافر شینه

سر سا یه په توانگرانوده و اجبه چی دځان دکم زهمن دپرده دپاره اوسینه نه دې ناسی داورتنی نه دلوی زهمن دپاره نه دهغه برده چی په سال ازاد کړی وینه نه دهغه دپاره چی په بازار گانی وی نه دهغه پرده چی داد میا زوشریک وینه (۱) سر سا یه اوړی ور بشی یا نیم من غنم دی یا بسا دی و فقیرا نو و کس وینه او وی د عراق په سیرا ته دی سر سا یه دې په نور (۲) و خاتو با سینه هر چی له دغه بخوا و سړی یا وزیري مسلمان شی (۵۵ مخ)

پر هغه ترو سر سایه و اجبه شینه (۳)

ثواب دی چی سر سا یه د عید په روځی په نور و خاتو له نمانځه وړا ندی اوسینه خو بی لا سر سا یه نه وی یستلی دروژی ثواب یې معلق وینه

مسکین و یا سی دینه

داسی دی یې دغو برینه

د حج بیما ن به و کس م چی سپی (بی) زده کوی نه چی له حجه یې پوښتینه بل خواب یی کړای شینه پنځم عمل دایمان حج دی چی روا حج دی وگذا رینه د حج گذاردن په مسلمان فرض دی په ازادعا قل چی با لغ وینه چی غاروی تیځونی اود کله له خرڅ یې وی

او چی د حج په لار امان وینه

د مسلمانانو کړی بو یه چی حج د خدای دپاره وگذا رینه

حج دې نه گذاری څه او رتی بیرون چی محرم کسان ورسره وینه

د حج گذاردن په هغو هم روانه دی چی ورسره دمل ینی محرم نه وینه

۱ - مطلب ور نه هغه سړی دی چه د څو کسو تر منځه شریک وی دخیر البیان په (۷، ۱، ب مخ) کی داسله داسی ده (نه دهغه برده چی شریک وی په میان دا دیان) دلته (دایان) لیکل شوی دی.

۲ - لمړ. ۳ - د خیرا ایان په (۸، ۱ الف) مخکی لیکمی چی په دغو کسانو سر سایه و اجبه نه ده. د سالی مساله سم ده.

هر چې د کعبې زیارت تروو که هغه دې بدې، گناه، نښتې نه کړې نه
هر چې له بدې له گناه له نښتې و درېږي (۵۶ مخ)

هغه د حج ثواب به بیا سو مینه

د ابرا هیم مقام به یی ر و زی شی چې دا یم امان به په کښې وینه
هر چې له بدې له گناه له نښتې نه درېږي خپل حج دې دعیسی د خړه د حج مخې گڼینه
په کتابو لښلی به د کعبې زیارت که په کورد خړه به له خړه شمیرلی وینه (۱)
له کفره دې و سلی هر چې به منکر له حجه شینه (۲)
دا سلام پنځه بڼیا ده دا دي مسما نان دې د کړو دپاره زده کوینه
چې دا سلام پنځه بڼیا ده زده نه که ځان دې له مسلمانانو نه گڼینه
د مسلمانانو کړی بویه چې دا پنځه بڼیا ده یا دلرینه

ترو چې ر و دی هغه دې کاندی

او هغه دې نه که چې ر وانه دینه

هر چې زده که پنځه بڼیا ده ترونسو نه د کتا بو دې زده کوینه
د خدای کتابونه پیر دی د څلورو کتابو نومونه څرگند دینه
تورات په لوز (۳) د عبرانی و سوسی و ته خدای رسولی دینه
انجیل په لوز د سریانی و عیسی و ته ښه خدای بخښلی و نه
زبور په دلوز د یونانی (۵۷ مخ) داود و ته خدای استولی و نه
فرقان په لوز د عربی و محمد و ته خدای نزول کړی و نه
صلوات رحمت په دوی زیات ښه خدای ویرلی و ونه
چې نومونه د کتا بو زده که ترو دې څلور پېړی زده کوینه

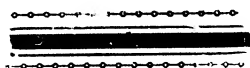
۱- ښه نه! وستل کږي دي (کعبې) نه د سڅه (خ) لیکل شوی ښایي (د) وي او د (به) پره
ځای (بی) لیکل شوی دی.

۲- دا سی لیکل شوی (لکفر بی دوسل - هر چه ...) خود ا عبارت پی معنا دی

۳- څلور واپه ځایه (لوز) لیکل دی . م - (یونانی) هم لوستل کیدای شی.

محمد د عــــــــــــــبد الله و عــــــــــبد الله د عبدال مطلب وينه
 عېدالمطلب د هدا شم و او هېاشم د عبدالمناف وينه
 هر چې څلور پيرى زده كه - تر څلور «۱» مقامه او كليده دي زده كوينه
 هر چې څلور «۲» مقام او كليده يې نه زده د فقيرى لقمې په حراښي دينه
 شريعت ، طريقت ، حقيقت دى څلورم دي معرفت گڼينه
 د شريعت كليسمه داده د اسړي دي يې پتښنه
 لا اله الا الله محمد رسول الله چې وايينه
 د طريقت كليسمه داده ساكنا دي يې نغوړينه
 لا اله الا الله عظمته محمد رسول الله خليفه ووايښه
 د حقيقت كليمه داده «۵۸ مخ» صادقان دي پتښنه
 لا اله الا الله بيمد قيد رتسه محمد رسول الله برساته چې وواينه
 د معرفت كليسمه داده عارفان دي باور كړينه
 لا اله الا الله حقا حقا محمد رسول الله صفا صفا چې وواينه
 په فقر نامه كښي دينه كښل د اسړي دي يې نغوړينه
 چې خبر وي له اته مقامه هم عمل يې په كړي وينه
 په اتفاق مشايخانو دي ويلي روا دي څه توبه دي وركوينه
 اول مقام دى د تائبانو هر چې له گناه نه جاري وي
 چي تائب شي له گناهه چي وينابنه تائبان به له ادمه سره وينه
 دويم مقام دى د عابدانو عابدان دي په اخلاص بندگي كړينه
 هر چې په اخلاص بندگي ونه كه لحيان دي له عابدانو نه گڼينه
 عبادت په اخلاص كونه عابدان به له ادرېسه سره وينه

درېم مقام دی د زاهدانو «۹۰ مخ) زاهدان دې له دنیا سینه کموینه
هرچی سینه له دنیا ده په زاهد کښې خیر نه گڼینه
چی رښتینی زاهدان شی زاهدان به دعسی له ټولې وینه
خلو رم مقام دی د صابرانو صابران دې په بلا صابراو سینه
چی په بلا یی صبر نه که لځان دې له صابرا نو نه گڼینه
چی په بلا یی صابرا وسی صابران به دایوب په صف کښې وینه
پنځم مقام دی، دراضیانو رضیان دې په قضا راضی او سینه
چی په قضا یی راضی نه وی هغه به له رضیانو گوښی وینه
چی په قضا یی راضی شی رضیان به له سوسی شمیر لی وینه
شپږم مقام دی د مجبانو مجبانان دې د محبت په نغوته کښې اوسینه
هرچی د محبت په نغوته کښې نه اوسی د محبت دعوی یی دروغ دینه
چا ر د خدای په نغوته کانه مجبان به له ابرا هیمه سره وینه
او ووم مقام دی د شاکرانو شاکران دې په شکر کښې او سینه
(۰۰. د رسالې نوره برخه نه ده سوندل شوی.)

اتکل : (اندازه ، مقدار)

قاسوسونود (تخمین) په معنا اخیستی دی .

په رساله کې:

خدای هسې قادر دی- چې په اتکل یی واړه چارې کړی دینه (۶ مخ)

پاکک لځای هوږه اتکل شرط دی- چې پښی ، سر پر ږدی سجده کښینه (۳۷ مخ)

په خیرا لېان کې:

پاککي دتن ، دجا می ، د لځای له پلېتی شرط ده دنمازڅه ددرستوالی له پاره په

ادمیان ، هو مره اتکل چې سجده که اوږې کړ دی اقدام (۸ - ۶ - الف مخ)

اوبایز په :! دخپلی ږه هی په اتکل یې وکښه تمام (۹ - الف مخ).

اچول (کله کول ، ټی کول)

په رساله کې داودس ماتوونکی بحث :

به وینه په زړه په زېږېښی .

اوپه ډکه خواږه چې واچوینه (۳۱ مخ)

په خیر البیان کې داودس ما تونکو بحث :

په وینه په زړه په زېږېښی ، په ډکه خوله چې واچوی .. (۲ - ب)

بل لځای داسې راغلی دی .

چې په قصت (قصد) واچوی روڼه یی مساته شی ، یو ډې قضا ولری ولی کفارت یی

واجب نه شی - په تادی وی اعلام (۹۸ - ب)

خوشحال خټک په همدغه معنادار د ناروغی په باب راوړی د:

طعمه اچوی ، طلمب دا و ږو ږیر کا- تور پیخال کا ندی دلو یو په مثال

(کلیات ۱۶۸ مخ).

ار ږېل : (خوله وازی کول ، فاژه کول) پښتو - قاسوس (اړیسی ، اړیسی) = په درنده او

څرگند ، (بی) اخیستی ، خو په ننگرهار ، پکتیا او د پښتنو په زیاتو سیمو کې (اړیسی

(په نرسمه یې) دي د فعل په صورت بل لځای زما په نظر نه دی راغلی . د رسالې په (۶ - م)

مخ کې د فعل په صورت دنماز څه دمکروها تو په بحث کې داسی راغلی دی :

www.libtool.com.cn

در سالی ویی پانگه

« لغتنامه »

تر تیپوونکی

خیر نوال دوست محمد «دوست»

وړمى چې لوبه له تن له جاسه که - دويم چى وار په ځه. **www.libtool.com**
 خيرالبيان : په همدغه مساله كې د اسم ذات (اړيسى) په صورت راغلى دى:
 مكروهات د زمانځه لو بده ده له تنه له جاسې، له سره او اړيسى ... (۷۳- الف مخ)
اودس ها تى (بى اودسه، هغه څو ك چې او د س نه لرى).

د صفت په ډول، په رساله كې:
 تيمم په جنب، په حا يضه، په نفاسه هسې روادى - لكه په اودس ماتى
 روا وينه (۳۲ مخ)

په خيرالبيان كې:
 تيمم په جنب، په حا يضه، په نفاس يا ندې هسې روادى چې په او د س
 ما تى كسانو ... (۶۱ ب مخ)
اودسى: (اودس لرونكى، هغه څو ك چې او دس لرى).
 په رساله كې:

داو دسى نمونځ روا دى - چې په تيممى پسى وگزارينه (۳۳ مخ)
 په خيرالبيان كې: داو دسى نمونځ په تيممى پسى روا دى (۶۲- الف مخ)
اوډى (دغلو او دانو داندازه كو لويو لږگين لوبى دى چه په عربى يى
 (صاع) بولى (ظفر اللغات د) اوډى) په باب ليكي چې په مختلفو ځا يونو كې د
 اوډى مقدارسه مختلف وي. په رساله او خيرالبيان كې داوډى داندازې د معلومول په
 (دعراق په سیر، د نبي په اوډى) مقيد دى چې هغه شری صاع ده. ابو حنیفه او
 عراقیان یو صاع داته رطله سره مساوی گڼي (هر رطل تقریباً نوی مثقاله دی) اما م
 شافعی او حجازیان پنځه یو پر دری رطله دیوه صاع سره انډول بولی چې پنځه پاوه
 کيوي او همدغه د نبي اوډى او دسر ساپې همدغه اندازه معموله ده (د خيرالبيان
 قاموسى برخه):

په رساله كې:

سرسايه اوډى وړبشې يا نيم غنم دى:
 يا بېلادى و فقيرا نو وړ كوينه.

اوډى د عراق په سیر آته دى = سرسايه دى په نور (نمر) خاتمه وباسينه (۵۰ مخ)
 كه مپوه شي پنځه باره او بار دى شپيته وى - اوډى آته سیره دى، سیر دې شل - تاره گڼينه
 (۵۱ مخ)

په خير البيان کې:

سرسايه يو په اوړۍ ور بشی ، يا نيم غنم يا بها دې و ر که و فقير ان ، اوړی اته
سیره په سیرد عراق عيان (۱۰۷ ب مخ)
بل خای : که سيوه شپيته بارهشی بار شپيته په اوړۍ دی د نبي په اوړۍ عليه السلام او
اوړی اته په سیردی او هر سیر په دروندوالی دوه شله ستا ري (۱۰۳ ب مخ)
د (اوړی) کلمه په پښتو کلاسيکومتونو کې څو مخا په را غلی ده !
په چا د اد په لپه ، نمنځ کوي فنکه - په چالوني په اوړيو په چمبونه (خوشحال)
چی په تله څه تلل شی - يا په اوړي ها يمل شي (خوشحال - فضل نا مه)
که په لړوی که په ډیروي - که په اوړی که په سیروی .. (حميد - شرعت الاسلام)
سرسايه په هر سړی باندې واجب ده نيم اوړی د غنمو يا نيم اوړی د اوړو يا
يو اوړی د خرما يا اور بشو چې ددې وخت په اوړی هغه نيم اوړی حساب شی
دوه تريهاوه او هغه اوړی چې دا اوړی څلور تريها وه

(فوايد شريعت د سرسايه مبحث)

بار : (د وړی ، خټه ، پټی)

په روښانی رساله او خير البيان کې ور نه خاص تول مطلب دی چې د کابل په
تيره (۱۸) سنه او (۱۲) پاوه کيږی .
په رساله کې داسې راغلی دی .
که سيوه شی پنځه باره او بار دې شپيته وی .

اوړی آته سیره دې ، سیر دی شل ستا ره گڼينه (۵۱ مخ)

په خير البيان کې همدغه مطلب داسې دی .

بار شپيته په اوړی دی د نبي په اوړی عليه السلام (۱۰۳ ب مخ)

بلوسول:

۱ - (نېتل ، لگول ، ۲ - تيري پرې کول ، تعرض کول) چې متعدی دی اولازمی
فعل يې (بلوسيدل) دی خو په رساله او هم په خير البيان کې د لازمی په خای

دستعدی په بڼه راغلې دی همدارنگه دپرسیدلې په مخای (پرسولې)

په رساله کې:

که په کوهی کښې سر یرک یا نور داهسې موسی-پرسولې، او به بوینا کې نه وینه نه پیژده وی چې کله په کښې پریوت-دیوې شپې روځې نمو نخ دي و جار بامینه هر چې په څه بلوسولې وی - هغه دي وار په یوینځینه (۲۶-۲۷ سخونه) په خیر البیان کې:

که په کوهی کښې سر یرک یا سرغی یا نور څه هسې موسی پرسولې، بوینا ک نه وی او نه پی زده وی چې کله پر بوتلی دی-دیوې شپې روځې نمو نخ دي و جار بامی که پرسولې یا بوینا ک وی هر چې یې او دس په کړی وی یا په څه بلو سولې وی هغه دي پریوینځی عیان (۶م ب مخ)

بله: (په هله) (هله به): په رساله کې دوه مخایه (۳۸مخ) پنځمه کرښه (۳۹) څلورمه کرښه، او په خیر البیان کې څو مخایه لکه (۱۸ - الف ۵ کرښه، ۳۵ ب، مخ ۵ کرښه).

په رساله کې:

دزمانځه نیت حکم دزمانځه دی. بله نمو نخ یی صحی شینه (۳۹مخ)

په خیر البیان کې:

دبرغو به وړسی او از به و اړه ژوی ژ وندی کړم بله گوری خپلې ناسې ته ادسیان. (۳۵ ب، مخ).

بوارې (دوه کلن سخوند ر) پښتو قاموس اخیستی.

د رسالې د زکات په بحث کې داسې راغلی دی.

که دچاشل څاروی کال په تیر شې ښته (تر) دیر شو پورې زارې واجب شینه

که څلویښت شی بوارې دی و رکه *ترو دي ته (تر) شیتو پورې و گڼینه (۵۲مخ)

په خیر البیان کې:

که دیرش (څاروی) شی هاله گوښی زارې دي که کال پې تیر شي تمام،

دخلوېښتو بواړی دې د شپېتودوه زاړی دې (۱۰۴ - الف)
له اوبو و زاړی او بواړی ، له اتیادوه بواړی دې . . . (۱۰۴ - ب)
بیرون: دغه کلمه چې د (بهر ، دباندې) په معناده په رساله او خپرا لیبیان
کې د (پرته ، غیر ، مستثناء) په معنا ز شته ډیره راغلی ده .

په رساله کې :

حساب دې نه که په سال کې

نه د اورتي پسرول - بیرون که اوړی د زرووینه (۵۲ مخ)

نشته زکات داس نه د کچر نه دخړه - بیرون چې د سوداله پاره وینه (۵۳ مخ)

په خیرا لیبیان کې :

حسیب دي نه که په حال کې . . . نه د اورتي پسرول : بیرون له اوړی (۱۰۲ ب مخ)

نشته زکات داس نه د کچر نه دخړه - بیرون که دبازرگانی وی عیان (۱۰۵ ب مخ)

پریښون: (د هاتی شونی ، پس خورده)

په رساله کې :

د سپو پریښون او د حلال څیز پاک دی

د نبات دسپی او دنوره لیوه دې پلټت گڼیه

د پېښی دچرک ، دسیرک مکره دی

او نور داهسې چې په کور کې وینه

دخړه د کچر پریښون مشکوک دی

په هغه اوبه دې هم اوس هم تیجم و که که نوره وینه (۲۶ مخ)

د خیرالیبیان د کابل او پېښور په دواړو چاپو کې (پریښون) دی خو په قاموسی

برخه کې (پریښونی) نیول شوی دی .

پریښون دسپی ، د حلال څیز پاک دی او پریښون د نبات دسپی دنور لیوه پلټت دی

او پردېښون د پېښی ، د چرگی ، د نیونی مرغه او چې په کور کېښی وی

لکه سرک ، یا مار یانور داهسې شکل مکر وه دی (۶۵ - الف)

پسو: (خنځه، په څه شان، څه رنگ) په رساله او خیرا لیان کی همدغه شان په نوروزرو اثارو کی زینت ډیر لځایونه راغلی دی.

په رساله کی:

فرض، واجب، سنت، مستحب، فسدات او مکروهات یی تا پسوزده کړی دینه (۲۲ مخ)
په خیرا لیان کی «په څه» همداسی لیکل شوی دی لکه په (۱۱۳-مخ پنځمه
کرښه) کی خوا «پسو» نور لځایونه (پسو) لیکل شوی لکه
گور، ره! پسو مکرکه شیطان چی لیر دی و ډیر مال و ورتو لښکرو ته و هیروی
عدل باد شاهان «۱۱۱-مخ»

د ډیرو شاعرانو په قلمی دیوانو کی په همدغه لیک دود او په همدغه معنا راغلی
خو په چاپې کی یی کله کله په ځای (په څه) لیکل شوی دی.

په هر موی رقیبان په خنځ کی ناست دی - زه ویاړ ته حال پسو کښم په کاغذ
(مصری خان گگیا نی)

محبو با پسو غرگنده - د ډانده په دید مستوره «میا نعیم»

لکه مچ په انگبین کښی پسو بند شوی بی دایله «خوشحال غزلیات»

چی خا طر دې هری زار کړم - تر و پسو به هسی کار کړم «عبدالقادر - یوسف اوزلیخا»

پیږی: (پښت) قاسو سونود (قرن) «په معنا اخیستی».

په رساله کی:

چی نومونه د کتابو زده کړی تر و څلور پیږی (دې) زده کوینه

محمد د عبدالله و عبدالله د عبدالمطلب وینه

عبدالمطلب د هاشم و او هاشم د عبدالمطلب وینه

هر چی څلور پیږی زده که تر و څلور مقاسه او کلیمه دې زده کوینه (۵۷ مخ)

څلور پېړۍ د پاک رسول دی محمد د عبد الله، بل د عبد المطلب، بل د هاشم بل میناف

(میخزن ۳. ۱ مخ)

پلاز ، پلاس : دا کلمه د (نیمځی، کراستی) په معنا په رساله کی (پلاز) او په خیر البیلان (۶۸- الف) مخ کی (پلاس) راغلی ده.

په رساله کی:

که خورین خرمن لرگین کالی پلیتشی - هم پوزی یا پلاز وینه

هغه په دری واری هسی پاکشی - چی اوبه له څاڅکی ودرینه (۳۵ مخ)

پلاس ، پلاز په نورو ستونو کی هم په دو اړه ډوله لیدل شوی :

مدعاده سړی واپه سړی توب دی - که بی غوندی وی اغوستی که پلاس (حسین)

نشته پښتنو کره یو که نه پلاز - سره تغریبه کور کی درو غجن لري عماز (خوشحال ستفرقه)

(پوزی) په خیر البیان کی (پزی) او په رساله کی (پوزی) لیکل شوي .

تبا ه : ن فاسد (اوتباه کړونی د مفسد) په معنا دغه اصطلاح په رساله کی

زیته ډیره راغلی ده .

چی اودس یی روانه وی - د هغو نمونځ دي هم تبا ه گڼینه (۳۰ مخ)

هرچی یو حکم خطا که - ترو به د هغه نمونځ تبا ه کیږینه (۳۷ مخ)

هرچی یو رکن خطا که - د هغه نمونځ ترو تبا ه شینه (۴۰ مخ)

د نما نڅه تبا ه کړونی به در بیان کړم - چی سړی یی زده کوینه (۴۵ مخ)

ترو : د (نو، څکه نو) په معنا .

په رساله کی:

هرچی یو رکن خطا که - د هغه نمونځ ترو تبا ه شینه (۴۰ مخ)

په خیر البیان کی:

..وای تن دی ژغوری ترو منع کړه یاران سبحان او هغه چی . . . (۲ الف)

توری : (سیه، سیایی) دلیک دپاره رنگ په معنا.

په رساله کی:

که دریا بونه شینه توری او وونی بو تی قلمونه شینه

ی پیری فرستی کاتبان شی ترو د خدای صفت به واره کښینه

واړه صفت به یی وکتی نه شی - که توری په کښل وچ شی قلمونه یی مات شیه (۱ مخ)
په خیرالهیان کی په دغه معنا داسی راغلی ده ،

که دریا بونه شی خوبه گړندر (گڼندر) د مخلوقانو، ترو واړه دریا بو نه توری شی
یا که له دغو په گړندر زیات شی او یا زړه کاتبان یا که له دغو په گړندر زیات شی د
هر کاتب او یا زړه مونه شی بی گمان وکتی ، تمام به نه شی ستاد ستر ثنا خبری که
د کښلو په بهنه قلمونه مات شی او توری شی تمام (۱۰ الف ب)
توری د پښتو په زړو دیوانو کې هم د (سیایی) او هم د (حرف) په معنا راغلی دی.
په لومړی معنا :

مستا ثنا ده یو کرانه ده بی حد ، بی پایا نه
که شی دریا بونه توری کاتبان شی انس جن، ستوری «دولت لوانی»
غم دیده زړه سې دینې په او روسو در داسیز چې ریژی توری له قلمه (لوانی)
په بل حدیث کې هسې راغلی چی توری د علم د عالمانو په جوکل شی له هغو
وینو چې پیدا شی له شهدانو (فواید شریعت ۱۰ مخ)
په دویمه معنا :

هغه خوک چې د دانش په توری پوه شو .
ترو په خواهه د نورو تورو شمارنه کا - (خو شحال غزلیات)
تورې ژلفې دې پرته د شاه په سڅ باندې کړ ایه
پاس په سپین ورق که د کتاب توری جلوه کا . (اخون گدا)
دا قرآن غیر مخلوق دی که یې گورې
وسکه څه شو که یې توری په کاغذ دی ثابت شوی .. (سخن الاسلام ۸۷ مخ)
تیش، تیخل، تیغونی (په مجهوله یې) درسا یې په (۵ مخ) کې (تیش) د (سپریدو)
اوپه (۳۸) مخ کې (تیغونی) د (مرکب، دسپرلی خاوری، اس) په معنار اعلی دی
په رساله کې :

حساب دی نه که په مال کښی نه کورنه جا مه داغو متن

نه هغه خریان چی د تیخ وینه (۵۱ مخ)

فرض نمونځ بې غږه

په تيځو نې با نډې نه شينه (۳۸ مخ).

په خيرالبيان کې په همد غه معنا داسې راغلي ده.

حسيب دې نه که په مال کښې کور نه جاسه داغوستن اونه د تيځ خريان

(۱۰۴ ب مخ -)

حج گزار دن واجب دی پرازاد، پر عاقل بالغ چې خوري، تيځو نې، دکاهله

خرڅ ولری (۱۰۸ الف).

په قاموسي برخه (۳۹ مخ) کې يې د (تيځو نې په

لځای (تيروني) ايکل شوی) او (د تيځ خريان) په لځای د پښتو رپه چاپ او د

کابل د چاپ په قاموسې برخه (۹۴ مخ) کې (د تيځي خريان) ايکل شوی چې معنا نه لری.

د پخوا نيو نور شاعرانو په ديوانو کې غالباً د (ځ) په لځای (ز) راغلي دي.

د اسمان توسن هيچانه دی تيزنی

خوک به څرنگه سوارې د باد په شا که (رحمان بابا)

زه خوشحال چې په زمر بو باندې تيځ کړم

تاته څرنگه کيدېشم تروای کسه (خوشحال غزاليات)

تير سو. د (درې سوه) په معنا.

په رساله کې :

که په کوهی کې سې نالت يانور د اهسي څه پر يو څينه

که کوهی ز يندی وی واړه او به يی وکښی نه شی

څو پکښی هوسره، ياله سولاغ دی تير سو وکارينه (۲۵ مخ)

دخيرالبيان (ډول) په لځای په رساله کې (سولاغ) دی چې اوس (سلواغه)

ويل کيږی او د (چينه دار) په لځای (ز يندی) دی چې ما بل لځای نه ده ليدلی

په خيرالبيان کې:

که په کوهی کې سې نالت يانور د اهسي ليوه پر يوڅي ... هر چی پکښی وی

واړه اوبه دې راوکارې که کوهی چينه داروی، واړه اوبه يی وکښی نه شی واجب

دی چې پکښی وی هونږه ياسل په ډول به تير سو بو ری او به راوکارې عيان

(۶۴ - الف اوب بخونه)

په خيرالبيان كى (تيرسو) بل ځاى داسى راغلى دى. www.libtool.com.cn

گوره دپسو دزكات دى بيان، كه شى څلو يېنت چرندگان كال پى تير شى تمام
يو دې وركه دسل شل پورې، كه يو زيات شى درى دې وركه څو تير - و نه نو
شى كه څو نسو شى څلو ر دې وركه ... (۱۰۳ الف سبخ)
دا عبارت په رساله كى داسى دى

كه د چا څلو يېنت پسونه كال په تير شى

يو پسه يى ته (تر) سلو شلو پورې زكات شينه

كه يو زيات شى تر دوه

تر دوه سوه پورې واجب شينه

په مخزن السلام كى داسى راغلى دى

ته اگاه شه هر چى څو دپاك نېي دسرو يېنته وو

دولس لكه ديارلس زره تيرسو دير ش پري زرغو نه وو (۱۹۱ سبخ)

جوتى: (ف . س . ف . س) (هغه ځاوى چى په قوليه كواو يا گاهى چلو لو
عادت وى) ظفرا للغات په دغه معنا اخيستى . په رساله كى ورنه همدغه څاروى
مطلب دى .

نه لږ دې ، نه جوتى ، نه د ژواك بنده - نه داو رتې پسرول بهر ون كه او رى

د زرو وينه (۱۵۱ سبخ) .

حسين داسى راوړى:

كه هر څو چوكه په لاس كى گرزومه - پرې جوتى نه شو رقيب غوندى خرڅك .

چهره ، جوهر ، د (ډنډ ، حوض) په معنا په رساله كى (چهره) په خيرالبيان كى جوهر
ليكل شوى دى .

په رساله كى:

د چهره چى پورخ او به كوړوى بل رخ (يې) نه كورينه

كه پورخ ، يې هليت شى بل رخ دې يې پاكي گڼينه (۲۳۳ سبخ)

په خيرالبيان كى:

۱- او يا زېده ، د جوهر ، د درياب ، درود ، د چينى ، د كوهى او به پا كه - ه او داممان

عيان (۳۳ الف م)

۲- با هغه جوهرچی یورخ اوبه یی و که پوی اوبل رخ یی نه کوپی که په یورخ یی

پلیتی پریوزی په بل رخ یی اودس روادی دهغه ادسیان (۳ ب سڅ)

څو: روښان په دوو معناو راوړی دی.

۱- په هغه معناچی اوس یی استعمال عام دی اود شمیر د (خوسره والي) د پوولو

ضمیر دی.

۲- د (انډول، مقدار) په معنا، چی دا د روښان خاصه اصطلاح ده.

په دوهمه معنا په خیرالبیان کی:

او بایزیده! که تن یا جامه په درنه پلیتی له درمه زیاته پلیمه شی نمونځ پری

روانه دی وله یی فرض دی که څو درم وی نمونځ پهر وادی، و له یی واجب دی

که له درم کم وی وله یی سنت دی په ادسیان (۵ ب سڅ)

که دامتجای له درمه زیات پلیمت وی وله یی فرض دی که خود رم وی

وله یی واجب، که له درم کم وی وله یی سنت دی (۱۰ ب سڅ)

پهر ساله کی:

د حیض، د نفاس د غسل پاره فرض ده * څلورم چی خای زیات له درمه پایت وینه

که څو درم وی هغه واجب دی * که له درم کم وی سنت دی گنینه

(د ۱۷ سڅ پای ۱۸ پیل).

د خیرالبیان د لوسړی خای په عبارت کی د (څو) په خای پهر ساله کی (مقدار)

راغلی دی.

که په درنه پلیتی زیات له درمه پلیمت وی.

وله یی فرض دی یا په سپک زیات له نیم لستونی وینه

مقدار د درم وی وله یی واجب دی * که سپک څو نیم لستونی وینه

(۳۵ سڅ)

څږه : د (یوازی ، تنها ، گوښی ، په معنا صفت دی چې د (تکره ، ډاډه) په شان دنړینه اوبڅینه دسفر د او جمعې له پاره یوشان راجی اوتغیر نه منی په خیرالبیان کی نه ده راغلی او په رساله کی داسی ده .

حج دې نه گذاری څږه اورتی-بیرون چی محرم کسان ورسره وینه (۵۰ مخ) دا مساله په خیرالبیان کی داسی ده .

نه دې گذاری حج او رتی بیرون چی ورسره وی محرم ادیمان (۱۰۸ - ب مخ) (څږه) د پښتو په پخوا نی ادب کښی زیت ډېر راغلی دی .

څږه نیا زوڅږه نازوی-په جفا ښه په وفا ښه (خوشحال - غزلونه) دنیا هسې خوب وخیال دی نور څه نشته

یادیر غم څږه جنجال دی نور څه نشته (مصری خان گگیانی)

که ته بې نیاز یې موږ څږه نازیو- په زړه مانه لرو سره ناسازیو (سکندر ختک)

که گڼی غونډې بند بند شوه څږه خوښد شوه

ځکه تیغ دشکر لېو گنده یری کړه (علیخان)

بی هوده مې ورته زړه هوسیده- عاشقی ده څږه نول او پخسیده (حمید)

څو نسو : د (څلورسوه) په معنا .

په رساله کې د زکات په بحث کې

که څو نسو شی څلور دې ورکه - تروپه هرسل پسې یو یو زیاتوینه (۵۲ مخ)

همدغه سبب له په خیرالبیان کې

که څو نسو شی څلور دې ورکه (۱۰۴ - الف مخ)

درویزه دسڅن په (۱۱۹) مخ کې داسې راوړی ده .

شپږ لکه ، څو نسو ، دوه او یا یې وو په پاکه ډیره .

څر یان . Xary an (د څره ، اس ، کچر) په معنا .

د خیرالبیان د کابل چاپ په قاموسی برخه کې اصلا د (څر ، سردار هلی) په معنا او مجازا د (اس) په معنا اخیستل شوی ریښته یې (څر) دی چې لوړی اریایی معنا یې (لوی) دی .

د شينوارو په ځينو برخو کې (خريان مال) (خر، کچر، اس) ته وېل کېږي
خو په رساله کې خبر البيان کې د (اس) په مخاى استعمال شوى.

په رساله کې .

حساب دې نه که په مال کېنى کورنه جامه دا غوستن .

نه هغه خريان چې د تيځ وینه

نه لير دى نه جوتى نه د ژواک بند .

نه داورتي پسرول بيرون که اوړى د زرو وینه (۱۰ مخ) .

پل مخاى خريان داسى را غلى دى .

که څوک اس يا اسپې لرى کال په تيرشى

دهر خريان دپاره د يئاردې ورکوينه (۳۰ مخ) .

په خبر البيان کې:

حسيب دې نه که په مال کې کور، نه جامه دا غوستن او نه د تيځ خريان، نه . . .

(۱۰۲ ب مخ)

بل مخاى :

گوره ما به درد زيږ، د سپين زر، خريان، کرله اوړتى، زهمن دا عسى شکل . . .

(۲۰ - الف مخ)

(خريان) د دولت لوانى په ديوان کې داسى را غلى دى .

د دنيا مایه سره سپين زر - زن، فرزند، کښت و خريان (۷۰ مخ) .

د دولت د ديوان په متن کې دعاسى کتابخانه لى نسخې (خوريان) غلط چاپ شوى.

د غزنى د البيرونى د نسخې (خريان) سم دى چې په حاشيه کې نيول شوى.

د صدیق طب په قلمى نسخه کې د غاښ درد د علاج په باب داسى

را غلى دى .

د خريان ښنگري گوره - په دندان کې يې کره وروړه .

داله (ف، س، ز): د(دلته) په معنا، په رساله کې دا سې راغلی ده
 څلور فرضه دایمان دی څلورواړه داله کوښی زده کو ینه (۱۰ مخ)
 دغه کلمه په خیر البیان کې نشته خو په همدغه معنا په محزن الاسلام کې
 څو ځایه راغلی ده.

هر دم زرز بیری داله د و بیری د اصلاح یې له بیری سره سروولی (۱۹۰ مخ)
 عاقبت به کافر و سړی یې ایمانه چې دده پیرو داله باندې شیطان دی (۱۵۳ مخ)
 وسکه راشه کریم داده احتیاط وکړه هرچی پیر صد سانه دانه نادان دی (۶۳ مخ)
 میرزا انصاری داسی راوړی ده:

شمعې ټټ و ویل په خوله کېنې ته پتنگ څه یې په څه کېنې
 وسکه پوخ نه یې لاوم یې ډیر غلط وایي داله کېنې (دیوان ۲۵۵ مخ)
 د صدیق طب په قلمی نسخه کې څو ځایه راغلی ده، یو مثال یې دادی.
 که پر سوب وینه په خوله کېنې - پان ته ونیسه داله کې (دغا بن ددر ددرو)
روا: د (جایز) معنا لری خو په رساله او خیر البیان کې ځای په ځای د
 (فرض) په معنا هم راغلی.

په رساله کې:

سجده و خدای و ته روا ده - د خدای هستی دې و هر رخ و ته گڼینه (۳۸ مخ)

دریم دایمان عمل دروژې دی - چې روا روژه دې ولرینه (۴۹ مخ)

په خیر البیان کې:

د شریعت پوهه می دیغمبرانو گفتار کړی دی او بنیاد اسلام بنیاد د مسلمانان
 می روا کلمه د شهادت کړی ده ... او روا نمونځ شپه او ورځ پنځه وخته
 دی د زړه په حضوری د جنان (۳۸-الف-۳۸-ب بخونه).

بل ځای:

روا زکات د سال دتن دی دا ایمان او روا حج زیارت د خلیل د جلیل د کور که هرچی
 طاقت لری عیان (۳۹ ب مخ).

ز همدې: - پښتوقاسو سونو (زاسن) ده زوی جمع، اخیستی دروښان په اصطلاح د (بېی)
 ولد، زوی یا ور، معنا لری.

په رساله کې:

زیات نفاس دی څاوږ نېټت زوځی او لږ نفاس تروحد هم نه اړینه
که داور تی زهمن وزیږی په هغه ساعت شی پاکه چی وینه ودرینه (۸مخ)
سرسایه په توانگرانو ده واجبه چی دځان دکم زهمن، دېر ده دپاره وینه (۵۵مخ)
په خیرالبیان کې:

که دچا زهمن وزیږی په هغه ساعت یی وینه ودری حکم یی دپاکۍ دی... (۲۹مخ)
هر چی یی دوه زهمن وزیږی، هغه وینه چی له وستری زهمن پسی ووځی دنفاس
حساب دې گڼی عیان (۹۳- الف مخ)
دروژی ماتول په مسافر، په بارداره او رته روا دې چی دروژی په بهنه دتن یا د
زهمن داروی (۱۰۰- الف مخ)

گوره سرسایه واجب ده پرتو انگران چی یی وباسی دځان دکم زهمن، دبرده... نه
دې وباسی داورتی نه دسترزهمن نه... (۱۰۷مخ)

په خیرالبیان او رساله کې (زهمن) د (ولد - لور، زوی) په معنا ډیر ځایونه
راغلی دی (زهمن) هوازی د (زوی) معناه لری ځکه چی «زوی» په همدغه اوسنی لیک دود
لیکی لکه درسالی (۴) مخ (۶) کرښه او د خیرالبیان په (۱۰۷- الف مخ)
دریمه کرښه کې. (زهمن) د جمع په صورت کې په (زهو زادلیکی لکه (۱۰۵، ب، مخ)
لوسپی کرښه د پښتو په ځینو متونو کې د (زهمن په ځای د (زاه) کلمه هم راغلی ده:

پلار شره - کک د زاه په ښودی له گنا هه یی پخښودی

هیڅ دی فرق نه کاعیان دخپل زاه، یتیم ترمیان (دواړه ځایه شرعت الاسلام)

زیمې بی: د (نو، زهوب، د پرهر زیږی اوبه) معنا.

درسالی په (۳۲) مخ کی داودس ماتو ونکو په بیان کی

په وینه، په زوه په زیږی بی ډاو په ځکه خو له چي واچوینه

اودس بات شي... په وينه، په زوه، په زيربى، په ډ كه خوله چې واچوى... (۲-ب-مخ)
زیندى (Zenday) (داچینه لرونكى) په معنا درساږي په ۲-مخ كې داسې راغلى.
كه كوهى زېندى وى واړه او به يې وكنې نه شي.
څو پكښې هوسر، ياله سولاغ دې تير سوو كارينه.
دخيرالبيان په (۶-ب) مخ كې دغه مطلب داسې افاده شوى دى:
كه كوهى چينه داروى، واړه او به يې وكنې نه شي واجب دى چې پكښې وى
هو نېر هياسل په ډول له تير سو پورې دې او به راو كارې عيان.
زیندى په دغه معنا بل لځاى زما په نظر نه دى راغلى.
پښتو قاسوس (زېړندى) د (چينه) په معنا اخيستی او صدر خان خټك په (آدم خان
او درخانى) «۱۰۶» مخ كې داسې راوړى.

زېړندى چينه د خون شو، و ینې وينې درست لې مون شوه
ښايي دلته (زېړندى) د (زیندى) يا بالعكس يو د بلې بدل وى.
ژوى : د (۱- ژوندى ساكښ «۲» انسان، وگړى) په معنا. په لومړۍ معنا
قاسوسونو اخيستی او په دويمه معنا په رساله، خيرالبيان او زياتو ستونزو كې راغلى دى.
په رساله كې:

مسکين و يلى دينه دغه ژوى دې نغوړينه (۳-مخ)
هغه ژوى به كافر شى هرچې منكر له نماز نه وينه (۸-مخ)
په خيرالبيان كې:

ورته وايي: واړه (ژوى) د خداى دى، د ژوى مال د خداى دى،
د خداى مال روا په عارفان (۱۰-ب-مخ).

بياو كېرچن وټه به هسې وايي شيطان چې وټا وټه د ژوي په حضور هسې وويل
(۱۳-ب)

رحمان بابا په دغه معنا داسې راوړى.

هغه ژوى چې بې خدايه محبت كړا = همكې واړه بېخا يه محبت كړا

سپېرو به، سپېرو و بی د (و دي، پینو بی) په معنا. په رساله کې (سپېرو به) او

خیرالبیان کې (سپېرو بی) لیکل شوی دی.

په رساله کې د اودس ساتوونکو په بحث کې:

په ستیاخی، په هوس او به، په سپېرو به شی - په سنگ ریزه یې هم سات شینه (۳۱ مخ)
همدغه رساله په خیرالبیان کې.

په ستیازی، په هوس او بی، په سپېرو بی، په کم کانی په ... (۲ - الف مخ).
د کابل چاپ په قاموسو یې برخه کې (سپېرو او بی) نیول شوی خو په متن کې
(سپېرو بی) دی.

ستار: (خلورسه برخه ۲، خلور نیمه مقاله).

په خیرالبیان کې (ستار) او په رساله کې (سپار) لیکل شوی. په رساله (همدارنگه په
خیرالبیان) کې د (س) لاندې غالباً درې ټکي ایښودل کيږي او د (ت) ټکي نه دی
لیکل شوی نو په رساله کې هم (ستار) دی.

د خیرالبیان د کابل چاپ په قاموسو یې برخه کې داسې سپړل شوې.

(ستار معر به کلمه د چې جمعه یې (اساتیر) راځي، دوې معنا وې لري.

۱- که په اعدادو کې راشي (خلور) ځینی مراد دی.

۲- که په وزن کې راشي دتاله بوه ډېره ده چې په هر جنس کې بیل درنښت لري.....

د (ستار) کلمه چې عامه راوړه شی خلور نیمه مقاله له ترې مراد پيږي

په رساله کې داسې راغلی:

که میوه شی پنځه باره او بار دي یې شپيته وی

اوړی اته سیره دی، سیره دی، شل ستاره گڼینه (۱۰ مخ)

په خیرالبیان کې:

او اوړی اته په سیر دی او هر سیر به درنو الی (دوه) شله ستاره دی (۳۰ ب مخ)

د خیرالبیان په قاموسو یې برخه کې (دوه) په (دوه شله) کې دیمستنځ تیر وتنه بلل شوي

د رسالې په شها دت رښتیا هم د اتیروتنه ده چې رساله (دوه) نه لري.

ستور (Stwar) د (خاروی) په معنا چې په پارسی ور ته ستور (Sutur) وایی په رساله کی:

که په کوهی کښی سپی نالت- یا نور داهسی څه پر یو ځینه
پسه، ستور، یا سری چی پکښی و سری- واز او به دی وکارینه (۲۵ مخ)
په خیرالبیان کی:

که په کوهی کی سپی نالت یا نور داهسی لیو په یو یو یا پسه، یا ستور
پکښی و... (۳- الفسخ)

د (ستور) کلمه په عمد غه معنا او غږ د پښتو په کلاسیک ادب کی
ډیره راغلی ده.

چی له د رده یی خبر دی- داسی مه کهه ستور دی (د کریم د ا د)
په ر یا به نیم قدم په وړاندی نه شی- که درست عمر لکه ستور دگانی پند کړی. (حسین)
نه خبرو که خوله ونیسی خاموش شی- نوم به زر کیږدی په تاد غوبل ستور (خوشحال ستفرقه)

سروالین (Surwalin) د (مسی، مسین، له مسو څخه جوړ) په معنا
په رساله کی:

که و سپرین سروالین یا تیغ پلټشی- پاک بهشی که یو واری پر پنځینه (۲۶ مخ)
په خیرالبیان کی:

که و سپرین، یا سروالین یا داهسی نور کالی یا تیغ پلټشی... (۶۷- الفسخ)
سروالین د (مسی، مسین) ه معنا نسبتی کلمه ده چی (سرویل) ته منسوبه ده
د (سرویل) کلمه په پښتو ادب کی زیاته راغلی ده مثلاً سیم و زر، مس
و سرویل تری پیدا کیږی- دسورنس لکه بوته دی داکسیر (خوشحال- قصیدی)
لوی منصوبونه چی وچاته ورکوی هسی دی لکه دلعلو جواهر وغنی، داغمی
که په زرو کښی کیږدی که په سیس، سرویل کښی، په هغه غمی پوری هغه په
قدر شمی (دستا رنامه د کابل چاپ ۱۳۱۳ مخ)

د (سروالین) کلمه په محزون کی داسی استعمال شوی ده...
کله چی به نور (نمر) یوه نيزه شی هم زکه سروالین، د هر چا په د عمل څیری
په لاس که... (۸۸ مخ)

سر ه و تل Sara—Watel (دیو بخای کیدل، گپیدل، ضمیمه کیدل) او سره ایستل
د(یو بخای کول، گپول ضمیمه کول) په معنا.

په رساله کې:

که پاکه څیز ور سره ووځي پلیم نه شی. که یو صفت داویو وچار باسینه (م ۲۰۰ مخ)
په خیر الیا ن کې:

روژه له خوړو، له څښو، له سره ورته سني «منع» که بې شېی ادسیان «۱۹۸ - الف مخ»
زه فارغ یم له خوړو، له څښو، .. له سره ورته له خوږه د ادسیان «۱۹۳ - الف مخ»
ددغه فعل د حال او مستقبل اساس په همدغه معنا داسې راغلی دی:
اودس روادی په هغه اوبه که پاکه څیز ورسره وځي چې یو صفت داویو وچار باسی
لکه نیز بې، نر بې .. (۳ - الف مخ).

په همدغه معنا درويزه داسې را وړی دی.

مصایان لکه «که» سره ووځي اول حق د اما مت د هغو دی چې په علم ډیر
پوهیږي «۳ - الف مخ».

د«سره وتل» متعدی فعل «سره ایستل، او«سر باسل» په دې ډول را غلی دی.
په رساله کې:

با ور کانی، عالمه په نمانځه کېږي دولس واجب دینه

ورسې چې الحمد لولی دو یم چې سورت ور سره باسینه «۲۰۱ - الف مخ».

په خیر الیا ن:

او هغه واجب چې دی په قیام لوستن د الحمد ورسره یستل د سورت یا درې آیته
له قرآنه چې په ده وی هسان «۵ - الف»

شرم بخای د«عورت» بدن هغه برخه چې پټول یې فرض دی» په معنا. په لومړي نظر
دامې ښکاری چې هغه غړی به وی چې ښکاره کول یې شرم وی یعنی «غلیظه عورت»
خوپه رساله او خیر الیا ن کې د«عورت» په معنا را غلی دی.

په رساله کې:

دشرمخای پټول حکم د نماز نه دی * چي نمونځ یی صحیح شینه .
دسپړه شرمخای له نامه ترزنگانه دی * ولی نوم دې شرمخای نه گڼینه .
داورتي شرمخای واره تن دی * -خ لاس پښی دنماز نه په حق دشرمخای نه دینه
« ۳۷ - ۳۸ مخونه » .

په خیرا انبیان کې:

دشرمخای پټول په حق دنماز نه د درستوالي دپاره شرط دی په ادسیان . دسپړه
شرمخای دنامه او دزنگانه پورې دی . زنگون دی ، له شرمخای .. گڼلی نه دی ..
داورتي شرمخای تن دی تمام وای لاس او پښی دنماز نه په حق دشرمخای نه دی
« ۶۸ ب ۶۹ - الف مخونه »

غوښتل د «طلب، لټول» په معنا .

په رساله کې :

فرض دتیمم دغه دی - چي پاکه خاوره وغواړینه « ۳۲ مخ »
همدغه مسا له په خیر الییمان کې :

د «تیمم فرض» دپاکیزه خاورې غوښتنه او نیت .. « ۶۱ ب مخ »
(غوښتل) په دغه معنا قلمو سونونه دی اخیستی خو زیاتو شاعرانو راوړی دی .
په طلب می دغاقل هسی خندا شی

لکه څو کوی زوی په غاړه او زوی غواړه «حمید»

دځوانی زمان موندنه په طلب نه شی

همیشه یی که په دور غواړم غواړم «هجری»

غېل Ghel د «غوځل» په معنا . په رساله کې داسی راغلی دی

هرچی اسرنهی دروژې نه زده . په مانند دغه څا روی دینه

چی په غیل کښې مشقت که او خوله یی هم تړلی وینه «ه مخ»
دغه کلمه د پکتیا په ځینو برخو «خوست» کی د «غو یلی» په بڼه ژوندی ده
چی رینه یی «دغالی» او «غولی» سره اړه اری .

کالی : Kalay د «آلې ، ذریعی» په معنا په رساله او هم په خیر البیان کی
راغلی دي .

په رساله کی :

دی با د شاه غـنـی دی چی داسې چارې په ده شینه
سـړـځـځـښـی چارې یی کالی کړای نه شی ده واره مخلوقان یی کالی کړی دینه «ه مخ»
په خیر البیان کی :

گوره ! زه هغه یی پروا یم چی هر چار تل یی شریکه ، بی مله یی کالی کړم
نشته زما محتاجی شریک و سل و کالی ته لکه د ادسیان «۱۶۰ بسخ»

کړل : په خیر البیان او رساله کی دغه فعل په دوه لحاظه د غور وړ دی
۱- کړل (همدارنگه کول) غالباً د کومکي او سرستیال فعل په صورت استعمالیږی
خو په رساله او خیر البیان کی د (خلقول، پیدا کول ، ایجادول) په معنا خوځایه
د (عمده فعل) په حیث راغلی دی.
په رساله کښی :

دا اسمونه زمکی واره
نیکمی بدی کړی خدای دی
په ستا له ابروی کړی دینه (۷ بسخ)
په نیکمی راضی په بدی ناراضی وینه (۳ بسخ)
په خیر البیان کی :

داهسی شکل مې د دنیا مایه کړی ده او ځنواران .. (۲۵ الفسخ)
هر څیز مې په اټکل کړی دی سړی مې بهترین کړی دی له واره مخلوقان...
(۲۷ الفسخ).

۲- په رساله کی د (کړل) فعل د امر په صورت هم دمفر داوهم د جمع له پاره
خوځایه د (کانه، کانهی) په صورت راغلی دی.
د جمع په صورت د خدای امتازی مې یو سرگړدی پر باور کښی ناگاهابه در شینه
(لومړی بسخ) :

د مفرد په صورت :

چاره دخدايي په نغوته کانه - سبحانه به له ابراهيمه سره وينه (وروستی مخ) .

زده کانه چي زکات په چاروا - او ناروا چي په چا وينه (۵۳ مخ) .

په پخوانيو ستونو کې خای په خای د (کړل) په خای «کانل» (دوړل) په خای (وانل)

(د خوړل) په خای «خوانل» د حال، مستقبل او امر، په فعلونو کې غالباً د جمعې له پاره راځي اود مفرد له پاره ډیر لږ لیدل کیږي لکه .

ستا وصلت د رقیب سرگ زما اختر دي .

امین کانه په خوله څه ښه وینا راغله (حنان بارکزی)

چی سوز په هغه څه کانه اختیار ستا شی - زما نه ، حکم د بهر اود یار ستاسی

(نیرنگ عشق) (۹۷ مخ) .

د خوانل مثال:

دوی وای حرام خوانی په قیامت به د حرامو عذاب نه وی (سیزن ۷ مخ)

دوانل مثال:

وې بی زری حاضر کانی - دی ومانه راوانی

د طالب رشیدگل او صنوبر (۶-۶ مخ) .

کم: د (وړوکی) په معنا هم په رساله او هم په خیر البیان کې د (کم زهمن -

وړو زوی یا وړه لور ، کم عید - وړو کی اختر ، کم کانی - گټه کی ، وړه تیره ، سنگریزه) په رساله کې کم زهمن داسی راغلی .

سرسایه په توانگرانوده واجبه - چی د خان د کم زهمن د پرده د پاره اوسینه (۵۴ مخ) په خیر البیان کې (کم زهمن) .

گوره سرسایه دروژي واجب ده پرتو انگرانوچی بی و باسی د خان د کم زهمن ، د پرده و د پاره په تادی وی اعلام (۱۰۰ ب مخ) .

کوړول: د (خوړول) په تول ، د (خوړول ، پوړول ، حرکت وړکول) (کوړیدل)

د(خوزیدل) په ټول د(خوزیدل، بنو ریدل، حرکت کول) په معنا په رساله او خیر البیان کې ډیرځا یونهر اغلی دی.

په رساله کې:

د چهر چی یورخ اوبه و کوړوی - بل رخ (بی) نه کوړینه
که یو رخ یی پلټ شی - بل رخ دې پاک گڼینه (۲۳ مخ)

په خیر البیان کې:

یا هغه جوهر چی یورخ اوبه یی و کوړوی. او بل رخ یی نه کوړی که په یوه
رخ یې پایتی پر یو هم په بل رخ یی اودس ر وادی (۶۳ ب مخ)
د خیر البیان په (۵۹-الف، ۶۳ ب، ۱۵۲ ب، ۱۶۲ ب، ۱۶۳ الف، ۱۶۴ الف)
مخونو کی راغلی دی .
لیږدی د(بار وړلو بده) په معنا .

په رساله کې:

نه لیږدی نه جوتی نه دژواک بنده - نه داورتی پسرل بیرون که اوږی وینه (۱۵ مخ)
په خیر البیان کې:

حسیب دې نه که په مال کښی کور، نه جامه داغوستن اونه د تیڅ خریان، نه
کیردی نه لیږدی نه دژواک بندگان (۲. ۱ ب مخ)

ډیوه: چی د (شر مین) معنا لري په رساله او خیر البیان کی د(لخاور) په معنا
اغلی دی.

په رساله کې:

د سپیو پریشون، د حلال څیز پاک دي - د نالت د سپی اودنوره لږه دې پلټ گڼینه
په خیر البیان کې:

پریشون د سپی د حلال څیز پاک دی او پریشون د نالت د سپی او نور لږه دې پلټ دي (۶۵، الف) مخ
مزدو: (د جو مات، مسجد) په معنا په رساله او خیر البیان کی ډیر راغلی
په رساله کې:

سنت دی (اودس) د خوب، د کتاب دپاره - اوچی زیارت دگورستان کړینه
او چی مزدک ته ننوځی - پنځم چی قرآن په یاد ولینه (۲۸ مخ).

نه دې وهندو ورکه (زکات) نه دې مزدک په روغ -

نه دې په کفن که نه دی په پرده ازادوینه (م ۵ مخ).

په خیرالبيان کی:

دجمعې دزمانې په وقت دې دسزدک ور نه تېریا دسیان (۸۷ الفسخ)

ملل: (داستوگن کیدل، ساکن کیدل، اوسیدل، کله اړول) په معنا.

په رساله کې داسې راغلی.

له کفره دې وسلې - هرچی به منکر له حجه وینه (۵۵) مخ.

دغه فعل دحال او مستقبل اساس (ملل، پریملل) اودماضی اساس (میشتل،

پریمشتل) اوستعدی یې «ماول» دی. مثالو نه یې:

ملل:

چی یو غم ورځنی دروسی بل پرې سلی - زه حمید خدای په غمو نو کی اماج کړم (حمید)

دخوشحال خاطر په مثل کاروان سرای دی - اندیښنی پرې کاروانونه ملی. ایردی خوشحال

لکه ملی هوسره خلک ځینی ایردی - یوساعت نه ده دنیا په چا قراره (قلندر)

پریملل:

د صورت له کوره کلیه بیگا نه شم - د معنو په مینه پریملم - یگ - ۱ نه شم

(نیرنگ عشق - ۲۱ مخ)

په هرملک چه زسری پریملی نورپی خپل کا - په جوارپی ربا کله بردی قدم (مصری خان گلکیانی)

که نظر دې دسجوب په جمال پریملی - په دیدن به ځینی گوښې نه پا پیری (میرزاخان)

پریمشتل:

دارام په مینه پریمشت په ارام شو - خلاص له ډیره کشمکشه دایام شو (شاه اوگدا)

که دې زړه دیک رنگی په ملک پریمشت - که خیره دې سره کدز ډره واده ذوق دی

(خوشحال - متفرق)

ذوق اوشوق بې داندوه په غولی پریمشت - چی شادی یې په کمال شو د اوس ماتم سري

(میرزاخان)

ملول:

کدی دې دزړونو ستادسرخ په لور روانې - وار ملک بوستان دی په درځای یې ملوه خوشحال

په احمد زيو کوچيا نو کې (ميله = خج په لو مړی هيجا سجهوله يی) (د کله واپولو) دځای په معنا ژوندې ده.

نالت (د) خوگ، بد مخنا ور، سر کوزی (په معنا دوه ځای په رساله او دوه ځای په خیرالبیان کې راغلی دی.

په رساله کې:

دسړیو پریښون یاد حلال غیز پاک دی - د نالت د سپی او د نوره لیو د دې پلیت گڼینه (۶مخ)

که په کوهی کېنې سپی نالت - یانور داهسی څه پریوځینه (۵مخ)

په خیرالبیان کې:

که په کوهی کېنې سپی نالت یانور داهسی لیو پریوزی (۶م - الفسخ)

پریښون د... پاک دی او پریښون د نالت سپی نور لیو پلیت دی (۶م - الفسخ)

درسالی او خیرالبیان نه پرته سایوازی د صدیق په طبی قلمی نسخه کې لیدلی دی:

چې مقعد دچاپروت شی - سړی پیر په دا زیون شی.

ککری د نالت کړه - په اتش یی سکورلت پت کړه (د مقعد د خروج بحث)

(نالت) عربی کلمه ده چی د (لعنت) پیښو شوی بڼه ده خو په رساله کې (لعنت)

(په خپله اصلی معنا غا لباً همداسی لیکل شوی لکه درسالی په (۱۸مخ) (۵)

کرښه کې خو په خیرالبیان کې کله (نالت) او کله (لعنت) لیکل شوی لکه:

په ۱م - الف مخ، دویمه او څلورمه کرښه، (۸۱م - الف ۶ کرښه کې (نالت) دی.

نښتیدل: - (نښتیدل، نیچول) په معنا په رساله کې داسی راغلی.

اودس په هغه اوبه روانه دی - چی دونی له سیوی نښتیدلی وینه (۲۴مخ)

په خیرالبیان کې:

روانه دی (اودس، په هغه اوبه چی له و نی له سیوی نښتیدلی وی، په هغه چی نورڅه

یکښی پوړشی) (۳۰۰م - الف)

دخو شحال په لا ندی شعر کې نښتوب (خوړ داو بو دجر یا ن پلو) له همدغی

اول د اېل صراط دی چی په ډیر کاله حصارشی
 نیم متن دی لیم فېتوب دی واره ډیر ش زړه په شمارشی
 د ا فعل د (نېتېخل) په بڼه په همدغه معنا. پښتو قاموسونو اخیستی
 او هم په کلاسیک ادب کې راغلی دی مثلاً د پیر محمد کا کې په دیوان کې.
 خشک صورت زیره غیره یم نېتېخلی د عشق رنځ شور او چار لکه طاعون
 نېزوبی: nezobay (نیزبی، دسیلاو او به، نیزا و به) په معنا.
 په رساله کې (نزوبی) لیکل شوی.

که پاک څیز ورسره وځي پلېتي نه شی - که یو صفت داو بو وچار باسینه
 لکه نزوبی یا لبر می - که سابون، زعفران یا پی وینه (۲۳) مخ.

په خیرالبیان کې (نیز بی) لیکل شوی :

ا و دس روادی په هغه اوبه چی پاک څیز ورسره وځي چی یو صفت داو بو وچار
 باسی لکه نیزبی یا لبر می یا زمی یا سابون ورسره وځي یا زعفران (۲۳ - الف مخ) د خیرالبیان
 د کابل چاپ په قاموسی برخه کې د (ناز بو پری، کشمالی) معناورته لیکل شویده خودغه
 کلیسه اصلاً له دوو برخو جوړه ده «۱» نیز، سیلاو (۲) وبی) د (لویه) په معنا ورستاړی -
 دی لکه په (سپیروبی، هوس اوبی، زیر بی) کې.

و (wa): په رساله او خیرالبیان کې د (ته) په معنا چی (ته) د اسم ذات نه وروسته او (و)
 له هغه د مخه راځی اسم ذات که د مفعول له - Dative په حالت کی راشی په
 خیرالبیان او رساله کې هلته یو ازی (و) لیکل شوی او که گراړی سمتی حالت
 Aditive راشی هلته هم (و) او هم (ته) - لومړی مثال په رساله کې: د هغه چاپېت
 چی باید زکات ور نه کړ شی.

نهمپه و او ورتی، نه او رته و سپړنه تېتن و هغه بنده چی په مال ازا د کړې وینه
 په خیرالبیان کې همدغه مسئله :

نه دې ورکه وپلار ونیکه اونه په پورته نه وژمن نه ونمسی نه په کښته ، نه میړه واورتی نه اورتو وسپړه اونه تبتن (۶ . اب).

په گراسری سستی حالت کی داسم نه دمخه (و) او وروسته (ته) راځی .
په رساله کی:

غلورم دگوتو مخ چی وکعبی و ته که - پنځم چی نظرو سینی و ته لړینه (۴۵ مخ) .
په خیرالبیان کې:

نظر دې دسجدی و ځای ته و که . . . (۶-۱ الف)

د(ته) په ځای د(و) استعمال چی په ساسانی پهلوی کی هم د(و، اوی - o,avi) په غږونو موجود د پښتو په کلاسیک ادب کښی زیت ډیر راغلی دی:

تا عالمه وگل خپل زړه ورکړ پلملې - که یی قل و ای دابا زار دز بیایی (خوشحال)
چی یی ما په سرو مال خړهداری کړه - سفت دې ورکړه ورقیب هغه و ستو نه (حمید)
چی په ناز ساتلی زړه می ویاور کړ - ورپسی سی دځان واره اختیار وکړ (علی خان)
وسپړین : Usparin (اسپړین) (داوسپنی څخه جوړ شوی) په فارسی ورته
(اهنمین) وایی :

په رساله کی (وسپړین) او په خیرالبیان کی (اسپړین) لیکل شوی دی .
په رساله کې :

که وسپړین ، سرولین یا تیغ پلیت شی

پاک به شی که یو واری پر بویه څښنه

په داهم پاکیزه شی * په ایری چو، و سړینه (۳۷ مخ) .

دخیرالبیان په (۶۷ الف مخ) کی داسی راغلی دی:

که اسپړین یا سرولین یا داهسی نور کالی یا تیغ پلیت شی که یو واری پر بویه څښی

پاک شی په خاوره یا په ایزه یی وپړی په تا دې وی اعلام (۶۷ الف مخ)

د«اسپړین» یا «وسپړین» کلمه بابامعید دا سې راوړې ده.

که دې ایښی پا س په سر غرونه دی

جوړې په سترگو اوسپړین مخو نه دی

دخان تر دانه و دخان قه سخت کړه

د خلق په زړو چی دې ازار ونه دی

د «صدیق طب» په قلمی نسخه کی د پیری دتورولو په بیان کی داسی راغلی:

شل د رم بیخ نیلو فردی له بقراطه د ا هنر دي

په اوسپړین لوښی کی یاره میاشت دفن کړه نامداره

و و :- دغه کلمه د (باد ، هوا) په معنا خو بخایه په رساله او خیرالبیان کی راغلی ده .

د خیرالبیان په (۷۶ ب اتمه کرښه) کی د (و و) او په (۹۳ ب دریمه کرښه) کی

(و) او په (۷۳ الف دریمه کرښه) کی او همدارنگه (۲۲ ب لومړی کرښه) کی په

(و - و - و) چې همزه له پاسه لری) راغلی ده .

په رساله کی په (و و) لیکل شوي:

باور کانیء عالمه - اودس په اولس تو که مات شینه .

په و و ، په گندگی ، په چیمچی هم شی - چې له روستی سو راخه و و بخینه (۳۱ مخ) .

په خیرالبیان کی :

(اودس) په و و ، په .. چیمچی په دلمات شی (۲۲ ب مخ) .

د پیر محمد کاکړ په (معرفت الافغانی) کی د طبیعی پښتو د نومونو په بحث

کی (و) ته د (باد) معنا لیکل شوی او (و و جن) د (باد) ، روم تیزم لرونکی)

په معنا اخیستل شوی دی (. ۴۰ مخ) . په اوسیتا کی (Vayu) د (هوا) رب النوع وه

د پروفیسر ابرامیان د (پهلوی ، پارسی ، روسی ، انگریزی ، ارمیانی) په قاسوس کی

د پهلوی (و یو Vayu) د (تنفس) او (باد) په معنا اخیستل شوی دی . له دهه بخایه

ویلی شو د (و ب) د غړنو په بدلون لرغونی اریایی ریشته لري .

وهیر:

دغه کلمه هم په رساله او خیرالبیان کی د (هیر) په معنا راغلی ده

زه به رساله په پښتو وکېښم که عنایت د مولی وینه

پکڻی به امر نهی ساز کرم چي سڀي بي دنرمو (نظمو) په دود لولینه

۱ و دهغه به زده شی چې زده کوینه (۲۲۲)

دغه کلمه په (مخزن الاسلام) کې کله د (همر) او کله د (وهیر) په لیک دود لیدل

کیمیری، مثلاً د مخزن په (۵۰، ۴۶، ۳۵) مخونو کې (وهیر) دی او مثلاً د (۷۹) مخ

دہای لہ خوا د ویمہ کرنبہ) او پہ نوروز یا توخا یونو کی (ہیر) دی۔

خنکە چە داخون درويزه لهجه دننگرهاردە او هلته داکلمه (هیر) ویل کیری

نوله دغه حايه ددرويزه په ليکنود روښان څه ناڅه اغيزه ليدل کيږي چې له هغې

جملی خخه به دغه کلمه هم وی ، دغه کلمه په ډیرو لږ مواردو کښی د(وهیر) په

بڼه ده، زياته د (هیر) په لیک دو لیکل شوی تر دې چې د پیر روښان پیروانو هم

غالباً (ہیر) لیکھی .

میرزا خان انصاری لیکھی:

په یوه خاطر د دو مینو ځای نه شی ښه چې یو په باندې راشی بله هیڅ نه

(د عامې کتابڅانګې قلمي نسخه)

پہ خیر البیان کی:

روژہ روا دہ نہ نیت دشہی کہ پی وھ پرشی نیت پی روا دی پخوا چی نور (نمر)

وچاروزی عیان (۹۷ ب).

هوس او به : (مذی، پینو بی) په معنا.

پہ رسالہ کی (ہوساوبہ) لپکھل شوی اوپہ خیر البیان کی (ہوساوبی) لیکھل شوی دی .

پہ رسالہ کی:

باور کاہی ۛ عالمہ - اودس پہ اولس تو کہ مات شینہ

په متيازى په هوس او به په سپرو به شې * په سنگ ريزه يې هم مات شينه (۱۳ مخ)

په خیرالبيان کې:

په سیتیا زو په هوس اوبی په سپرونی . . . (٦٢-الف مخ)

هوی: (hoy) د-١- (هغه) -٢- (دغه) په معنا .

په رساله کې:

په حلال کې حرام هوی دی-چی په حیض په نفاس کې نزدې شینه (٩٠ مخ).

په خیرالبيان کې:

عذاب د پوښتنې هوی دی چې له مرگه پس به . . . (٣٠ ب مخ)

زیاتو شاعرانو راوړی ده :

هوی نمونځ به دې ونه شی بې کاسله پیر ا ساسه (ارزا نې- ورکه خزانده)

هوی سرکه بیا اظهارشی ترابده به بې عارشې (دو مجالس افغانې ١٣ مخ)

د آشنا له د پری مینې هوی مرگ په ده اختر شو (میرزاخان

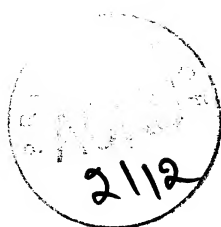
وجود ظاهر په . . . شو په عین عکس هوی شوی (سخن ١٥٢ مخ).

«پای»

خير نوال: دوست محمد «دوست»

www.libtool.com.cn

ROSHANI RESALA

Pashto Academy

Kabul Afghanistan

DECEMBER, 1976